Traves, Nafth[illegible] Hirz ben Eliezer
Sefer naftule elohim

X893
T721

192

X893
T721

ספר נפתלי

נפתולי אלקים נפתלתי ונתחכרתי גם יכולתי ומרוב חשק
~~מה חשק~~ בה חשקתי עדות ה׳ לי נחלתי כי זה
חלקי מכל עמלי ואפיל גורל ויפול בגורלי יין הרקח
ויין חכלילי ואתחיל בספר נפתלי אשר חבר ותקן
הרב המקובל הזקי כה״ר נפתלי ז״ל פירוש לספר
רבינו בחיי כי יש דברים וסודות עמוקים והוציאם
לאורה למען לא ישלחו תלמידים בעולתה ידיהם
ואני הצעיר מצעירי הצאן סעדיה בכה״ר אמברך
מלאני לבי להעתיקו כדי שלא אטעה בוהכן זה
ובהמשכיל יבין של ספר הר׳ בחיי ן׳ אשר ואקצץ
בנטיעות כשם שהשית זכני להתחילו כך יזכני
להשלימו אמן וכן יהי רצון

פה חר״ר

ויהי התחלת הספר הזה בשנת [illegible] יב לחודש ניסן
ויהי [illegible] ומשלם העתק [illegible]

ב״ה

הקדמה

אחנם יכולתי להלוך בכל הנוכחים בפירושי התורה, ולשמוע להם כי אמנם ברא לי צורי
שדי ב׳ אזנים ופה א׳ להקדים שמיעה וקבלה מפיהם ומפי כתבם טרם אדבר
אני עם לבי במקום גדולים לעמוד ואמלה בחילה והם אמרו הדבור בשלש והעתיקה
בעתים אז״ל יפה ויפה מתוקן ומקובל מפי החכמים אשר קדמוני כזמן ומעלה לשמוע
ולא לדבר אמ״ל אני אמרתי אחרי ראי חוזק השכחה ולדי הזמן הרבה בקשו חשבונות
רבים מקוריהי השכל בשכוח מעיקרן אבוש בהוגלת ספרים את אשר היבנתי מן הספר
יורוני ויתמכו ידי על הספר רבינו בחיי בן אשר להעמידני בפירושו המשך
המעיר עם צעיר עם לקטה נח כאומרים ומאמרין כן נחת אשר יושב לבני
אשר יזכני הא־ל יבואו וירחיבו ויגדילו את פיהם עלי בהשגתם להוסיף תנואתם
קדש לה׳ ישמח לבי גם אני כי יתוכחו עמדי בעת אומן ואעירה השחר יעירני בעוד
אלקי עמדי הרועה אותי מעודי ידבק הנערים ויקרא בהם שמי לעולם בהם
ישכורו דן אנכי כלבי אשר חייב כל אדם לזה שישמע מפי אחרים ומה אשר
יפול עליו רוח הקדש לכתוב מ״ה להעלות כספר דברים שבכתב למען יעמדו ימים
רבים יעמדו עלו ויבינו ושום שכל טוב לעשיהם: ואוי לי אם יאמרו ואוי לי אם
לא יאמרו אוי לי אם אמרו כן אורש וכחטאתי אז מן המכוון וישתו התלמידים מים
הרעים אוי לי אם לא אמרו כן ישובו אחור לאמר א׳ ידבר אקים עמנו כן נמות
ויאמרו העם משה דבר ה׳ הא־ל רחום וחנון הושיעני והורני וישמחו
בי חברי ואני כהם ואל יאמר פי דבר שלא כרצונך ויזכני
להשלים הספר מתוך אמן: אמן

א׳ תרומה גדולה: מעשר ראשון: מעשר המעשר:
ותרומת המעשר: מעשר שני: מעשר עני: אחד
בתרומה ישראל בעל הגורן מפריש תרומה גדולה שהיא
א׳ מחמשים ונותנה לכהן: ב׳ ואח״כ אחר בעל הגורן
ומעשר ראשון מעשרה ונותנו ללוי וזה נקרא מעשר
ראשון: ג׳ ואח״כ חוזר הלוי ומפריש מחלקו א׳ מעשר
ונותן לכהן וזה נקרא מעשר ממעשר או תרומת המעשר
ד׳ ואח״כ חוזר בעל הגורן ומפריש א׳ מעשר ומעלהו
לירושלים ומעשהו לשם עד שנה

הספר יתחיל בכבוד חכמים כוונתו לב׳ נתיבות החכמה ע״ש
כבוד ומקיים ל״ב בכוונת ב׳ בראשית ל׳ כל ישראל שהם
ל״ב נתיבות׳ והקדים א׳ לומר ובבריאת החומר הראשון מאין הנקרא
חדשה כא לומר מאין כ״ע שקראת אין וחומר הא׳ הוא בראשית בחכמ׳
וע״ד ובחכמה מאין ולא בשאלה׳ ב׳ ונמשלה למי שכל הארץ כבודו מלא
עיין דף כ״ו ג׳ ועל כתהלוך הנזכרת עמו חשבתי ר״ל על הנשמה׳ ד׳ ורא
שמותיך בריח לבנון בית החכ׳ ונ׳ שערי בינה׳ ה׳ וכבר ידעת כי ריחא
זכרון וכי ריח לשמותיך הוא כמו זכרון שמותיך דהיינו זכירת ל״ב
חוטין רומזין ללבנון ל״ב נתיבות היא הכלה כלולה ל״ב כל׳ אותיות החכ׳ עיין
לקמן בסוף ורחיקם אותו׳ ו׳ שני שדים האדירים הנודעים במעשה הס׳
מרכבה ובראשית׳ ז׳ וידבר שלשת אלפים משל כי משלי שיר השירים קהלת
כוונתו כי יסוד שיר השירים מחובר על יסוד הא׳ אחרונה שבשם והיינו
כי חמשה׳ ח׳ ושר ש״ה הטעם המלה כי הטכחא בבראשית׳ ט׳ ועל דרך
הקבלה השם הזה שתי מלות הם של הם׳ והנה הנה כי היוד והצווי כי ל׳ הם כח שלהם כלומ׳
כלומ׳ בראשית ברא אלקים ומי הם כי ספירות עיין לקמן בעל הבחורת
בקבלה אלקי העברים הוספת יוד בסדר שמות׳ י׳ ויבא הקצור בשני הכתו׳
בתחלה ברא יש מאין אלקים בעל הכחות כלם את השמים חומר השמים ואת
הארץ חומר הארץ והארץ אחר הבריאה היתה תהו כלומר חומר וע׳ י״א כי
מצות הבכורים רמז לאחרית וכן המעשר הם כ׳ ספירות כ״ע והעשרה כי
א׳ היא אחת במספר ראשון וכן העשרה א׳ בעשירות׳ י״ב וצריך אתה
לדעת מנין הגלגלים התקנה כמנין השמי״ם המ״ס שהומה הר״ כפי הקבלה
חב גד הו זח טי כ״ל מ״ן סע״ב קרשת במנכ״ץ ת׳ ד׳ מ׳ מאות׳ ך׳ חמש מאו׳
ס׳ ו׳ מאות ש״ז זה׳ י״ג וכל רקיע שמו וכנויו ר״ל ת״ת ועט׳ י״ד התשוב׳
נקראת בנ״ה נתונה בין ה׳ הראשונות כי שתים לפניה כ״ע חכמה ובינה ושתי׳
לאחריה חסד וגבורה׳ ט״ו עוד ישכתב הזה רמז כמה יחי׳ שם שיהיה
אלכי הוי׳ שמאל ר״ל שהא אלבין המזה בפסוק ראשון והארץ היתה תהו א׳
השכיעי

וראייתי וזכור בוראיך ביוד
חלא כלומר תזכור נעד
לבוראיך היש

בראשית ברא אלקים את השמים ואת
הארץ עיין בדף י״ו

ראשון ושנה וזהו נקרא שני: אבל בשנה שלישית
ושישית פסתיקה ניתנה לעניים בני עירן וזה נקרא
עני ושנה הג׳ הי׳ שמיכה לאותו ולאיר תם

השביעי אמרם ז"ל ואחר אחריב: י"ו במזכה א' של שם מ"ב אב"ג ית"ץ ג' בשעה יוהך יג' ויש לדעת כי יש בידינו קבלה בפ' זה של בראשית שממנו יוצא שם בן מ"ב המיוחס למה' עד ב' של בוהו אך ע"י צירופים רבים אין הכא בי"רן מספרים אכתוב לך בני מחמד עיני:

בר אב
א ג
שי ית
ת ץ

בראשית

ב' נרמזת במא"ב א' זוהי אות ראשונה של אב"ג' ר"ש מתחלפת ע"י באלב"ס תמת ה' ט' ב' באח"ס בטע וזו היא אות שני' של אב"ג: א' תחת י' בא"יק ותחת י' ג' באחס זו היא אות שלישית. ש' תחת י' מאלבם זו היא אות רביעית. י' מן אי"ק הוא א' תחת א' מאת"ב"ש ת' זוהי אות חמישית. ת' באלב"ם ב' וב' באחס צ' זוהי אות ששית הרי ו' אותיות מן השם שהוא תיבה א' ונדרשו באות בראשית:

ברא ב' במעבה א' וא' באלב"ס ק' זוהי אות ז': ר' באלב"ם באת"ב"ש ג' וג' באלב"ם כון ול' באת"ב"ש ט' וט' התמורה ר' באלב"ם הרי אות ח': א' אלב"ם ג' ול' במעבה ע' וזו היא אות ט' קרע שטן:

אלקים א' באת"ב"ש ות' באחבגד ש' וזוהי אות י"ו במעבה ע' וע' באחס ט'. זוהי אות י"א. ה' במעבה נ' וזוהי אות י"ב. י' באחבגד ט' וט' באת"ב"ש נ' זוהי אות י"ג. מ' באלב"ם כ' כ' באחבגד נ' זוהי אות י"ד:

את א' באתבגד ת' ות' במעבה ק' וק' באתב"ש ד' זוהי אות ט"ו. ת' באתב"ש א' וא' באי"ק יוד זוהי אות י"ו:

השמים ה' באחס ל' ול' באת"ב"ש ב' זו היא אות י"ז. ש' באחבגד ר' ור' באחבגד ש' זו היא אות יח' מ' באלב"ם ב' זהו אות י"ט: י' באחבגד ט' זוהי אות ך' מ' באחס ר' זו היא כ"א:

ואת ו' באלב"ם ב' וב' באחבגד צ' זהו אות כ"ב. א' באתב"ש ת' זוהי אות כ"ג ת' במעבה ק' וק' באחבגד ר' ור' באת"ב"ש ג' זו היא אות כ"ד.
הארץ ה' באלב"ם ע' וע' באחס ט' וט' באחבגד ח' זוהי אות כ"ה. א' באת"ב"ש

ת'

ב' ות' באטב"ח ק' זוהי אות כו' · ר' באת"ב"ש ג' ג' באבג"ד ד' זוהי אות כג' :
צ' באטב"ח י' וי' באבג"ד ט' זוהי אות כח :
והארץ ו' באטב"ח ד' וד' באבג"ד ג' וג' באלב"ם כ' גו היא אות כ"ט · ג' באלב"ם
ע' גו היא אות ל' · א' באיק יוד גו היא אות לא' · ר' באתב"ש ג'
זוהיא אות לב' · צ' באחס ב' וב' באתב"ש ל' זוהי אות לג' ·
היתה ה' באת"ב"ש צ' וצ' באבג"ד פ' גו היא אות לד' · י' באתב"ש מ' ומ' באחס"ע
ר' ד' באחס"ע צ' וצ' באלב"ם ג' זוהיא אות לה' : ת' באטב"ח ק' זוהיא
אות לו' : ה' באחס ל' ול' באלב"ם א' וא' באתב"ש ת"ו ות' באבג"ד ש' זוהיא
אות לז' :
תהו ת' באטב"ח ק' זוהיא אות לח' · ה' באבג"ד ו' זוהי אות לט' ובאבג"ד ה'
וה' באתב"ש צ' גו היא אות מ' · וב' ו' באיק תו"ו באתב"ש י' זוהיא
אות מא' ; ב' באטב"ח ח' וח' באחס ק' וק' באתב"ש ד"ו וזוהיא אות מב' :

באחס ע"נ

המקובל מן התיבות ומן הנקודות כך היא :

באטבח
יתהו מעריב
ע"נ
שינוי
אני דבר יוד
הקצה

אבגיתץ קרע שטן נגדיכש בטר
צתג חקבטנע יגלפזק שקוצית

יוד שבתיבה ראשונה אין לה נקודה וכן אות רביעי בכל תיבה אחת שבגימ'
וכן תיבה ג' יוד שבה וכן אותה נקודתה מובלעת בד' שלפניו ונקרא
נגד יכ"ש וכן תיבה אחרונה שבה יוד אינה נקודה שהיא מובלעת בצ'
שלפניה ונקרא שקוצית וכל אותיות אחרות נקודה א' להם ונודעים זה
ממשון הדע כל ש"ש אותיות תיבה א' בחצי כל ה' ג' תיבות ע"ב מצחתי וכן
משמע לקרן בסדר אחרי כי הוא ג' תיבות בב' לבני ה' הטהרו ולמען ידע
גלגלים המלכה כיתן אבתיל :

אבגד הוזח טיכל מנסע פצקר שרת
את בש גר דק הץ וף זע חס טן ים כל
אחס בטע גיף דכץ הלק ומר זנשרת
אלבם גנדם העוף זצחכן טרויש כרת

איק בכר גליש דמת הנך וסם זען חפף טצץ
אטו בח גזרו הן יץ כף לע מם קת רש

והמקובל כאן שם של כנך בסוף ה׳ פסוקים הראשונים ג׳ דין בראשי׳ וראשי פסוקים כ׳ אחר ד׳ ווין דהיינו כו׳ שלמה גר׳ · יח בהר״ר גכור כב כ׳ של בראשית שר ה׳ על בראשית ובהו מב אתוון ומה של בהו עד ד׳ על ויאמר מב אותיות משה והלוה עד ד׳ של ויבדל מב אותיות היינו ההרך יט׳ נובלת אורה על מעלה כי לשון בעלה יכול מהאורה של מעלה נוכל נעשה תמונה גלגל חמה · ך׳ ומשול כוס וכליבה ש״ הקבלה ירמוז לפני מנהיגים כי הם התפארת ועטרה ומ״ מנהיגים מיכאל וגבריאל בחסד וגבורה שנא׳ להגי׳ בבוקר חסדיך ומבחר כלילות ; כ״ח ויש לך לדעת כי מה שנבראו האחרו׳ ועו׳ מכנו שיוס ד׳ הוא אמונני לג׳ ימי בראשית שמ״ס חנכ״ל פניין בלך לך בכ׳ והכנעני אז בארץ · ובסדר שמות פסוק ראובן שמעון לוי ג׳ ; כ״ב ושך ישוכן על הארץ על המקום שהוא הדום רגליו פי׳ היא העטרה · כ״ג ד׳ אחנו׳ שכטה זהוא שמכוא רשב״י ושוך זה מיכאל ; כ״ד וסוד ארגמן אוריאל רפאל גבריאל מיכאל נוריאל · כ״ה נעשה אדם שפע השופע מאת ה׳ הוא שופע תחלה על שכל נברד נקרא גלגל השכל ואחריו גלגל הרקיע ואחריו ח׳ גלגלים סך י׳ גלגלים ; בצלמו כך א׳ במראה הנבואים אומרים רבים הבינו כי מלה צלם הוא טעות בספר עד נשון באמין נשמות כתו׳ אלף ויש לגרוס אך הצלם והאחר שני עניינים עד ומה האחרון בתואר בני המלך והצלמים לא נקראו כן ; עד כי עיקר המקדש מעוכר פי׳ העוכר עוכר ומכוון לנוה עליונה שהיא חיצונה שעליה נקראו כסילים ; כו׳ משל מהאדריכל ופרסור המלא בכסוק ויתעצב אל לבו ; כז ועתה אסדר יס׳ למעלה כ״ו צירוף היחוס

עיין כד׳ יאדו לא כי כן וכן נראה לי נכון והכי כירש ארגמן א׳ א׳ רוכב במרכב ד׳ מחנות רפא גבריאל מיכאל נוריאל עיין כפנים וגו׳ ;

דומה בצלמו וז״ל ההולך דרך אחרי אחוריו למכהן הבית ומסבב ג׳ פעמים בתוך הבית הכהן שמש ויצא דרך אחוריו ויעמוד על המכהן ויחזור ויראה בהם מי שנראה בלא ראש יהיה

ויהי אור שנין בדן א׳

חובה כ׳ בראשית א׳

ההולך לפני המשען בתקופת טבת ולול קודם ישים באגן נחושת ויראה המי ויפתח פיו ועיניו אם יראה עיניו ופיו

בראש נ׳

וכיון כתוחים יחיד ירחה עינין וכיו סגוחים ירעות באות שנה;

החה ראש הוא בע מוחו וחכו כנגד חכמה לשונו כנגד בינה טעה כנודע בספרים וצריך להיות כן הרושם הם חסד וגבורה נקראו זרועות עולם וכו׳ בס׳ וכריה הלשון מכריע דהיינו בינה משיכת אדם הה נגח הוד שוק הימין והשמאל והמילה הוא יסוד והוא מילת המישר מכריע והלב הוא מלכות אחרע עיין בפסוק ויתעצב אל לבו : כ״ח והנה טוב מאוד והוסיף לה ביאור כי הגלגלים ט׳ הם גלגל ט׳ כדברי המחקר והנה חשבונו גלגל ט׳ וכו׳ טוב ט׳ א הוא גלגל ט׳ מניעם והם ח׳ וכמלת אחד חשבונו הה׳ ט׳ כנעלים מה יעלה הה׳;

ג׳ כנפיים כ׳ טוב נאמן כמהשם כנגד ג׳ ימי השבת וג׳ כוכבי לכת׳ וג׳ רקיעים וג׳ מעלות אחרות ג׳ ימים ג׳ ערות ובפח ג׳ ימים שבין א׳ שבשה קלורת שבשה כנפים גוזר, מק״ע טרם יהיה בארץ גהו שבע גרעים לגבור עלך מן שמאל דינו, שבח בהשבת חלש;

כ״ט יום השישי היא ב״ח אחרונה ראשונה שבעם והיא מדת בינה אשר אין מתכלנים כראש השנה למלך; ג׳ והוא חותם השישי רמז חותמו שבעם שבקם נחתם השנה לשש קצוות כי יה״ו שלשה אותיות של השם יתהפך לששה והוא עשה כספ׳ יצירה ג׳ כתים בינות ו׳ ל״ג וע״ד הקבלה יוסד השביעי הוא הספירה השביעית כי יסוד מלכות כשתתחיל מבינה יסוד ומלכות היא הלילה ו״א משעה לחשלה ותספור מיסוד עד הבינה׳ יום ג׳ שבת הגדול עולם הנשמות יאחר על הבינה כי היא מוציאה לאור הנשמות וכן יסוד מלכות מוציא הנשמה לעולם השכל ושניהם נקראו מעין הברכות ׳ ל״ב רמז למרכבה העשרה במ״ס ספירות כ׳ הבל״ג מ״ם ספירה עולה ה״ר בקבל כמנכן כירשתי לעיל סי׳ י״ב ׳ ל״ג המצא מלך בחשבון אדוני אלף דל״ת ו״ו נון יו״ד הסר מן הראשונים השם לא יעלו רק אחד האותיות בחשבון עם הוספת הב׳ אך ב׳ מאות לה׳ פי אלף הסר מאחד נשאר בא׳ דלת הסר הד׳ וחשוב למ״ד היו ד ו״ו הסר אלו וחשוב יוד ו״ו נון הסר הנון וחשוב ו״ו נון יו״ד הסר היוד וחשוב ו״ו דלת ההיה התשח הוא עניו אדוני אשר הסות ולא חשבת במילואו וב׳ המצא אך וב׳ מאות וכ״ב׳ ל״ד תולדות השמים ושר השכל יש במלת תולדות אלא כתון מכוונת זה כנגד זה הו של מעלה רום השמים רומז ה״׳ אחרון והו של מטה עומק הארץ רומז הל׳ הו עליונה בסדר והו אחרונה מהופכת היינו ו״ה; ל״ה השם מורה על החידוש והוא הכנוי ר״ל אקים וכן כתוב בס׳ גינת אגוז

א׳

הקהלה אלף ודלת אדוני במילואו כשה כרי אלף נשב ובכר חשוב יהוה במילואו עם ל׳ אותיות ומלה הרי ם ל״ו וחשבון כבל הרי אלף ושלה

אקים

אלהים הוא כנוי הטבע ז"ל שם של ד' הוא שם של הויה אלהים כנוי כי נתחדש
הטבע אדני הכל לבריאתו ואדון ואדון על הטבע שדי מעיד כי
יש די ה' צבאות קיום כל הצבאות עכ"ל לג' מחלקי המעלות כו' ואו בן אמלו
השכלים עשרים הם י"ט וגם הגלגלים עשרה והיסודות ד' ונפשות ב' הרי כו':
לג' כולם נכללים בד' ר"ל חלקי המציאות הנזכרים נכללים בד' והם שכלים
גלגלים יסודות נפשות וד' כנ' ר"ל הד' והם הנפשות תלויה בנ' וכן השם הוי'
עיקר ד' אותיות וגו' וכן בספר בינה אגו"ג פירש עולם שנה נפש השכלי'
מנהיגים העולם הם הגלגלים והגלגלים מנהיגים השנה והמורכבים מנהיגי'
הנפשות וכולם תלוים בה' צבאות עכ"ל . לח' ועד' הקבלה הלה הכוונה
בשם המיוחד ולכן כת' ביום עשות ה' אלהים האומן והפועל : לכן רמז לאמן
המוזכרת בפסוק ראשון בכל מקום שהתגלה כן הוא הוא אומר על השכינ'
ורוח התגברות ענני כבוד לקבל שפע משם הויה · א' ועד' הקבלה
ויצר ויטע עד' המה היוצרים יושבי נטעים וגו' בפסוק הוא בד"ה וגו'
עד עגלה ונסתר מבאר בהתחלתם ורומז בעליונים ועד עמים וארץ
נקשרים כמו שביארתי למעלה בפסוק וכל צבאם נגלה הוא האדם
למטה ונסתר בוא הוא למעלה כבוד נברא וכל השכלים הנבדלים וכן כתו'
בס' קבלה אחד ולדעתי הרוקח חברו וז"ל כתוב א' אומר סוד ה' ליראיו
וכתוב א' אומר ואל ישרים סודו וכתוב כ"א גלה סודו אל עבדיו הנביאי' האיך
כיצד לומר לך כשם שאין יוצר בלא יראה כך אין נביא בלא ענוה וכשם
שאין א' בלא חבירו כן אין שלשתן עד שידעו או ג' ואתקיקין ' עשר ספירות
כרוב ושר הכנס והבה נקרא עילת העילות עליו אין לומר יש ולא אין לא
שיעור וקומה לא אורך ורוחב לא קצה ולא גבול לא כחה ולא נסיעה
ולא חכיה כי אין מחוץ לו ולא חוצץ בינו ומחנו. ומתנו האצילה או שלשתן
ושלשתן מחוברין בו ונשפעים ושופעים ממנו עשר ספירות משמון
שהוא מעלת השלמות והכרוב מעשר ספירות ושר הכנס מהכרוב
והבה על כולם ולכי שהאציל הספירות מעצמו ולא אחליהם יש לחבע
ולחבר

המציאות ע"ל

ולחבר כולם יחד כהבנתו ולחשוב הכל שהוא עילת העילות היה מחכם
ברוח כיו והא"ל זה הספירות וכל הנמצאים כלא הוא ולא יחשוב זה בלא
זה כן יקצץ בנטיעות וכשהוא כחו' מאה יחשוב על הכל שהם א' ואין
הוא בתמונה שלימה עכ"ל והוא כוונת הסכ' מן הגולה יפרד הנסת' שאם
יתקן האדם את עצמו מלמטה כאילו כמה מעלה ונתן רוח ממעלה
ואם לא להכך ויבחר ברע ויגרש את האדם וגו' להט חרב ערב ובוקר:
מא"מ ויבא כאחד דע כי האדם כלי הנשמה וגו' שין רשומים של שם שדי באדם לז
שין במוחו ו"ד בגוף והזרוע ויוד בריתה"י מ"ב חכמי המחקר חלקו בענין
הנפש בה אחת אומרת נפש אחת ויש בה ג' חלקים וי"א נבחות במחדש
כל זה בנפש של מטה הם היא שנים בטבע א' אבל נפש החכמה היא
עליונה לבדה ושלשתן נקראו שנים לנעלה בכסוק ביום עשות ה' אק' ומה
נפשות שנים; מ"ג א"כ חיה כטבע כלומר הנפש היא ראויה חיה ומטבע
חיה ובמקרה מתה כלומ' כשתת הגוף יקרה לנפש מקרה מיתה והגוף להפך
טבעו מיתה וחיות שלו במקרה יען כי נתחבר לנפש אשר היא חיה בטבע;
מ"ד ומותר האדם מן הבהמה אין ר"ל א"מ ור"ל נ' נפש מן היו"ד שהיא חכ'
מאין מן הא' שהיא כו"ע; מה' נמשלה להב"ה בה' דברים כל' ברכות
ברכי נפשי הני ה' כנגד הב"ה ונשמה מהקב"ה שהוא ממלא כל העולם
אף הנשמה ממלא כל הגוף מה הקב"ה רואה ואינו נראה וגו' מה הב"ה
זן את כל העולם וגו' מה הקב"ה טהור וגו' מה הקב"ה יושב בחדרי
חדרים וגו' אף הנשמה כן יבא מי שיש בו ה' דברים וישבח למי שיש
בו ה' דברים׃ מ"ו ביאור המדרש מדת המזרח היא הק"ה קו אמצעי ומש
המשמות כאות ש' יסוד הנקרא ברית היינו האחת מערב היא העטרת;
מ"ז חשק במחשבה ובמחשבה כמשה שנטל הכרי מן האילן הוא חייב
וחשב במחשבה כי יש לו לעולם די בעטרת הוא עץ הדעת ובזה קצץ
בנטיעות ובן אישע בן אבויה כ' אין דורשין אחר קיצץ בנטיעות מאי
חזא מיטטרון דאתיהיב ליה רשותא למיתב חדא שעתא מיומא למיכתב
זכותא

זכותא דישראל אמר במירנא שאין למעלה לא עמידה ולא ישיבה ולא
עורף ולא עיפוי לא תחרות וקנאה ח"ו ב' רשויות ישי' מיד אפקוהו
למיטטרון ומחיוהו בשתין פולסין דנורא דאתיהיב רשותא למקליניהו יצאת ע"ל.
לזכוותא דאחר ויצאת בת קול ואמרה שובו בנים שובבים חוץ מאחר
ע"כ וכירש לאוצר הכבוד אלישע אחר חשב הדבר שהזכיות של ישראל
בידו וחשב לב' שויות ולכן נקרא קוצץ בנטיעות שקוצץ בדברים המיוחד'
והפרידן זה מזה וזה היה מכלל עובד אלילים אחרים ולכך נקרא אחר
מ"ש אפקוהו למטטרון ומחיוהו שנתוסף בו האש האוכלת מהאש
הגדולה שאש אין אתה אומרו כן מיטטרון מה עשה עכ"ל וכן זה והראו
לו כי ה' א' מושל עליו אש אוכל אש כך היה חטאו של אדם אלא כבוד
לנשו ולא כפר בה"ה וכזה קיצץ בנטיעות ונענש הנטיעה שאין לחטא בכמו
וההן גם [illegible] הכותר היטב חטאו דן עמוד מ"ה : ונהר יוצא
מעדן כי מהמקום שהוסר לומר על עד מקום פלוני להגבילה משקה
ולמעלה בשלחן [illegible] עד ירא ולשון מסרת שד כי מוסר מלותר עלין
עד וגו' מט"ט לעובדה ולשומרה אבל הב"ן [illegible] ב' [illegible] בינה ועטרת
וע"ג השער מכנו ה' שער והיא נקודה שחד שמור את יום השבת
נ' בראשונה קצן ולבסוף יחד לכי שהיה אדם [illegible] גלול א' ולכן נכלל
[illegible] כעס א' [illegible] ומש [illegible] נ"ה ויש בזה הדעת אחרת ואחד
בגלל אדם דוד משיח ומ"ש במדרש אני נותן לו משנותי שבעים שנה
עכ"ל וזה לשון הרקנטי בפרקי ר' אליעזר ז"ל אמר אדם שמראו הקב"ה
ונכנסני לג"ע והראני מקום שבונה הצדיקים והראני ד' מלכיות מושלן ואחר
והראני בן ישי מושל לעתיד לבוא ולקחתי משנותי ע' שנה והוספתי על ימיו
עכ"ל נ"ב כל אשר יקרא שאדם נפש חיה הוא שמו ואם תמלך הא' יותר
השם ב' אותיות וסמוך ליה הוא שמו בלוא ד' אותיות הוא שמו נ"ב על
גחון תלך וגו' עד כאן שכתב ערום מכל חית השדה והיה כלי לקבל כח
[illegible]
המקטר בו כי הוא סמאל כי נחש בגי' סמאל עה והוא סמאל יניקתו מחה

שנקראת

חריה כל הרואה
אותו ירא ממנו
והוא מלך שבחיות
מכני גבורתו
ומנהגו כל מקום
שרואה ילכו כהמון
הולך בהשמחה
ומקיש בזנבו כהן
העפרירים שבשדה
וכל בהמות מחבנם
שם לא תצא שיקחם
חלקו

שנקראת עבין תכלת הרעה ועש הנגלה והנסתר כו אמת כלות׳ ני וחשבון
א׳ ב׳ השכיל קומתו כן השכיל כח הנקשר סמאל שהורידוהו לחטא ואבחת ג׳
מחנות שהן כזה ״ סגול העליון כתב עליון ⁖ חכמה ובינה סגול שנית חסד
פחד תפארת ״ מחנה ג׳ נצח הוד יסוד מלכות ולכך הוא משולח מג׳
מחנות כענין מצורע כי הוא המצורע המוציא שם רע התחיל לספר לשון הרע
על בוראו והיינו כשקים ממנו אכל וכנה עולמות ולכן כצורע ונטרד
כדאיתא בסוף הבהיר וכדקשו שקשר על רכו עם חיילותיו והפילו וזה לשונו
שלו ~~שנתנו~~ תלמידיו אימא לן גופא דעובדא היכי הוה אמר להו סמאל
הרשע קשר כל צבאות מעלה על רבו דאמר הקב״ה ורדו בדגת הים אמר
היאך נוכל להחטיאו ולגרשו מלפנינו זה האדם ירד עם חיילותיו ובקש לו
חבר כמוהו ומצא נחש שהיה לו דמות גמל רכב עליו והלך אל האשה אל
אף כי אמר אלקים לא תאכלו מכל עץ הגן וגו׳ : נ״ד וזהו סוד הלשון הנחש
שרץ עס״ מאחבו סמאל והוא נקרא נחש הקדמוני : נ״ה ול׳ עפר תשוב
באחשי כיה און והמשכיל יבין פסוק הוא כאיוב במענה כרכא בן כוזי
אמרו ואחרת לחברי עם כושלי אין נאמר לעיל הן כל יפעל אל ושלש עם
גבר סוד הגלגול : נ״ו לחותו שאחר ואנכי עפר ואפר הזה אברהם הוא
אדם הראשון ושל בכסוק את המות כפילות הלשון הוא הגלגול וכי האדם
כבר גלגול · נ״ז הן האדם היה כאחד וגו׳ עד לכו האחמעני שהוא כלול
מזה ומזה ומראתוס ומדין כסף וזהב מרכבו ארגמן כמו אור גוונין
הרבה נ״ח דבר המתהפכת אין החרב פי׳ מן השערה נקרא חרבו של הקב״ה
והיא מדת דינו · נ״ט והנשאר בשם הוא הוה כמשן הכנס וכן עץ החיים
הוא ״ וכן היא המתהלכת בין החיות ״ ג׳ עיין בסוף פרשה שקב וכפסוק
אם שנותי ברק חרבי : ס׳ וקין היה ככר כח סמאל כרקנט כי אמר
ר׳ אליעזר משל למה הדבר דומה לאדם שיש בו רוח רעה כל מעשיו
שהוא עושה או מדבר הכל ברוח רעה שיש עליו כך הנחש כל מעשיו
ודברין אין אלא מסמאל עליו הכתוב אומר ברעתו ידחה רשע כי אשה

רוכב

חלק רוקח ב׳
בראשית והנחש
היה ערום וכו׳ שעקם
גוף הנחש משלם
אחר מותו ומיעש
מהרוב ואחר״כ עוכרו
בחצער משלם ומוריש
עוד יהיה׳ כמכנסים
ולא ישיקו חרבו
רק מקודה עיין בס׳
הרוקח :

~~[illegible]~~

רוכב על נחש ושיכר' אתקין ולי"ט כא א' אדם ועינו ה' יכל עכ"ל :
פ"א הכל נהרג ביום חמשים הכל שכר ותענוג חישה לקבל תורה ביום
חמישים וקין שהרג ביום חמישים נקבל בו ביום והנה משה והבל
גלגול א' ; פ"ב יום ן של שנה נגד יובל הגדול היא הבינה נקר'
יובל הגדול עיין בספ' בהר פ' בפסוק ג' שנים פעמים : פ"ג קול דמי
אחיך צועקים וגו' את ירמוז דם זרעיותיו שכן נודע בקבלה בגלגול
ולז"א האחת בבל ולזה אמר הגלגול משה משה את הכל : פ"ד ולא
שהיא היתה אשת אשמדאי אם אשמדי שמשם נולדו השדים כאשר
יזכירוהו תמיד בהשבעת שדים עכ"ל : ולמעים רבים ערבים —
ללמוד מן הנסים ועל אמרי' בגמרא אמרה לי אם מדרש רות את"ר
יודא יפת תואר היתה בההיא זימנא וכל העולם טועים אחריה ר'
שלום אחר אמ' של שד"ם היתה וכן בזהר ק"ל שנים שמש אדם —
ברוחין ולילין ונוקבין שר דיתאה פעמן ומגו שופרא דילה עשו בני
אקים שא' ר' ועגל ואולידו מנייהו ואתכשטון מיניה שדין ורוחין
בישין מכ"ל הרקנט : פ"ה זאת מעלת אדם שממנו רוחניים בגלגל
היסודות הם השדים אשר בספר סודם אמרו שה' דברי' נאמרו
בהן כאדם אוכלים ושותין וגו' פרק ערבי פסחים ; פ"ו גם ממנו
רוחנים שכליים כמו חנוך ואיבו מטטרון שר הפנים : פ"ז ספר הנ'
בספר יצירה והוא החכמה עיין למעלה בפסוק בראשית ש' הקבלה
דף עמוד ׳ פ"ח זה ספר תולדות אדם ואין הראשונים תולדות אדם
ואם הם הולדו כי בעלי כוחות חיצונים צפי שכלן נולדו מקין וקין
בא מחמת היינו כח של נבר : פ"ט ויהי כל ימי חנוך וגו' עד והדרך
הגה דבק בהם כי מצא חן בעיני ה' חן וכו' דהיינו חן כו' הוא השד'
ע' והנה חצי השם נקשר עם השם של מטטרון כי חצי השם מט"ט הוא
ע"ה וכן חנוך כי משרו השהות להשיג ולדעת ונשתנה גופו ושרו
כי נהפך ללפיד אש ונקרא מטטרון כי מן מט"ט נשאר רין דהיינו

נור

נר שהוא אש: ע"א זה ינחמנו מכני כ' שמות כי שני מדברים
זה כזה · ע"ב וינחם ה' זה השם הראשון שכ"ג כי היא הבינה: ע"ג
בעבור' והארץ הוא שנחם שנראה כל הרעה קשה לפירושו כי
יראה לו האדם כחטאו וקוץ בנטיעות וחוק כבוד לעטרה הנקרא
ארץ כבפסוק ראשון של בראשית וכן משמע לקמן וז"ל ויהי בתור
הכתוב בסוף וינחם הבינה כי עשה האדם בארץ לא עבור האדם
א' כלומר בעבור הארץ שהיא לבו והיא לבו לארץ ואדריכל ופרסור
כדלעיל עם על בראשית הוא שדי שין באה"בט מתהלך עם כ"ה
דבראשית ד' מתהלך עם ה' דאקים ד' כך באה"בט וק"בה באחק כשע
ו' מהחלפה כש' באלפם ונח מצא חן בעיני ה' אמור יהיה לחנא והעם
שנו ואע נצב חנה מני יי

חסלת סדר בראשית

סדר נח

ו' והקימותי את בריתי כתב הרמב"ן וש' האמת הברית מעולם הוא
והמלה עזרת מן בראשית ברא והנה בריתי כמו בריתי המלה סמוכה
כי היא סמוכה לשלום שהיינו מלפנינו וזה שלום והה' ער"ל כדי
המלה מברית לשון ברא אקים בינו סתוכ: וכאן נכתב ברית אשר הוא
לשלמים · ולשון הרקנט את בריתי שהיא המלכות אשר היא לעולמים
נסוד ולהבחירת כי יקרא נח איש צדיק תמים ויעקב מחוכה איש תם ויצוו
התמים לחבר האהל להיות א' ולשון ציוני ועל ק א' יעמודו העולם ביסוד ש
ישראל עוד ומהנה אנכי בעלה ער"ל · ולשון הספר והה' עם הש
יסוד עולם ואם זה הקבל שבע והשביע לחעה נ"ש אהכם כירש כאן כתוב
אתך

אחך ולהלן כתיב והקימותי את בריתי אתכם כי למעלה ולמטה: ב כל
רוח
אשר נשמת חיים אות כל היא העטרת ויש התעוררות גדול בטעמו
פזר גדול רמז כי מדה העשירית למטה היא הכרנס הגדול ומפרנס לכל באים
עליון פזר נתן לאביונים והמצת בקרא בזר נתן למו: ג ויבן נח מזבח
נה סדר הבנין מלמטה למעלה המזבח תחלה היא העטרת שער השמים
ומשם לרחמים הדרוך יסוד ומהרחמים מעילוי לעילוי עד עילת העילות
אין סוף עילת עילות כתיב: ד ריח ניחח כי המשובח היורד מלשון ונחת:
הנכשלת
ה את קשתי דבר המוקש לי רמז הנבש להקב״ה כה דברים לעיל בסוק ויסע:
ו דבר המוקש וכי אכשר לא קשי דכירי זהו בר יוצ״ל הדיוני דעת הרב
ז״ל בפסוק זה מוקש לי ולא בהיקש שוה לא כמו קש לפני והוא מה הענין
בענין בשעת הדין תהיה לאות ברית ואזכור את הבריתי ואחמול על העולם
עכ״ל · וכוונת הסבר דבר המוקש לי לא בהיקש שוה רק כמו הקש לכרי
וזאת אות
וזה הסוד גלה לו לנח לבדו ויאמר אלקים אל נח זאת אות הברית: ז ועד
הקבלה ונעשה לנו שם חטאם כמו אדם הראשון קצץ בנטיעות והפרידו
הפרי מן האילן דהיינו נתנו ריוח בין הדבקים בין ת״ת והעטרה והענין
לשניהם כי היו עושים התחלה מן הסוף וזה היה הקיצוץ כי אמרו העטרה
היא תחלת כל הו׳ אין למעלה: ח ועוד כי חשבו מחשבה רעה מרתוך
חכמה שבהם כשיעור קומת המגדל כי כמו שאמר לעיל שבעים מעלות
נבואה שבעים שרים של מעלה עיין לעיל בדרך השכל וכן כתב הרקנטי
ז״ל ונעשה לנו שם הידוע כי שם יכיר מחשבותם הרעה כי רצו להפריד
השכינה מן הבנין ובהכרה בין הכוחות הטומאה שוכנים בם מזוהמת
הנחש עכ״ל: ט שפה כל הארץ ומשם הפיצם ה׳ זכרון שם המיוחד
בתיבות למפרע עיין בסוף האזינו המלאכים כמה הם: י נ הכוכב
אחרת רמז על שני אלפים תהו הבן הבנין: ברא אלקי אבר
פרק חלק: חסלת סדר נח:
בעזרת הנותן אלך לך בח:

סדר לך לך

א ועוד הקבלה ונברכו בך הברכה מלמעלה מדתו של אברהם היא
החסד היא התחלת הברכה ממנו נתפשט כי ג׳ עליונות הכל א׳ ומדרגת
חסד היא התחלת הברכה כי גבר עלינו חסדו ; ב׳ ועוד תכלו כי מלך אך
כי הארץ ההיא אקנים שכנה וכן הוא ד׳ ואמצעי כי אז רמז זה אקנים ג׳
וכן הוא ד׳ ואמצעי ע״ן כסדר שמות בסוף ראובן שמעון ולוי ; ג׳ וכן מצינו
שכחם של יצחק עד׳ המקובלים בניך הם יעקב מדת יעקב הה׳ העומדת סלה
או פירש המקובלים בניך מי הם בניך הם יעקב ; ד׳ ועוד הקבלה יתכן לפרש
ויעתק משם ההרה כי אברהם העתיק במחשבתו שכלו ההר כלומר מדה העש׳
כי היא העטרה הנקרא נ״כ הר תרגום של הר טורא מלשון מטרת נגדר מעשה
של מקום אמונתו ומחשבתו היא העשירית מקבלת שפע מהבינה ומחכמה
ומן המקור מקדם כמ״ש ושיעור הכתוב ויעתק משם ההרה כלומר בכוונה יוצא
וכיון במחשבתו לאחר כולם עד הבינה שהיא מקדם דרך בית אל היא
החכמה בית של ב׳ של בראשית תרגום יונתן בחכמתא ויט אהלו הוא אהל
הבינה כלומ׳ קשר הצינורות מראש ועד סוף וכ״ש אהלו הוא אהל הבינה
כלומר קשר הצינורות מראש ועד סוף וכ״ש אחל״ב ביתא מים דהיינו השני
נקרא בית של מים ; והעי מקדם מלשון עי העברים כלומר השנייה והעכירה
ויבן שם מזבח ויקרא בשם ה׳ התפארת שרש כל ונסכר הצינור מקדם לבית
של מקדמונו של עולם הסיע מים העליונים מן ההר שהוא הבינה מקדם
עד שהמשיכה לבית של בצינור חסד לפי היו כל חסדיו לימין הלוך ונסוע
הנגבה אמנה ימין של אברהם אבינו מדת הימין היתה נגובה ויבשה
וכ״ש הכתוב נאום ה׳ לאדוני שב לימיני כי עלידו נתרוממה ימין ה׳ וימינו
תחבקני והמשיך מים עליונים מבינה עד לבית של עכ״ל ; וכן הוא בספר

רקנט

ויבן שם מזבח זה הנראה ר״ל מזבח היא העטרה זה שם שנ׳ הויה

לך לך

רקיע ויעתק משם ההרה מקדם לבית אל ויט אהלה באות ה׳ ויבן שם
מזבח לה׳ ויקרא בשם ה׳ אין ההר הזה אלא קוממיות שנא׳ הר״ש בגלו אכבי
ה׳ זמן ההר נוגלים החיים העליונים שהם מימי החסד והרחמים מקדם
לבית אל מדת יום הנקראת מזרח ומשם אור היוצא לשם בית אל בכל
בית נאמן הוא והענין הוא שמי סקרבו סוד אל לו רומז להבחירה במושב
מושך מן הארץ משך אביה מכניס והבן סדר השכינה יש׳ הפסוק היטב
כאומר הניע לבית אל אמר ויט אהלה כה ר״ל ה׳ השגיה שבשם עא׳ הה״ה
רמז לבינה והה׳ שבסוף אלה ההרה היא ראשונה שבשם בן ד׳ ובית אל מים
מלכות במערב ואחרי שנטה אהלה כנ׳ מזבח לשם ~~[illegible]~~ הגדול ויקרא
בשם ה׳ רמז ליחוד כי השכינה נקרא שם והמין שם המיוחד כמו כשם
ה׳ רמז לייחוד כי כמו דכתיב אומר כי שמי בקרבו עכ״ל לשונו הרקנטי ולאשר
עיננו ראות כי אברהם הלוך ונסוע הנגבה נשה לומר לא תעלה כלבבך
כי אכוין לאחד גו לבדה ולא אל הפחד או ע״ש כתבו המקובלים שלום
יהיה לי כי בשרירות לבי אלך כלומר אכוין אל מדת הרחמים מקיים
למען ספות הרוה את את הצמאה כלומר ירבה לו צמאה או פירוש
הרוה את הצמאה כלומר ~~ירבה לו צמאה~~ מדת רחמים עם מדת הדין
כי לעולם מדת הרחמים יתירה על מדה״ד ולכן יקראוה רוה וזו צמאה
וזהו שאמרו חז״ל הרוצה להחכים ידרים כ״ל ילך הלוך ונסוע לדרום
כמו שעשה אברהם אע״ה כי דרום דר רום כלומר יכוין כלבו אל אל
דר במרום וידרים כלומר ילך בדרכי אברהם לגמול חסד עם בריות
ולא יקפיד על הבריות וכזה אמרו לא הקפדן מלמד ואין מקרא יוצא
מידי פשוטו שצריך לכוין אל השם של ארבע ולדעת שער השמים שהוא
מדות ע״י יסוד לקבל מן הנצחיים הוד נצח בשם הוי״ה להמשיך אליו
אור כלומר המונח במדת כלומר הן רחמים הן דין הן מדת דין צינורות
בסדר ויכוין להבלה יהי רצון שיכבשו רחמיך את כעסך ויהיו רצון אמרי
פי ולבי שוין כמו שכתוב בשערי אורה שמורה על התפלה ועל הסליחות
ועל

והה׳ שבסוף מלות להשפי׳
מ״ה כ״ב צינור החסד הנ״ל
רעיונים מקדמונו של
עולם שהוא האין עד
בית אל וכן נראה דעת
רז״ל כי הה״ה רמז
לבינה והה׳ שבסוף

ועל המחיה ועל הכלכלה והחיים ורפואה ושאלה כעס גבוה וחסר ואם
אין יכול להתכוין בתפלתו לאותו שם שהוא המוכרח לאותו הדבר אי גם
שלא נתמלא רצונו סיבלות ומיעוט השגחתו ועכ״ז אולת אדם תסלף דרכו
ועל ה׳ יזעף לבו כי השם יתעלה [illegible] ידיו פשוטות ופתוחות לכל והוא
לא ידע אין ספק כי ישוב ריקם כאשר אינו יודע החדר אשר בו מונח
בקשתו עכ״ל בשער הראשון ׳ ועל כן יחכם כל אדם לחבר האהל כאשר
כתוב בס״י נעוץ סופן בתחלתן והשב יוצר על מכונו כאשר מצינו במטור
זה ויקרא בשם ה׳ כדלעיל ׳ ושאלנו גוי א׳ קושיא זו כיון שדי ושמי ה׳
לא נודעתי ואז״ל נראה כי אאע״ה לא ידע בשם ה׳ ומש״ה ויקרא בשם ה׳ [illegible]
פשיטא כי ידע דרך התפלה ויחוד וחיבור הצינורות אבל לא נענה כי
ה׳ כא״ה בא שדי וגו׳ ר״ל ושמי לא נודעתי לא נכרתי במדת אמיתות שני
כאשר לא נתאמתו דבריו עדין אפ׳ בירושת הארץ ׳ אבל בכח של שדי
פרה ורבה נתודע לו וידע כי בידו לסדר המערכה כדדרשינן ויוצא
החוצה ׳ ה׳ כדי להשיג כוונת שם של שדי הוא אדמת הנגבה לו אדני
וזהו שאמרו ז״ל למען ה׳ למען אברהם שקראו אדוני ראשון אדני אלקים
מה תתן לי אלקים במה אדע ׳ כבר ידעת השם הבויה אין אנו לשאין
את כבודו אלקים והס׳ וה׳ בהיכל קדשו כי שלא להזכירו את בהיכל
הס מפניו כל הארץ לשון שתיקה אבל לא במדינה רשאין להזכיר
ובשערי אורה בשער ראשון אמר אדני היכל של שם הויה לו היכל
הס הוא אדני ס״ה עכ״ל כלומר וה׳ בהיכל קדשו כלומר ואדנות הוא
היכל קדשו הס מפניו כל הארץ כלו׳ ואם יעלה בלבבך להקל בו הס
מפניו כל הארץ ׳ לא אכחד מידך דברי שערי אורה בסופו של שער
הראשון והנני מוסר בידך כלל גדול דע כי השם אדנות הוא היכל
הגדול לפי שאליו יבאו כל מיני מגדים ושפע ואצילות מראש הכתר
הנקרא אהיה דרך הת״ת הנקרא יהוה ובו יתחברו כל הנחלים
הנמשכים מן שלוש עשרה מעלות הכתר ומן שלשים ושתים נתיבות

החכמה

החכמה נרין החמשים שערי בינה ומן ע״ב גשרים של חסד ומן י״ב
מיני אש ולהבה ומן הגבורה ומן ע׳ הצנורות דרך קו האמצעי ס״ם
המזלות וכחות דרך נצח והוד בחבור א׳ אל חי הנקרא יסוד ומשם
כלם נכנסים אל היכל אדני ולא תאמר כי אלו כולם כחים המיוחד באחד
כח בהיות ה׳ אחד וכבי השבע מלוי עם עשרת מט ספירות כי
כל העולם מתברכת ולפעמים היו החסידים במעשיהם הטובים ממעטי
הדין ומרבין צינורות חסד ורחמים והרשעים להפך ח״ו עכ״ל ודע
כי זה כוונתו של אברהם אדני יהוה כי קשר ג׳ ספירות בא׳ שלשה יודין
ונקרא סגול אחר הנרקח : וכן התנא בשערי אורה והסור בכל מקום
שספירת מלכות מתקשט״ה ומתקנת בשלימות הוראה ומעה אני אנו
קורים אדני אקים בתחלה נעלות משם אל הבינה כענין אברהם שהיה
רועה ומקשין בנסת ישראל כדי להדיק ביבה עליה מהבינה אחר ה׳ יאהדן
והבהוין אחר אקים ה׳ אילי כלומר כשהשפע יורד מהבינה אדני אילי אני
אני בתוך ויאם רגלי באילות זה שער השמים באומרו ה׳ שפתי תפתח
וה״ל שער אורה וצריך אתה לדעת שזם הזה כולל ט׳ שמות מה בכרך
ה׳ והם שלים יר״ו אותיות ואו מ״ד אותיות המערכות כלב כל הנמצאים
שבעולם ההוות והם כדמיון נשמה וצריך לומר יר״ו אותיות בויקע ויצא
ויט וכתיב נד אלו השמות נראו כל שבעולם הנמצאים ע״י ת׳ ועוד נמצא
אותיות עם כב׳ אורה על מחשבתו כיצד א׳ הא כע שבו הא ההה
מוכן כו דין הם נר שמות ההויה סוד כל מינו שפע ואצילות וקיום
כל הנבראים נמצאת לחד כל מרושלה ביד אדני לפיך צריכין אנו
לבתוח בו סגה וקבעו לומר אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך כלומר
שמעיר מדת בינה נקראת תהלה וע״ש אמרו כל האומר תהלה לדוד
בכל יום דהיינו בינה ומלכות בית דוד מובטח שהוא בן העה״ב ע״כ
משני שערי אורה : והמכוון בזכרו בינה ד״ל בחבר בא הנ עליונות
בא מן כי אין בו השגה והתכלל מבינה יסדר המערכה מודרגה

מודרגה

קין

מהדרגה למדרגה עד המלכות בת דוד כמו שכתבתי ותבוא והבן
הוא שקראו חכמינו ז"ל יח ברכות יתחיל בפסוק זה אדני שפתי תפתח
עם של אדנות התחלה ומשם יעלה למעלה עד הבינה כצירוף הנ' כזו
כוזו במוכסז כוזו ה' אלקינו ה' אחד הם ג' עליונות ויכוין כל הי"ם
אחד ואז יתחיל בברכה ושם אדנות בנקודו חטף פתח חולם קמץ
פתח הוא כו' חולם קמץ ו' צ' ר"ל ה' אחד עם אדנות בנקודו יהבך
שבא קמץ שבא קמץ הניקוד והכתב עם השלך על ה' יהבך ובשאתה
פותח כך בהזכרת השם כלו נכתב אדנות ופני מיותיו עם של
הויה ונקודותיו בצירופו שב"ב יזכיר ויכוין בנקודת אדנות ה' אחד וש"א
בספר אדין אשר כן הרחמים לשון יהי"ו הכלנך יחמים [illegible]
תפלה לה"ה החנה לשירה ההלה לבינה: ו' וזהו שאמר ידוע תדע כי
גר יהיה זרעך כלומר יצחק מיהיה זרעך הנולד מכין שני ההין פירו
דהיינו שני ההין וה' דאברהם וה' דשרי בינה ע'; ב' דן אנוכי מחכתם
עד נגעו ר"ל דן ר"ל דם נגע: ה' או נוכל לומר כי ירמוז על מעלה
הארץ פי' דהיינו העטרה נקרא שער השמים בית המקדש של מעלה
והוא מכוון לשל מטה בירושלים ומשם הנשמות נכנסות ויוצאות
ע"ב אמר ישובו לשרשם א' האקים ר"ל מן הארץ שלמטה א' הארץ
שלמעלה תרת ש' נקרא אקים ומן הארץ ההיא א' הבינה אם הבנים;
ט' פסוק והנה תנור עשן להודיענו כח הזה שעבר וקבל קרבנותיו ויש
בו כח גבורות וכח עקבות כי היא העטרה ושם כח זה ידוע כי הוא הע':
ו' תנור בחנוך תנין בכו"ת באלבא ביתא דאתבש א' בת בש כך ב'
דעולת טו"ת בה"ו או יאמר בחנוך תנ"ו באלף ואלף באת בש א"כ הוי
תנור כמו נורא וא"כ יהיה טעות סופר והראשון עיקר וא"כ יהיה
מטטר של בגלגל אותיות מספר והוא מטטרון כיצד ט' בת בדעולת ב' באתבש
ט' וה' בבותך ר' הוי מטטר או נראה טית בהיו והוא שחר חצי שם
של מטטרון, וא"ע ע"ב הזכיר כאן תנור עשן כלומר תנור חצי ש'

מקבלה

מקבלת שפע מכח הגבורה ולפי׳ אש הוא הזכר ; יב ש׳ שדי וכו׳
ש׳ השם זה חתום ביוד ומצוי כתבנית הגוף המיוחד החתום באות
ברית קדש והוא המילה ויהיה באיש הישראלי שם של שדי ~~יחש~~ האדם
האדם וכו׳ זרועות ומעלה ש׳ זרועות ברוחב ואורך הגוף המונה ד׳
והמילה אות י׳ הוי׳ שדי ; יג והוא שכתוב ותהיה החיים שמו ומשחה
מעוני סה׳ יהו ; יד נרשם אדם עם יוד הא וו מחטה ומעלה פירושו
אדם בגופו ובכרעו ברוחב הוי ד׳ ומשר הגוף ו׳ והמילה היא יוד׳
בתוך הד הוי ה׳ שפן מתרומה בכרובים ; בזו ביאור המדרש הרי כבי
ודי כי ב׳ פעמים די׳ לעולמים ודי לערלה הכי פירשו כתב של ישראל הוא
הברית הוא יסוד ומלכות ע׳ שדים הם קליפות חיצוניות לה׳ מיימני לה׳
משמאלים לחובה וזהו לשון ערלה כלומר כולם נקראים ערלה ואין אדם
זוכה שלא נקרא לב כא יסוד הקליפה ואו לא קבל אברהם המילה וכו׳
יו שמך אברהם הא זו התוספת הא אחרונה ושמה שרה וכן מצינו
באברהם שנקרא משרה והיא השלום כיינו כי משרי נחלק לב׳ ההין
אלו וא לה׳ זכה שלם באיבריו רמח רחם חסד השלום המרכבה
אברהם יצחק ויעקב ושרה כבוד השכינה רגל רביעי מרכבה
שלימה ; יז ויסוד הברית היא מדת יסוד שביעי נקראת שבת ולכן
ידחה אותו כי המילה האיש השורר אותו בביתו ושבת המלכה
נדחה מפניו ; יח ושד הקבלה בריתי בבשרכם לברית שלם דוגמא
לברית שלם : היא הנקראת צדיק יסוד עולם היא מדת תשיעי
אבע ושביעי מתחלת הבנין דהיינו בינה וברית שלם זהוא בין
הרגלים והוא עד הראש כ״ע המח והחיך והחכמה הלשון בינה ב׳
זרועות חסד ופחד הלב ת״ת השוקים הם הרגלים נצח והוד ויסוד היא
המילה ומלכות היא שר הבריעה והיינו שכתוב בספר יצירה כרת
לו ברית בין אצבעות ידיו והיינו מילת המשר והיא יסוד המילה
והפריעה חל ופרע ראש האשה מגלה השערה ; יט ממה שאמרו

בס״

לו שעות הם

בס׳ ברית ע׳ כרית בין עשר אצבעות ידיו היינו מלת המעור והיא יסוד המילה וה׳ בס״י שלש אמות מלשון לוס אויר מים אש שין שורקת מ״ם מפרק ואלף כירח נחלק לג׳ כתות ג׳ אמות ז׳ כפולות כנ״ד כמ״ה שנים עשר פשוטות הו זח טי לן סע צק לפי נקראו כפולות שמקבלים דגש רפה וטוב ורע: עיין בדיוני ויאר אקים את האדם: חסלת סדר לך לך

סדר וירא

א׳ אבל מפני שמצאתיו הקמץ כלומר בקמץ כעס רבים אדני׳ ב׳ מעלת הקמץ כלולה נקודה והנקודה רמז לנקודה מציאת שבו״א הבל הקדש מכוון באמצע והיא השורה כי הארץ נחלקה לג׳ אקלימים והיא אמצעית כי שמות שבעה והנקודה במחוגה עלק לעשה כנה:

ג׳ ולש׳ הקבלה מפני שהטעם נקמץ ומחובר משני השמות הקדוש׳ כל א׳ בנו״ר אותיות הא׳ מורה קדמות וייחוד והא׳ על אצילות כי עם אהיה ויהוה וא׳ וה׳ רמז אדנות א׳ של אהיה ויו״ד של יהוה מדת הדין באמצע דהיינו רן באמצע וכש׳ נקמץ ומחובר וכן כתב בשערי אורה וכתב שיכוין האדם באומרו אדני לחבר מעלה ומטה ואורכם והמשים שמות כולם ש׳ שמות יושלו להפלה ידע האדם שער הראשון: ד׳ ודע כי ד׳ שמות כל א׳ בן ד׳ והג׳ נזכרים בתורה מקור העליון והקו והכינוי כי אהיה יהוה אדני אגל״א: ה׳ ואת קלעי החצר היא ראשונה המקיף את כולם כפי ציור המקובלים כזה//

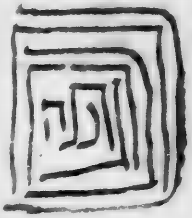
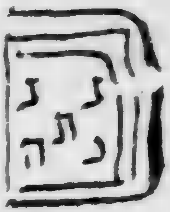

כי היא כ״ע מקרת את כל
המדות ואת עמודים הבאה
ואת אדניה היא העטרה וכן
בפסוק באיוב או מי נטה
קו קו בו הת ועל מה אדניה
או מי ירה אבן פנה ראשונה : ו הרביעי דהיינו אנ״ח בענין יצחק
ונאמר גם לנמליך אשאב ויצא מה יורדא בסדר ויחי אתה גור לא
אחרי והוא טוב לשריפה על מזה עשויה מכתונה וכשעה כלוני גם
הוא עם הגבורה יצויו ולא יהרהר כו אדם אם נ״כ יהיה טהור מעוון
ומבגדים וכשבירך יעקב את יהודה חסר לו את השם והקוראו יבהר
והרביעי שלא ישמע אם כדרך גויים והישמעאלים קוראים לאל ויאמן ע״ל
עיני פ ויחי : ז ומשכיני האחת יקראוהו מלבוש כי הוא מלבוש לג
מעלות העליונות הנקרא אדם פי׳ נה״ה הוד יסוד כולם מתלבשות במלבוש
עטרה וה׳ התחתונים הם נקראים האדם ה׳ אדם׳ ו ובספר הזוהר קיים
אדם ראשיה ואחריה וז״ל האלף רומז לראשונה הדלת לשכינה ד׳ כתי
מם סתומה לסרבה המשרה׳ והרקנט כתב אולי רמז לדוד אד״ם
דוד משיח׳ ; ~~והרקנט כתב אולי רמז לדוד אדם~~ . וזהו ענין הדבור
בנחש וכאחן הכל היו מלאכים במלבוש כלוני וכן משרע לקרן פסוק
ויבואו המלאכים ולקרן בסדר וישלח פסוק וישלח ; כן שרא ולקרן
פרשת בלק : ח ויאמר אליו איה נקוד איו כי הם גם שאר הנבדדים
מושכים כח מהעשיריה והעשירית דרך הקו היינו ע׳ מה״ת וקו
מא׳ דהיינו ה״ת מכ״ע ומן השכלים ע הנבוא ע״כ שאלו אחרין אחרי
שקבלו הם מעטרה שאלו אחר הנביא ואחריה היא משתיהו של
עולם : י׳ היכלא היתבסה ה״ה כלו אחר ה׳ יכלא׳ י״א לויה בעל הבית
לאורח מה שלא כי מלאכיו יצוה לך ס״ת יוהך הוא י״ו הך חרבו שר
הכ״ה יש לו י״ו כנים אחר הך כך יבזון החלוה והוא שר של לויה : י״ב

אחרון

מרדה הכנעה הבאה אני הכנעה ואם מבוהלי היא הבינה ואם
לאו מדעה אמשוך החמים של הדעה היא העטרת או האם כי העטרה גב
נקראת אם ; י"ג הבל התאנה מיסוד כי בת מרה מלשון אלפים בהיכל
ובכל ביתי נאמן בלות בכל מדותיו ; י"ד וה' הולך ומחר לה ויסע מלאך
פי' וה' הוא ובית דינו והוא המלאך ומאן וכן בכל מקום שהמלא עם
המיוחדת בתוספת וכד' ואב נכונס וה' המעיר לשון מטרת יהודה
מטטרון : כלן לבב נשקה הוספת ה' במלת לבה היא הה' הדל"ה מלשון
ועתה לך ומשלחך הוא שנא' ורב לך האות והיינו אות הא שבלבה : י"ו
ויהלל אברהם של האלקים עד הקבלה מדה העשירית מיד וירבא אקים
לפי שהככה ידין לרחמים כי רבואה רחמים · י"ז ואחשך גם אנכי כי
כי גם מאת הסבה העליונה שהוא הא' הנסתר כי האך הנסתר במלת
מחטו לי והכך מאנכי רומז לבניינות כאשר תמצא מאנכי דעשרת
דברות וביאור במלת מחטו לי היא הה"ת כמו ויקחו לי תרומה ממו
נתעלה קח לי עגלה כי החוטא של האקים שהוא העטרה חוטא של האך
הנסתר אין סוף וכל דמיונו מימר בשם המיוחד בקרבו של עשר
ד' בקרב האדנות וכי' כי באנכי כי הנוספת רומזת לנסתר והוא הנקר'
ונקראת א' ; י"ח אנכי משבע אשביע הנשבע בכלל כל המדות הנקראו
צרור החיים ומתמין בתורה הנקראת חיים ושבע עמודים וחלק
עכ"ב אך השביעי ; וכבר ידעת כי שש קצוות עליונות הם עמו שש
קצוות התחתונים חתומים בשמו ; י"ט וכן כאישר נאמר של המחר ו
וה' סב"ב לויה ; כ' ידוע מי הוא המזבח הוא מקבל המלה ר"ל בינה
והוא סוף הבנין עטרה וג"ש ויבן לשון בינה ; כ"א רמז לב' מלות האח
שהוא אתנן של ישראל המקבלת מן השחר הוא עטרה או מבינה כי
עלה השחר ושעה להתפלל ; כ"ב המלאך אינו מן הנבראים כ"א מתגשמת
והיא עטרה מלאך הגואל ; כ"ג ומצאתי כתוב פי' אקים יראה בהר ה' יראה
וכן הדבר בדרך אברכך הכל כפול כי אקים יראה בהר ה' יראה להבאת
ועטרת ; חסלת סדר וירא ;

ג"ן הדעת הייט
תקראת שם

סדר חיי שרה

ויהבן לומר כשם קרית ארבע היא חברון שם של העיר הי״א העטרה מחוברת
ב׳ והשנים המדה שעתה כל הי״א היסוד והעטרה מקבלת ממנה: ג׳ מצוה
א׳ מן המצות אלא הי״א חלק א׳ משמותיו ובכרת המלה חתימה כשם של
ד׳ מי יעלה לנו השמימה וס״ת שם של ד׳ מילה נ״ שקים הי״ל: ה׳ ויש
לך להתבונן במעלת שוכות ענין העינה והמלא ר״ה והוא שם של ע״ב
מרחיו והוא כופל כמים ככה ול״: ז׳ והאחר גם לגמליך אשאב שם
של גבורה יוצא מפסוקים ויהי בור אריה מוסרי לא יסור וני בגל שם
של שמים: ח׳ וביאור אשאב והיא כנה רמז כיותר אבל רמז בבה
עד כי משפט הגמל להיות דגושה ... כי הא לומר אחת יבביאור צ״ל
גם לגמליך אשאב והיא כנה רמז ביותר אבל רמז כנה כא כתב אחרת
היתה הגימל רפויה כחק יהוא ע״כ כתב והאחר כדי להיות הגימל דגושה
והא רפויה באלף והאחר: והעיון כתב צריך ליזהר שידגיש הגימל
שלא יהיה נשמע אלא כדרך שמשאים אומרים ייחל במקום גימל:
כמו שהמצא אומרים במקום יוד גיר לשון אשכנז: מלאכי שהוא
מיכאל מן החסד: ועל הקבלה כת פלוני לפלוני ואחי מעבר לים שעם
כהו של פלוני הפרה לפלוני הוא הא׳ כ״ע והס׳ אזה לאושב לו וכן
גן עטרה כעדן הפארה מקדם כ״ע: י״א לשוח בשדה הי״א העטרה שקוא
שדה של הפוחין ר״ה ריח בני כריח השדה נ׳ שדי: חסלת חיי שרה

סדר תולדות

א׳ ויעתר

הב״ה חי מקוה פ״א יו״ד עיזרה פינויים ה״ה הפ׳ ו״ו שער פ׳ ה״ה ה׳ פ׳ כזה החשבון הויה עולה קוף

א׳ ויעקב איש תם היינו אמת אבל הוסיף ביאור במלת תם רומז
על מדת אמת כי תם שרין היא מחסר אלף ואף זה הת״ד והם ג׳ התר״ד
בסוד תנזכר : ורומז עוד כי הוא המכריע כמופטל כזה חסד ופחד
ויעקב עם ד׳ אותיות הוי קוף תפארת יקוק הקבה דהיינו יעקב הויה
הה״ה : ציוני ל׳ תרד מדריגה סוד גדול מסודות התורה יצחק שהר
מלאה נה״ל יותר מאברהם ויעקב כי הוא היה עולה ואסור לבנר
בקדשים וידוע כי יצחק זקן אחיזת ידין לשרים מזר השמש ע׳ עשן
וגיא תחת הרין הקשה והם נקראים קליפות חיצוניות וערלות וחוצות
ואם היה יצחק יוצא נראה חן בקונק ובפלגו עשו חוץ עגל המישור ארץ
ישרא חלק ה׳ מכל הארצות וארץ מצרים שני׳ למרכבה עשה ורכב אותו
במרכבת המשנה : ויצחק שני למרכבה הבעניות ע״כ אסור לצאת מה׳
נרשות הרבים אבל אברהם אע״פ שנתן אחיזה לבכורי ישמעאל ה׳ שרים
חיצונים ערלות קליפות אין דומה יאין שרש לזה בתוכו ישמעאל ס׳ עשה
התשובה : ציוני מאה שערים הם מאה שערים ומעינות סביב שערי צדק
שמעם ויצא ברכה ושבע לשנים כי עטרת והוא סוד מאה אדנים מאה
ברכות עשו ספי׳ בנימה כל א׳ ישבו כח והיינו מאה ציוני : ב׳ וששה
נ׳ מטעמים אבל אין נבואה שורה אלא מבין שמחה וסוד המטעמים
הם ד׳ מינים מים יין לחם מלח הוא סוד המרכבה ומה שהשיג אברהם ע׳
אנשים השיג יצחק ע׳ מטעמים יעקב ע׳ סולם ודוד ע׳ כנור הן הן
המרכבה עכ״ל :   חסלת סדר תולדות :

סדר ויצא

א׳ ומלאכי ה׳ כוכבי לכת הנבואה שהם שהם עש״ס חבל נך אך מראי
מה קוראם נבואה איני יודע : ב׳ ומלאכי אלקים הם היסודות ב׳ שלם

דהיינו אויר אש וב׳ יורדים והיינו מים ועפר : ג׳ ועש״ הקבלה והנר־
ה׳ שכב עליו על יעקב כלומ׳ הה״ת על העטרה והוא הגדול ונקרא יעקב הקטן
חכמה
אפי׳ רברבי׳ אחי׳ זוטרי׳ יעקב : ציוני וראשו מגיע השמימה זהו
סנדלפון המוכן אשר בארץ וראשו מגיע בין החיות כי יש מלאכים
גדולים כ״ס ויש מן הארץ לרקיע : ורקח כתב כי הסולם הוא קו״ל כלומר
גומר כי תפלת הצדיקים קורים של מלאכים והמכוון בתפלתו הסלם
שלם בשכינתו ויכולין לעלות כי וישתכרשים מוצב ארצה זה גוף האדם
וראשו מגיע זה נשמה עולים ויורדים אחז״ל עולים הרי יורדים הרי
הגוף מחנות שכינה אדנ״ון והשגת יעקב רואה יותר יותר ממקומותיו
כי השגתו עי׳ סלם ראשו מגיע השמימה ואברהם עי׳ מגשים יצחק עי׳
מטעמים דוד עי׳ כנור ואחז״ל כנורו של דוד שמונה נימין והכן
גילוי שכינה השיג הנסתרים מה שלא השיגו הם כי עלה
מן המושכלים אל המורגש ומן המורגש אל המושכל כי כמישור הלך עמק
שוה הוא עמק המלך ע״ב ציוני וזה שער השמים דע כשבא יעקב
והשיג מקי׳ : השער עלה עד רום הסלם שלא זכו אברהם יצחק שהגיעו
לכהנים מתחת גרועה עולם חסד פחד ושמא זה לא נשאר שריד
ופליט לבני יעקב בין עשו ויעקב בין עשו וישמעאל ולכן קליפות אשטו
וזהו סוד ושי׳ יעקב קו אמצעי עד הכתר עד העולם וזהו
שער הוא עטרת שערי צדק פתחו לי אודה יה וכתיב יעקב בחר לו
יה ואח״ר שכ״ו בית המקדש של מעלה משל מטה י״ח מילין במנין וזה
שער השמים והרמז בשיבולו יעבל יהבלו דרך אדם דרך שער השמים
ומכוון בתיקון בעליה נגד ירושלים ונשא ברכות הם י״ח מילין בין הבין שבכל
ציוני : ד׳ ועל ב׳ מדות שו אמר ויקרא למקום אל חכמה בית אל גבורה
כי עם נגלו אליו האלקים ב׳ מדות כלומ׳ כי סופא לרישא נחת ויקרא אל בית
אל עשו שני מדות : ה׳ גם בית המקדש מכוון נגד בית המקדש אשר
בבחירה : ו׳ בספר יצירה מים דוממת היא מים שין שורק היא אש
כוונה בשריקה באש : ז׳ העניין שאחר היה לן ושרתי כיק כלל

ויאמר אני כי
מפני שהחמה
ולבנה יש להם
רק מהלך אחד
מילחד ... שאין
כן זה שהם ...
שאחבם נבוך
ב׳ פעם במהירות
פעם במתון
פעם לפנים
פעם לאחור
כידוע לבעלי
התשובה

ג׳ גדולה

הכ"ה

גדול א"ל [illegible]יש שלום בעירך א"ל קבטע כלום יש הלמיד נוקן עלום
נקו אש[illegible] היה לך לשרני הודיעו הכלה ישרים. רצונו אומר הככו
ח כי מן הבאר ההוא ישקו העדרים ו' והאבן וגו' כבאן נרמז השר־
החקוק בכ"ה עם של ארבע נ"ל הנה חקוק מפורש ככוהני בית המקדש
מבחוץ שנא' לשום שמו שם כי[illegible]קרא שמך על הבית ואחר החרבן
נגנזהו כי העתיקו אותו וכן יודא שכרח אחרין : עכ"ל צוני כרעה
שמות ולבה אמר כי מן הבאר ההוא [illegible] השדים כלומר החסידים
עדרי עמנו של הכ"ה כמו אבישי בן [illegible] [illegible]שכי כרך
חלק וכמו ישעיה הנביא כרך הבא [illegible] יכמהו אדכד עם ואכלע
בחרבא: ט והאבן גדולה היא העטרת זהב גדולה ד' של אחד גדולה
ה"א אחרונה על פי הבאר פתח המקדש [illegible] אבן גדולה דין ורחמים.
היינו שהיא זהב גדולה דין ורחמים [illegible] ונשאר כוכב אמצעי ממוג טוב
עם הטובים ורע וגו' וסידרך [illegible]עקב נ"ב הוא אמצעי ברחמי'
ודין קו השוה : י"א קרלה ראובן נגד מדה הי"א ה' אחרונה שבשם
כח ההולדה מאברהם מוליד אברם אינו מוליד והראיה נ"ב ממדת
הדין: י"ב שמעון לשון שמיעה שהוא רחמים דק יותר מהראיה ובאה
מהוא"ו של שם י"ה : י"ג כי ילוה לו ג' בנים כנגד חבור הג' של מעלה
דהיינו כח"ב רשומים בחולם איש כנרמז בספר הבהיר וז"ל ה' אויש מלמד
וגו' עד א"ל רבי עד מתי הסתים דבריך א"ל בני א' ראש יו"ד שני לו ט'
כולל כל השם שכתוב בו התשובה והרקש כבב וזה לשונו ולפי זה א' בע
יו"ד נחכמה ט' תשובה עכ"ל ה' ברעת כעלה : י"ד מטעם זה בני לוי מורי
התורה כי כחם מחכמה ובינה ותשמת כהן לוי בינה : ט"ו ויורא
ההודאה לבינה : י"ו הפעם אודה ה' ~~אלהים אבי כלומר בינה בחכמה~~
ז"א הבינה [illegible]הודה [illegible] התשובה : י"ז [illegible] אקים
אבי כלומר הע[illegible] : י"ח ותקרא שמו נגד ר' תרדך כאומר
י"ח רחל נקראת עטרת [illegible] עם אחות נקבל שבע מגן תורב

ני דין יסוד : י"ט כנגד מה שחסר א' לרמוז ג' ט' לפניו והוא עשירי :
ך' מלשון המשכה מלקוש שפסק כיורה מקום התשוקה אם והדין
שעירי הכנס בינה : כא ויצא ישה יששכר בינה לעתים : כ"ב ואחר
ילדה בת באחרונה היא העשית ותקרא שמה דינה שתי אותיות אמצעי
היינו דן מדינה מן הבנוי דן מאדנות יה משם שלד משרבים
יחד בלולה מדין ורחמים נקראת בת מי זהב דהיינו חסד ודין : כג
והנה כנ"ן אמו קראתו בן אוני מדה"ד ואביו קרא לו בנימן חסד
עד הימין חסד ויוסף עם ענפיו הנה דן ונפתלי נגד צדק שנק
וצדיק יסוד : כ"ד בא כיך ל הכונה הוא המלך הגואל עטרה : כ"ה
נכסף נכספתה ה' יוסיף לה' אחרונה ארץ ישראל · כו זה לי עשרים
שנה כלומר מדתי זה י"ב עם לש של הויה : כ"ז ופחד יצחק היה
במדתי ועם זה הזכיר ג' מדות ופי' לולי אלקי אבי אלקי אברהם
ופחד יצחק היה לי במדתי חסד פחד ת"ת · וכן בקבלתו באומרו ויאמר
יעקב אלקי אבי אברהם ואלקי אבי יצחק האומר לי נ"ב ג' מדות והרמז
כתב ופחד יצחק וגו' עד אחר ישובו בני ישראל ובקשו את ה' אלקים
ואת דוד מלכם ופחדו וגו' יאמר כי ישובו ויבקשו רחמים ומדה
של מטה ויביאו פחד יצחק אל השם ואל טובו הנזכרים עכ' : ופירש
הזוהר דברין ר"ל יבקשו רחמים שהוא הת"ת ואת דוד מלכם הוא
העטרה ויבא פחד יצחק שהוא מדה שהיא מדה של [illegible]
ושכשתו של ה' זה הכאתו ואל טובו בעטרת שעטרה לו אמו ביום
חתונתו היא כסותו והיא שמלתו עכ"ל : כ"ח ויאכלו עם על הגל סי'
לרמוז כונתו גלגל חמה ויתבאר שינו בשם דלכן קרא לו יגר
שהדותא בשין חשבונו גלגל חמה בקשו חשבונות רבים פירשו
בו ולדעתי כיון למה שלה גלגל חמה כ"ט וכן יגר שהדותא כ"ט ·
והחשוב ל"א וריש ל"ב שין ל"א הוו ל"ו זהו מ"ק : וכן טוב ה' לכל בני
י"ז בן עם ד' אותיות שלה י"ז כי היוד שבוא ויעקב קרא לו גלעד היינו

ועד איך בכר
והמבין יבין
יוד במחם
בטע ריש
באת בש ועב
שיו ותיו בחתבט
אבגד בית הדי
חשבון מלבואר

ה׳ במספר זה וג״ש הספר ועל כן אמר הכתוב לבן הגל הזה עד
ג׳ י״א ועם אדנות י״א וכן אמר לבן הגל הזה עד והגביר שמו של
כלפי אמונת יעקב דהיינו אקים עד ביני וביניך בלוק׳ אך כי הגל גם — גם יעקב בי״א
בן [illegible] י״א הפרש ביני וביניך אקים עד וג״ש עד המצבה גלעד
אינו מבין כוונתו כ״א רוצה לפרש כי יעקב קרא לו ג׳ שמות לו
יורו אדנים הוי״ה טוב כמו״ק עד י״א והמצפה ג׳ מ״ק כו׳ גלעד טוב
במ״ק ע״ש המקרא ובקשו ה׳ אקים ול מלכם ואל טובו באחרית
הימים אך אין נראה כי קרא יעקב עד כ״א גלעד ׳ל מחניים ב׳
מחנות של שמים רבות כמתן תורה: חסלת סדר ויצא:

סדר וישלח

א׳ וישלח דעת החכם ר׳ אברהם בכ׳ בלק והישר כי ם האבן דבר
ואם הבין סוד מלאכי אברהם גם יעקב הבין האמת ע״כ כי הוא
מלבוש ילבוש המלאך ולעיל בפרשת אברהם הארכתי: ב׳ אם יאמר
לך הי״ה השם המיוחד לתשובה והיא מדת אדני מחסד וע״כ התחיל
במדת אברהם ואחריו יצחק ואחריו ת״ה: ג׳ ויהי שאמר ויפני
אדם לארבעתם לא נראה במקרא לארבעתם אצל אדם רק ארבעת
דאחריה [illegible] על דאדם ופי באמצעית ואחריו לימין ושור
מהשמאל [illegible] ואילו נשר לא פירש מקומו ודוחק לפרש לארבעתן
לאמצע כאשר שינה לכתוב לארבעתם בגון והראשונים לארבעתם
במ״ס ד׳ כי היא המדה ראויה להסתירה וטעמו כי רבים נכשלו בה
וע״ב אין לו מקום קבוע כ״א לפי רוב המעשה הטובה אם רעה: ה׳

ויאמר

ב׳ ויאבק איש עמו הוא כבוד נברא במלאכים היא עטרת עיין בב׳ שמות
ביוני אחז״ל שרו של עשו והסוד ידוע שאין אומה נופלת אלא עד שיפול
שרה מלמעלה: ענין יפקד ה׳ על צבא המרום במרום וגו׳ ואיך נתחבק
גויה בהרעיש עם גויה אנושית את המלאכים לגבעים מוחר עוד אשמ׳
ומורים שליחותם: ישגון יש עולם הבא והלא שרים עולם הזה
נברא כרנא שעיים בסב׳ יצירה והוא רוא אלפא ביתא מההפך: וקרא
לו שק׳ ישכב ישגן ב׳ גריסות א׳ להפך מחברתה שניהם הם בכד׳: ו׳
וכן המלאך במעלה כי בשיר המעלות שהן ט״ו הכתוב הזה בשיר
המעלות הט׳: ג׳ וכן כתב הרמבן ז״ל עד האמת עלה מעלו האק׳
במקום המדבר בנות למעלה ל׳ אצל המדות הוא יעקב היה המרכב
שלישית הוא האבות הן הן המרכבה: ח׳ והמעט היתה פילגש ודעני
מבפוק יצא עם של ח׳ תיבות מספר אותיותיו י״ו לא ידעתי ולא
ניתני ולא מצאתי. ולבי אומר כי הוא עם של ח׳ כל תיבה ה׳ אותיות
ועם של מ׳ ושתים הוא בן ג׳ תיבות בן אותיות אם תחלקם לח׳ תיבות
בן ה׳ אותיות יותרו ב׳ אותיות משקולית והיא תיבה שביעי ויהי
ויהי שקוץ מן תיבה שמינית י״ה היא הנוכר ועו״ג רמז דניאל נתן
השקוץ שומם והמלא באותו פסוק ח׳ תיבות כת ה׳ אותיות זה אצל
זה וזרועים ממנו ישמדו וחללו המקדש המעוז והסרו התמיד
ונתנו השקוץ: כן עוד תמצא כאן לבוק עליה רמז בשם של ד׳ בשניהם
והם המדברים עלוה אותיות וה׳: י׳ הדר והדד במראה נלא והוד כי
הדר י״ג מדות כי הדר ג׳ י״ג בן כדר כי נחשבות מן כדר ג׳ עשר
ספירות עיין בפרשת כי תשא וישבור ה׳ על פנו: י״א וימלוך תחתיו
הדד ושם עירו פעו הדה והדר הוא הוד פעו מלשון עוף כי משם
פורחות הנשמות והיא הבינה ושם אשתו מהיטבאל היא עטרת
נקראת טובה: גם יש לפרשכעו הוא יסוד ג׳ פעו ב׳ פורחים
הנשמות ושם אשתו בסוד זכור ושמור כי יסוד זכור ועטרת שמ׳

דניאל י״א פסוק
ל״א דף הוא
עמוד ג׳ שורה כ״ג

מה

מה שאמר מעוס פורחות אף כי במוח בינה נגזרות הנשמות
הם פורחות דרך יסוד בולס של הקשה והיו לבשר א׳ : חסלת סדר וישלח:

סדר וישב

א׳ ועד״ הקבלה יעקב יוסף יעקב הוא הכרוב וכן יוסף וכו׳ ותקוכו׳
רבים יאמרו כי כרוב הוא עטרת ואפשר לנה עוד בכ׳ כרובי אפי
וכרבי וכו׳ עיין בחגיגה פרק אין דורשין ; ב׳ ד״א בהיות פסים
שמסר לו שם שנים ועשר אותיות ע״ב כשם שנים ועשרים הידוע
אותיות פסים בפסוקים דיונקים : ג׳ ועד״ הקבלה סתן פר יבוס לפי
מכירתו של יוסף כדי לסמוך גלגל וכלל הדברים עשרה אחי יוסף
אלו׳ הרוני מלכות מן המדרש רות והוקנט הביאו ; ד׳ בבגיב
מלת בגיב הוא המספר המתהלך כשם הגדול והוא כוזו מתהלך
בד׳ אותיות של שם כאופן זה יכה״ו והוא טוב להפלה כי הוא נמשך
מן השלישי דהיינו בינה ממקום הבנים ולכן כתיב והבלל חנה על
ה׳ וכו׳ כאמור למעלה מתוך ו׳ קצוות והוא הבינה ולזה א״ל חיי
בני ומזוני לא בזכותא תליא מלתא אלא במזלא חיי מן חזקיה וכו׳
בשערי אורה בשער י׳ ; ה׳ והנה מלת בבגיב לשר בכח כוזו זכר
להאורים כוזו גי׳ ה׳ אחד והפלה יועיל להיות ה׳ ראשונה והא אחרונה
יחדו יהיו תמים ולכן זכה להאורים ; ו׳ לפי שהא״ל חתום באות ברית שהא״ם צ״ו
קודש הוא היוד דהיינו הברית יקרא חותמו של הב״ה והמוצא שם
המיוחד ברה״ ויאמר יודא הוציאוה ותשרף היא וה׳ שם היה להעיד:
ח׳ ובירושלמי של ירושלמי של היא מוצאת הגיד סמאל החביא אותם

כדי

כדי שלא יחוש המומים והשרף ואמר בקשו רחמים להמציא לה
הלהט ויצילו הלהט וכך התקן שהלהט והם חנניה מישאל ועזריה
הנמסרים לאש׳ אחנס לא חמאתי בירושלמי שמעו החכמים ז״ל
ירושלמי היא מוצאת התר אתבקת לאתקדא כנורא ובעת
הלהט סהדי ולא אשכחת יתהון והות עינה למרותא ואמרת כבשו
מן קדמך אתה הוא אלקים דעני לצדיקיא בשעת עקתהון ענו יתי
בשעתא דא דהי שעת אנוקי ואנא מקיימנא תלתא צדיקיא בבקו
דורא חנניא מישאל ועזריה בהא שעתא אמר ה׳ נחיבו תוב והב
יתהון לה נהרין עיינא כד חמת וסלקת יתהון קדם רבונוי דדיי
וא״ל גברא דאין ליה הוא וגו׳; ט׳ והנה יורא השם ברזו בו ושא
ד׳ רמז לדוד והתר כוללת כח זכרות ונקבה לולב הפרי הו
התר נקבה היא פס זכר מבחוץ וכגרעינתה סדוקה כנקבה
ופניה ורומזת ללבנה פנימה נ״ב במאמרם ז״ל משלו לה
ראתה חמה פנימה של לבנה; והתר כוללת זכר ונקבה היא
רמז לאור הראשון שממנו יצאו שמש וירח זכר ונקבה כמו בן
פרץ וזרח יצאו מתמר; י״א זהו שרמזו לנו בפנימיות דבריהם
עד די כרסוון רמיו א׳ לו וא׳ לדוד דברי ר׳ עקיבה א״ל ר׳ יוסי עק
עד מתי אתה עושה שכינה חול א׳ אלדין וא׳ לצדקה; א״ל ר׳ יוסי
בן עזריה מה לך אצל אגדות כלה מדברותיך ולך אצל נגעים אהל
א׳ לכסא וא׳ לשרפרף שנא׳ השמים כסאי והארץ הדום רגלי והכ
ענין אחד אין מחלוקת אלא בלשון והיודע סוד שמים וארץ הבא
ועטרה או עטרה ודוד ידע שהשמים כסא לו לישב עליו והאר
שרפרף לדוד וכסא לצדקה ושרפרף לדין עכ״ל; י״ב כי אין הכתו
בכל לשון כ״א חלק בדוד היא מלכות בית דוד לא נחלק בבן
ישי לעולם ולזה דרשו איש לאהליו וגו׳: חסלת וישב:

סדר

סדר מקץ

א' אקים יענה שלום פרעה והיא ב' אחרונה וכן דניאל ובשנה אמר
קדם מלכא רמז לו וה שם החלק התיבה ובשנה וסופה הוא גלי עתיקא
הוא עמים מהמשכה שבע הראשונה יקרא עמוקתא ומסתרתא:
ב' פרקי היכלות וגו' שר וכתרה זו נכל חכרוי ישרך כי כמו שנחלק
ד' חנינה בלופניוס קיסר כן כולם: ג' אנשי בית און עש הכסוק
ואורח לחברי עם פועלי און וכתיב בעמים שלוש עם גבר: ד'
וישובו העירה מלשון עיר קטנה הנה אין משיבין את הארי וגו'
הוא אופי גל אכל של מלשון עיר קטנה רמז לגלגל כי הארס
נמשל לעיר קטנה וצריך עיון: השלמת סדר מקץ:

סדר ויגש

ח' מיזה בא מאדום ג' הוא הזכר ה' היא הנקבה יסוד ועטרה
עמו אנכי: [illegible] ב' בני יודא ער ואונן ויהיו בני יודא פרץ וזרח
גלגול נשמות פרץ וזרח גלגול לער אונן וכן מחלון שהגלגל כשום
והוא שנא יולד בן לנעמי ולא לרות כי היא גלגולו של מחלון:
והנה ע' נפש חלוקים ל' חלוקים כנגד ד' נקים ד' מחנות שכינה
ד' והתבונן בזה מעלתו של יעקב שנאצלו ממנו ע' נפש יצאו מ'

רבוא

רבוא כנגד שבעים שמות שנאצלו מן השכינה אין מניינם כמו
ששים רבוא והם תכלית כל הדעות לדעתי כי יש לגרוס במקום
שמות אומות ומשנה סופר · והכא גרסינן ע׳ נפש יצאו ס׳ רבוא
כנגד ע׳ אומות שנאצלו מן השכינה והם תכלית כל הדעות והיא
נקראת מרכבה שנ״ה שר מצרים הוא שר על כל השרים חוצה
לארץ ושבעים נפשות של יעקב וששים רבוא היא מרכבה של
הפנימית ואם הוא שמות צריך לגרוס והם תכלית כל הדעות או
תכלית כל הדעות כלומ׳ הנשמות האלו הם תכלית והללו מכל הר
האחרונים גירסא ראשונה יראה לי כי הכסוף את׳ הנה מטתו של שלמה
ס׳ גבורים וגו׳ מכחד כלילות דהיינו ע׳ שרים יצאו מהם ס׳ רבוא
ומטתו זו היא השכינה על כן אומר שנאצלו מן השכינה וז״ל הרקנ
ושבעים נפש רמז לשבעים שרים עיין בו : חסלת סדר ויגש:

עיין ברקנט״ב
עשר שבעים

סדר ויחי יעקב

א׳ למרכבה המשנה רומז לגלות סתירת השרה : ובעזרא כתיב
חומת ירושלים המפורצות ~~לאחורה~~ ואחוריה פרוצה האש : ב׳
ויאסוף את רגליו אל המטה הנה מטתו של שלמה בבורה׳ יאספך
הכל הולך אל מקום א׳ היא חברון בארץ כנען : עיוני בפסוק ויחי
וז״ל דע שמטתו של הקב״ה נתונה בין צפון לדרום שנא׳ הנה מטתו
של שלמה רמז הכתוב כי מיתת יעקב היתה ע״י מטה בנשיקה
ובכל מקום שהמצא אסיפה בצדיקים הוא ע״י מטה הטהורה וזהו
סוף האספו כי חוץ למטה מקום הטומאה סרבים וסלונים וז״ש
מפני הרעה נאסף הצדיק ועכ״א ז״ל שכל אדם יזהר בעת מותו
שלא ישאיר שום דבר מאחריו חוץ למטה כי כל הנשאר חוצה

לאחר

אמר עליו שלא יאסף ולא יקבר ולענין השמים הוא כי סבובה סבבות
המטה וכל המשחיתים רוחין ולילין ומזיקין וצריך אותו אבר המשחית
מבחוץ לסבול יסורים כי לא יוכל להכנסו ומטעם זה עשו המסביבי'
נשרים עגול סביב כי אין יכולין ליכנס מרשות הרבים לרשות היחיד
והוא סוד מטתו של שלמה ס' גבורים וגו' מפחד בלילות בודאי על מזיקין
נקראים ומנהג כשרון לעגל הקיוף בעת לידתן שוכבי על המטה שלא
ישלוט בהם רוחין ולילין ע"כ כותבין לילית חוץ בשמירות ג' שמות מלאכי
אדם וחוה חוץ לילית כי ידוע כי נודע כי לילה ושד מתחברים בין
בנים לנשים בעת לידתן והרגו כ' נשים עד כי נכנס אדם אדם הראשון
שלא יעשו עוד ע"כ כותבין אל ה' וחוה לגבר הדברים עם העיגול ומטעם
זה באשכנז נוהגים לתקן כל הלילה של בריה שלא יכנסו בו כלל—
מגע רע כי מתוקן הוא וקורין אותו השנה מצות באשכנז לשון לשד
קובל יין נוהגים כדי שיהיו נעורין וכן באשכנז קורין ווין לשבי כי
הראשונים מנהג שלהם לחלק קליות להיות נעור כי השרגה מאופה
סביביו נמצא מאד קליות עשו ושמעא צריך שמירה ובשמחות
לכן נחבם באות ברית קדש עד המשדד כל המערכות ובגבד
ימחית החוקם בעדות ובגבריה כי ישל ויחדו : ביומי אל
בקבריני במצרים סוד גדול מסודות התורה כמה משלך טובות
ארץ ישראל ג' האלקים אשר התהלכו רמז לגדולה וגבורה שבע מלמעלה
מדות כנגד ג' עליונות ומהם קבלו השבע אברהם יצחק כי עשר
מלה אלו האלקים בלשון רבים נגלו כתיב והוסיף ואמר האלקים הרועה
אותי מעודי עד היום הזה כנגדו שהוא הה' אביר יעקב עם נצח
והוד ויסוד המחוברים עמו והוספה ביאור בזה ואמר המלאך הגואל
אותי עם חמשה התחתונים ועוד האלקים הרועה אותי המלאך בה
הידוע שהם ה' התחתונים כדאמ' לשון אני חושב בעליונים והת—
בתחתונים כלומר בה' תחתונים : מידי אביר יעקב הם גדולה וגבורה

אביר

אביר הבארת משם רועה אבן ישראל כאומר משם הריה חבור חמשה
החומש מאין שלם ס עם צורת אבן ישראל באבן הראשה אבן המאסו
אבן שהיה לפי שברכת השבטים היא הברכה ביוסף ממעלה ובכמעט
עניין יוסף כאשר כי לעיל בתו שהגמרא חבור יק: ד שמעון ולוי
אחים עד הקבלה שמעון נהלל בו קצות שהוא השני ולוי מן השלש
שליטת ב' אותיות ראשונים שבשם אחים מחוברים כלי פירוד
וקיבוץ הג' תנאותו מן הו' כלי חמס מכרותיהם כלות המרכבה
מפעולת משלהו במרכבה חיצונה שהם כלי חמס מדה טובה
יתירה על מדת פורענות אחלקם ביעקב כאומר יוסף בחות חיצונ
אחלקם ביעקב עד וריוח השמש בין עדר ובין עדר לכך ריוח בין
פורענות ופורענות שילה רמז למשה בי משה: והוספת ה' שבה
רמז לה' אחרונה שבשם כנגד של אברהם חכמה עלתה ה' לשונות של
שבח כאומר והיה על משיח מלכות בית דוד ויקבל שבע המדות
התחתונות דהיינו ה' עמוקה: ולו יקהת עמים מן העליונות דהי'
שתי אותיות של השם עם כב של אחרונות והיא השם שלם: ז ויזכה
להכנס בארץ הקדושה ולרעות צאנו כאומר סמך המקראות אוסרי
לגפן עירה ולשורקה בני אתונו וגו' ולבן שנים מחלב דהיינו
שבח הארץ ופירותיה וחלב צאן: ח' שבט יהודה אתה יודוך אחיך
נרמז כשמו התחלת התפשטות והוא בינה כאשר ב' עליון יחשב
כולם כא' והמלכות מקום הודאה כאומר כמו שאמרה לאה הפעם
אודה את ה': ט ומכאן יוצא שם הגבורה כי וודאי גבר באחיו
והוא רמוז בדברי רבקה וכן בתחלת ברכה שניה של יה אתה
גבור לעולם ה' ונרמז כאן יורא אתה יודוך אחיך גור אריה לא
יסור אוסרי לגפן עיין לעיל בפסוק והאחר גם לגפן אשכלו וגו'
ז' או אולי נאמר כי לפי שתודה של יורא היא מקרא לאה והיא מוכרת
בבכור זין דהיינו הוצאת ליהודה: ובכר הזכיר אותם בידך בעורף

ומה כינוי עד

כי וודאי בפי' ובפי'
ה' בראש המשרה
בפי' ג' ובפי' ה' אחר
המלך יונה בן לאה
בניין כי מכסוק
או

אויביך

תוכך חיזה מכה שהיא בשרך הוי אומר זו הקשת ללמד כי יהוה
קשת דרשו מזה הכסוק וקשת היא נקראת זאת אות הברית: ועי"ל
מוכתר בכתר ג' כנוחר ג' נרות מונקים לה שבעה עינים על אבן אחד.
עי"ל מוכתר בכתר ג' דהיינו הבינה נקרא ז"ן והיא עצמה נקראת ג"ן
כמ"ש מהרד"ל מפראג: ג' יש להם ראש עב ובאמצעם גוף כמו
שהיא מקבלת שפע מראשה הרחבה ומשפעה למטה: י"א זבולון
ירמוז לקו האמצעי המחובר מעלה ומטה זהו לחוף ימים והוא לחוף
ר"ל בשפת והוא רחום והוא כחכן, והרקנטי כי כנפים מושכים בשבט
סופר בעת מושכים קו האמצעי הקרא שבט ומלת שבט כדאמר
כמ' ספר ספר ספור והם הג' עליונות ג' אותיות מהשם עכ"ל:
ואח כי   רומז בז' זבולון למעלה למעלה וג' פשוטה
למטה והלמ"ד הוא מגדל הפורח באויר כדאמרינן פרק אין דורשין
ת' בעמין בועז רומז ומחותל במגדל הפורח באויר וברש"י יש דורש
בגובה של למ"ד והאומר הכבוד הארץ בסודו גלה טפח וכסה טפחיים
עכ"ש: י"ב ועד הקבלה יששכר חמור גרם ובה"מ והאם רובצת היא הבינה
עכ"ב אחר מכני יששכר יודעי בינה בין המשפתים בין החומים היא
הבינה בין העליונים לשבעת הימים דהיינו שבע מדות: י"ג לישועתך
קויתי ה' דע כי יונתן עם טוב על הדרך לקראת שונאים וכן תמצא
בסוף פרשת עקב הרמז נ"ב לשם עם א' יונתן מפסוק לא יתייצב והש
יונתן מהכסוק הזה הוא כסדר אותיות הכתוב והתיבות משולשות
וידוע ומפורסם בניקודו וצריך אתה לאומרו כסדרם ולמפרע וזהו
צורתו ונקודתו לאיש ועת כקו יתי ירוד וכסוף פרשת עקב
ולא יתייצב איש   בפנים בקדבם——
ומוראכם יתן ה' אלקים על פני כל הארץ אשר תדרכו בה כאשר——
דבר לכם: יש בפסוק הזה ע"ב אותיות כנגד שם בן ע"ב יונתן מתוך
שם ידוע ערש למבוקשיו ויודעי כחו הגדול לכחד הדרך וכן צורתו

של לא יסור מראשו. רמז לא תיבותיו: יש לומר רמז כי משו מן זה הפסוק שמוזכר לספר בגלותו ונגד יונתן מיום השני מן השבעי ויקדש אותו סוף הרמז ישו מכאן שלא נקרא יהושע רק ישו ר"ל ימח שמו וזכרו:

לישועתך קויתי ה' הבינה רחמים רוח והולכות לישועתך קויתי ה' טוב לאמר נגד המזיקין בגולה שיחסר שלבריחו ובמחרון בגדרים שיש לו קרחת בגדרו רי"ר קרחת ומחיאו יר"י בראשו ג' לולות יו"י הולכים אל הנהר ולוקחים כוס קטן ולוקח מים בנהר ושופכים על ראש החולה ועושים ג' לולות ומתרפאות החולה וכן מו שאחז

ללה אכא ייר תנע יפא צלש בער אמת יכר שיר בה
פלו נאב ידור כוב מהא פיש חנר דתד כיב ממר וכר
מאכ ורם עיקודו המשלה הכל כ״ו וככה הדרך ראשי האותיות לכשן
עד סופו ואז תתחיל לערך מסופו ועד ראשו ואחר מראשו ועד סופו
והיוצא הפסוק כולו לא יתיצב איש בפניכם פחדכם ומוראכם יתן
ה׳ אלקיכם על פני כל הארץ אשר תדרך הדרכו בה ~~[illegible]~~
כאשר דבר לכם : י״ד אלה ואלוה יראוי לצדיק הוא יסוד ומדרת
עטרה היא נקראת אילת אהבים שלו ה׳ כי צדיק וצדיק יחד כדנעיל
בפרשת ויצא : ע״ו עטרה לראש צדיק היא מלכות אשת חיל עטרת
בעלה יסוד ואת ראש צדיק והמלאך הוא סנדלפון קושר קשרים וכו׳
י״ז בן פורת בן פ״ת וג״ל בן פורה ונעשה את הוא אשר קיים התורה
מא״ל ועד ת״ו · י״ג בכור שורו הוא רמז לבור כדאמרינן בעלמא
קרני הוד מושך כח מהגבורה נקרא שור והדר תימין · י״ח הלב אם
הם ת״ת ועטרת : יכן גבעות עולם כלומר מגבעה כהרים שבהם
הגלב עולם והם חסד ובח״ר : ך׳ ועד הקבלה בנימין זאב יטרף
בנימין כ״לו אב מדות חסד ודין אחר קראו בן אוני הוא דין ואביו
בנימין הוא חסד כדלעיל ה׳ בא כל אלה שבטי ישרן ולפי דעתי ירמוז
הכתוב כל המשיאות כלם י״ב מלאכים בעולם עליון י״ב בעולם י״ב
שבטים וכלן כולם הם לו׳ ני אלה לכן כתב כל אלה שבטי ישרן כלומר
כולם נבראים בעבור ישרן : כ״ב וזאת אשר דבר היא מלכות זאת
קומתך דמתה לתמר · בזאת אני בוטח זאת התרומה זאת הברכה
זאת התורה · כ״ג יעקב אבינו לא מת כלומר לא היתה מיתתו כשאר
מדות שרשים הבכים כי חסד גורם רחמים וג״ב דין ויעקב הוא מכריע
ולשון מת הוא ענין הפך מהחיות ועל יעקב אומר אני ה׳ לא שניתי
ובני יעקב לא כליתם · עולה דרך סגולה עד ראשי הראשים שהוא
מקור החיים ועל כן אמרו לא מת · וזהו דיוקנו חקוקה תחת כסא

לו קראת שיכתוב על
תכיוזה הטעם
אוכנזקינום ויאבלון
וכנותינום יורד
כנוקינום יתרכמ
נוהדנים כמכבר
וקינום הרוקח
הנים עשו
יעום
נוים
ום
ס

הבכור הוא יסוד ומלכות התחת תפארת ועקב תנ״ל ממות זוכר יעורן
לחיים כאשר הוא עולה עד עולם ברחמים כי עין כאה״בת עם על
ד׳ מצפ״ץ עולה עולה עין והיא שקראו יעקב סלה כלומר חי לעולם
עולם למעלה רוחים רחות ד׳ינקו וגו׳ כלומר עודנו חי למעלה ויען
וז״ל אומר הבכור כ״ך דהעניק יעקב אבינו לא מת לפי שלא שלט
בו יצה״ר ולפי לא שלט בו יצה״ר מלאך המות ויעקב זכה במדה זו
בזכות תורה שנאמר ויעקב איש תם יושב אהלים ויש״ר א׳ מלאך ואחר
כמדרש הוא מ״ה ולפי שדבק בתורת אמת שהיא חיי עולם שנא׳ אקים
ומלך עולם. והתורה היא עץ החיים בתוך הגן ואומר זורע צדקה
שכר אמת ואמר וצדקה תציל ממות ובזכות הצדקה זכה לינצל
ממות וזכה להיות רחות ד׳ינקו מצד בכח הבכור וזהו האחד
וחי והחי רוח יעקב אבותם ודוד אמ׳ יעקב סלה עכ״ל היינו שאמר
הספר וזהו סוד וצדקה תציל ממות יעקב סלה: כ״ד ומזה אחר
כבר אחד כבד כנ׳ מן כו אחד נ׳ מ״ה העם במ׳לואו עולה
מ״ב דהיינו עם המיוחד עכ״ל: חסלת סדר ויחי:

וספר שמות

א׳ ה׳ ראשונה שבשם וכבר הזכרתי כסי׳ דן פרשת וישב באורך והיא
בבזיב והיא הבינה אם הבנים שמחה: ב׳ וירא אותו כי טוב הוא
מה שדרשו רז״ל בה״א נברא העולם כו׳ וזהו הכוונה בה״א ו׳ נ׳ ואמר

שעקר האותיות וקיומם היא האלף לא מצינו השם בלא באלף בל—
לומר ולפרש אך מן הוא לא רצו לומר באלף נברא העולם כי הו' באים
מן האלף דהיינו אבג"ד דהיינו יו"ר ומתוך הו' אב הם ג' אותיות השם
באים מן האלף או נראה הו' כמש האלף היא הזכרות הכינוי אב שניהם
נכללים ברזא הוא שם של הויה ושם של אדנות : ד ויך את המצרי ראוי
היה משה ימי בראשית כי משה גלגול הבל והמצרים גלגול קין
מצד הטומאה טמא כי כל נכרי בא מכח הטומאה לכה אמרו שמיעת
דברי נבלה וטומאה : ה בכתוב הזה התשרות כי הרר יוזיפא קשטן
כי יש בפסוק הזה מב אותיות עכ"ל ונאלנו ע' גלגולים באלפא ביתא
במו בראשית כאשר כתבתי לעיל ולבי אומר כי המנין בפסוק זה
ג' ווין ב' מב כי הוא אומר ויהי ב' מב : והעל שועים אל האלקים וגו'
כנגד ג' עליונות החב את אברהם את יצחק ואת יעקב ג"כ יסוד
עוד יעקב אבינו חקוקה תחת כסא הכבוד את לרבות נצח והוד וירא
אלקים הת וידע אלקים עטרת : ז ואלין אנו מברכין שם יבא מברך זה
שם של הויה נקרא הת לעולם ולעולמי עולמיא ה עולמות ואין להפסיק
מן עולמיין להברך והיא יום בוא הברך לכל : ח מן הרחמים אל הדעת
מן הדעת אל העטרה וכן כונת ספר הבהיר שהוא מביא : ט וככר יש
לן התשרות באותיות לכה כונתו כלה והיא העטרה או תספת הכלה
כי כלל לך והיא היא אחרונה כי אתיד וכח החרב היא באותיך והוא
שמתי עליו כי שמי בקרבו היינו מטטרון וכן כתב הרמבן : יא
שלו הת שחיה לכנה דין ורחמים העטרה כלולה בהם : יב הא ראשית
האחדים והא אמצעיות ד' לפניה וד' לאחריה והי' ראשית לעשירות
והק' לאחות בסוד אי"ק בכר היינו שלשה ראשים ראש וסוף ואמצע :
יג וכן השם של ד' היוד בראש היא א' בעשירות והאלף השוה הסר—
יוד הוקבעו בשם של ד' : יד בראשון יודה חכמה שלמה היא העטרה
וזש למעלה שהוא שלוח במדת הדין אשר במדת רחמים : טו והס

שוים בלשונם כמו שכירותי. ומעלה היוד כמו אלף זה לעשירו' וזה
ואחרים ב' אותיות האחרונים כשם הראשון היינו י"ה נקבעו ראשונה
בזה: ואות הא"לף מן אהיה תורה היחוד והקדמות ויוד מן השני רמז
שאר ספירות נקבעו באדניה. ומשם תבין קושיתו עיין לעיל ב' וירא;
י"ו ומזה נראה בעצמו לי מה שאמו מה ס"ק עם ע"ד; י"ב כי האלף
רמז לכתר י"ה לחכמה ואהיה הב' רמז לבינה ויהיה פירוש אהיה
בינה המאושר באהיה ב' הספירות הקודמות לה: וא"ה לאדני כי חלק
דבריו לי' חלקים עם א"ה דהיינו אהיה בא לתשא לבדו והב' בינה
בבחינות הרחמים הה"ב הנ' דבר המקדש שאין כ"לבך העלמה
בו ולקנים ולשאר הד' ישרן והוא אדנות ודעתי בטעות סופר לומר
השלישות לשאר ישרן הד' לנקני ישרן וצריך להיות להפך הנ' לנקנים
הד' לישרן והוא אדנות; י"ס אהיה השלישית בלתי ה' היא הה"ב וה'
היא השמות; ך' תבין כי כי השם של אותיות ראשונות הס'
רמז לאחרתו בלומר חצי שם כמלואו הוא כ"ו יו"ד ה"א וחצי האחרון
בלבן. ואינו שם כי לא המצא בעשר שמות שאינם נמחקים; כ"ב
של הנכבד והנורא נכבדות מדובר כך היינו שם של ארבע והכנוי
בעיר אקינו סלה; כ"ג ומ"ר הקבלה וזה שמו לעולם חסד ופחד—ג' שרים עם ו' אותיות חסד ובחד הוי.
הוי קט"ע וזה זכרי הוא הה"ה; כ"ד לפי שהוא מכריע כמו סגול בזהר
וסימן זכר צדיק לברכה. יסוד בלום בקמץ צדיק
הוא יסוד עולם לברכה שהוא עשירה כ"ה שומר
ה' את כל אוהבין ואת' על העשירה מלשון שומר

וכסוד שמור וזכור בא' אמר שמורה לכו בו סוכל י"ב בתים י"ב
צרופים אבגד בגדא גדאב דאבג אגדב דגבא גבדא
ארגב גברא גרבא דבאג גבאר בזה מתהפך השם של"ד י"ב
פעמים ויהיה שמונה וכ' אותיות ובזוהר כתב וז"ל סוך נתה אמרו
המקובלים כי שמו עם י"ה עס"ה בנגד לא תעשה וזה זכרי עם וה'

ראשון

לעו״ע

רמ״ה מצות עשה זה שמי לעלם אין מגלין אלא למי שהוא זכאי עלם
בתקב״ש זכי כמשכח לעת והעת כבר ראויה שנסתכה ב׳ שמטה שלא
מגלין השם אלא כמה א׳ במצוה וסוד מקובל בניקוד זה שמי לעולם הס
הנקודים של השם הגדול וסי׳ מי כשחק יערוך לה׳ והוא סוד הקבלה
שגג ושמחה עדיה כיך החיך הוא החולם והשינים הם השבא והלשון הוא
הפתח שהוא הקמץ וזה ה׳ שפתי חברתה וסי׳ יעיד הה׳לך כי זה מאיש
סודי וזהו סוד רק בשכורך תשק על״ל והרמז כתב ויש מפרשים
נתרו הקב״ה לשער היאך יזכרהו בעת התפלה שתהיה תפלתו מקובלת
לפניו מה טעם וזה זכרי כי כל היודע שם השמות להזכיר כרצוני
ויושר כמו שהם נזכרים למעלה מיד תפלתו מקובלת עכ״ל: כן כקר
פקידת ב׳ פקידות אחת לשכינה והיא הה׳ והיא שעות וזה שכתוב
ואת העשוי במוחר ואת ה׳ העטרת העוטרת כאשר שמכם ו כח השניה
ארצה וישליכהו ארצה ויהי ס״ה השם ונ״ש החיה נהפך לנחש כריכין
אותות השם ובחזרתו חזר הנחש מטה וזהו שאמר ויהי למטה בכפו
השם כסדר הזה כל אותיות עקרים והמוטין מהן אשר יעשה אין
הברכה יורדת כסדר המפלות לעטרת כאר מים חיים ענ״א והבור
ריק אין בו מים כמוחר שבע אחת רחמים אין בו שלא אבל נחשים
ועקרבים יש בו ומתגלגלות תרחות חיצוניות נחש סמא מן המדר
הנקראת רעה מצפון תפתח הרעה כמ שאמר אני מעשי למלך כשאני
עם הסורך להיר זה הבינה נקרא מלך עולם והלשון הוא הבינה כמו
שפירש למעלה כרעת כראשת נעשה אדם: ל׳ בן יכשנו סוד הקרבת
כופר מן הכנעה לן הדבר ס״ל מרת הדין ואמר כי מדה״ד דהיינו
דבר ויצא שאין רצה היינו שרף מדה״ד של אש או בחרב והקרבן
נאש אך הכוונה לשם המיוחד ואש עיקר מדת הפחד אש אוכלה
וכבר הרמב״ם כובר מכניע כי אלהינו ילך דבר הדומה לצריך ייחוד
עולם או בחרבו הק״ע: תשלם סדר שמות:

סדר וארא

אברהם יצחק
יצחק
אברהם יצחק יעקב
יעקב רת חכמה
[illegible] היתה
כ[illegible]

א' היא החכמה שנ' והחכמה מאין תמצא עד הודאה ולא עשה כירו
אויב הודיע אותנו כי החכמה מדה שנייה מקורה ממדה ראשונה
שנקראת אין כלומ' אין אנו בו לנו לומר דבר ולא עד שעה שחדש
השגת החכמה מאין היא באה : ב' ובכניסיות הענין הוויות קו ירוק
מנב והרים או חסד כקו תה"ג וארץ היא העטרה : ג' לא נודעתי ולא
הודעתי כלומ' נו"ן איתן הוא ושמו א' : ד' ועם משה יתנהג במדת
ברחמים בשעם מוליך לימין משה זרוע תפארתו ימין תפארת הוא חסד
ונקרא זרוע ימין ירושלים אברהם נקראת על שמו לאחר מותו : וכן
יצחק פחד וכן יעקב תת"ג הן הן המרכבה כל א' נוהג בחייו כמדתו אברהם
בעבודת חסדים ויטע אשל יצחק כדין יעקב באמת היינו חסד ודין
יחד ומהן שנהגו בחייהם כן ירשו כל א' מדתו ומשה השיג כל המד'
חסד על נשונו ה' מן השמים השמיעך על הארץ כראן מדת שם
שוני ראית לכתר הנה מדרגות נבואה דע כי מרע"ה הגיע למדרגת
נבואה שנייה כמו שאחז"ל באר שחוה רבה טירון היה משה בנבואה
~~[illegible]~~ ובענין זכריה היתה נבואתו ברוח הקודש שהיה
משה שנא' רוח ה' דבר בי והוא יד המתוה ביחזקאל והנה כוונת
חז"ל במדרגת נבואה והס"ד הראשונה נבואת משה באספקלריא
המאירה והדיבור עמו בשם המיוחד פנים אל פנים וידע כניסי
המאירים מהנך שאינם מאירים אבל לא השיג בכבוד הגדול חוץ
מנבואה נגהו ~~בהשגה~~ הראיני נא את כבודך והפנים שאינם מאירים
בהשגה שנייה ~~מדרגה~~ בהשגה שנייה מדרגה שנייה נבואת האבות וכל
הנביאים

וידבר אלקים זה השם
יוצא מאות ראשונה
של יוד אכבד הוא
חשי · אכבד הוא
אכנ"ר כי עד כי
שם אלקים הוא פו"
ויוצא בזה המספ'
כו מראש אלף עד
יוד והם נ"ה מאלף
ועד יא"ו כ"ה ומאלף
ע"ד דלת הם י' הדרך
הכל הם כו ול"ע ע"ד

רב"ב ד"ל

הנביאים כי ה׳ השם הגדול במראה ולא הודע להם כשמו והדבור
להם משמו במדה״ד הרפה ונהג עמהם בה ואפי׳ אותם המראות לא
השיגו אלא מחלונות מדרגה שלישית רבים הנביאים לא השיגו אפי׳
לזה אבל הם נביאים ברוח הקודש כענין רוח ה׳ דבר מדרגה רביעי׳
בת קול ששומעים בו חכמים לקרוב השגתם לנביאים אחרוני׳
וראיית המלאך עצם המשכלת הם מדרגות ואין הרואה אותה
לכל פנים נביא והם מראה כמו לדניאל או גלוי עינים כנער אלישע
וכענין בלעם והגר׳ מדרגה שניה מלאכים נראים כדמות אנשים
לגבות הנפשות בכל עת שילנו ולכל אדם לצורך שעה עכ״ל: ו׳ וגם
הקימותי להם הברית ההוא לכנים הברית הוא היסוד וגם בשמו׳
הגדול שנא׳ ואזכור את בריתי אשר הקימותי להם שמו׳ והמשכיל
יבין המוכן: ואזכור מלשון זכרנו כלו׳ ואחר נזכר והתעורר
בבריתו ולתשוקתו ויהיה שישר הכתב ואזכור בריתי אשר הקימותי
חסתיר גאולה להבלה הב״ה לשעתה ע״י יסוד הוא הברית ואז כשיבוקר
וישפיע הקב״ה לשעות העולם כולו הצלה ורפואה: ז׳ וכן וירם ימינו
ושמאלו אל העמים וידו הגדולה הכל כעטרת להראותו ה׳ הקב״ה הוא
השמים: ח׳ ועד הקבלה בגאולה תדע כי אני ה׳ יבאר כי השם
המיוחד הקב״ה נודע ע״י עטרה נקראת גאולת יד הגדולה וכרעה
אדעגגי היה ולא שה לכו כלו׳ גם רק לאצגגות לבד ולא גם שלא
ולא עלה בלבו כי אלא השם היתה זאת הרמב״ן ז״ל: ט׳ כי אני ה׳ בקרב
הארץ עולה בגי׳ תר״ס גם שמי בקרבו עולה תר״ס ולשון הרמב״ן כי הוא
השליט ומשגיח בקרב הארץ ולא כפרעה ופיעגו אחרו כי עזב ה׳ את
הארץ והבונו ע״ל ויתכן שיהיה כמו שמי בקרבו זה יורין וזה טובו
ושמו כשם רבו ונקרא שמו כישון המלאך הגדול ושם הקטן קראוהו
עובר ירך אתו הוא עכ״ל כי אות הקב״ה משפיע בעטרה מטטרון
מלאך הגדול ושמו קטן עובר ירך אתו הוא זה כי עטרה וספר שערי

עיין בילקוט פסוק
וידבר אלהים
כל הדברים

אורה

אורה אמר אני עם מדת מלכות ה׳ שם של הויה בקרב הארץ ואותה
מדה נקראת ארץ כה הדיעה והכל א׳ כי ה׳ ושמו אחד משגיח ויכול וידע
בכל מכל כל: והוא א׳ מן העיקרים שהם י״ג אשר חייב כל אדם להאמין כי
הוא יודע משגיח ויכול ואין כל דבר נעלם ממנו ומהן כך יעשה אדם
בכל הכתוב ומונע מן הכבו וזהו סוד נשגב ונעלם הפסוק אמר נשגב ה׳ לבדו
הוא המשגיח בכללים ובפרטים והמינים אומרים עבים סתר לו ע״כ אמר אני
ה׳ בקרב הארץ נ׳ סתר ד״ל יושב בסתר עליון גלי עמיקתא ומסתרא כמ״ש
דניאל: י׳ הנה יד ה׳ הויה היא ה׳ אחרונה והוא השם אחרון כשתהפך האחרון נ״ל
ד׳ אותיות השם ויהיה הויה האחרון כ״ב בעמים וכן ה׳ מינים בקוסים
ובחמורים וכו׳ אמונס כשערי אור ובצוע מדאתי כרגלים יהוד
הו״ר ומפרש הקטר דעתו כמו כן והוא שם האחרון כלומר כשתהפוך הויו נ״ל
אני האחרון נבנים: א״א ושם ה׳ יעשה ה׳ כלומר הכתוב אמר ושם ה׳
מועד נאמר יעשה השם לבן פי׳ הכונה הוא זכור דינו היא הע״ו ושם
ה׳ מועד הוא המועד וכן אל משה אמר עלה אל: י״ב כי והמע נבבו
במדת כל היא העולם: צ׳ ה׳ הצדיק אני ועמי הרשעים הרע׳ בביאור
ובמוע: ביחזקאל גמעון את האורכם ברמז לאמא שכינה עיין בעל טורת
ויגש כל נפש הבאה שבעים ואכבדה אמר ה׳ ולו כן אמן שמן אתשכינה
מאורה ... הקבלה בעבור [illegible] חדר ואתן:
[illegible]
א׳ ושד זה הולך לפעם הוא וביה דינו וביאורו הרחמים והשכינה תעלה
ועתה כי בעין נראה אתה ה׳ וענין מלכות נקרא ענן וכן ענ׳ המדורת
אלה הם יומם ולילה נ״ב הפחת ועורת: כ׳ [illegible] נבחו החנו כלומר נוכח
בעל צפון היא ע״כ כח חיצונית ונעזר ואת הצבוני ויש רמז ככתוב אחרה
עדאו על הים: מן הבא בידו קבלת שבעים אותו יש למטטרון וזה [illegible]
משבעים פסוקי כדאיתא באלכתא כיתה ד״ר עקיבה והוא בא לעזור
ישראל עם הקב״ה שזה נבחו החנו על הים זה חנוך אבל ייטב לי
כשץ

עשן ר״ל [illegible]
על שבירת
לוחות נפי׳ לתחתה
שנאמר לך [illegible] ר

הנביאים כי ה' השם הגדול במראה ולא התודע להם כשמו והדבור
להם משמו במדה"ד הרפה ונהג עמהם בה ואף' אותם המראות לא
השיגו אלא מחלוקת מדרגה שלישית רבים הנביאים לא השיגו אפי'
לזה אבל הם נביאים ברוח הקודש כענין רוח ה' דבר מדרגה רביעי'
בת קול משתמשים בו ~~מלאכים~~ חכמים לקרוב השגתם לנביאים אחרו'
וראייה המלאך נפש המשכלת הם מדרגות ואין הרואה אותה
לכל פעם נביא והם מראה כמו לדניאל או גלוי עינים כנער אישע
וכענין בלעם והגר' מדרגה שנייה מלאכים נראים כדמות אנשים
לגבות הנפשות כל עת שירצו ולכל אדם לצורך שעה עכ"ל: ו' וגם
הקימותי להם הברית ההוא לפנים הברית הוא היסוד וגם בשמי
הגדול שנא' ואזכור את בריתי אשר הקימותי להם שמרי והמשכן
יבין המוכן; ואזכור מלשון זכרנו כלומ' ואהיה נזכר המתעורר
בבריתו ולתשוקתו ויהיה שישר הכתב ואזכור בריתי אשר הקימותי
אסמוך גאולה לתפלה הק"ב לשעתו ש' יסוד הוא הברית ואז בעשיבור
וישפיע הקב"ה לשעת העולם כולו הצלה ורפואה: ז' וכן וירם ימינו
ושמאלו אל השמים וידו הגדולה הכל כמפורש לבריתו של הקב"ה הוא
השמים: ח' ועל הקבלה בגלות תדע כי אני ה' יבאר כי השם
המיוחד הק"ב נודע ע"י עשותו נקראת זאת ויד הגדולה וכרשע
אשענני היה ולא של לבו כלומ' גם רק לאשנניות לבר ולא כן שלא
ולא עלה בלבו כי אורה השם הייתה זאת הרמבן ז"ל: ט' כי אני ה' בקרב
הארץ עלה בגי' תר"ס גם שמי בקרבו עולה תר"ס ולשון הרמב"ן כי הוא
השליט ומשגיח בקרב הארץ ולא כפרעה ופיעהו אמרו כי עזב ה' את
הארץ והפוני ש"ל ויתכן שיהיה כמו שמי בקרבו זה יופיו וזה טובו
ושמו כשם רבו ונקרא שמו כשמו המלאך הגדול ושם הקטן הראוהו
עובר ירך אמו הוא עכ"ל פי' מורת הק"ב משפיע בעטרת מטטרון
המלאך הגדול ושמו קטן עובר ירך אמו הוא ג"כ כי עטרת וספר שערי

עיין בירקו ובסוד
וידבר אלהים את
כל הדברים

חורה אמר אני עם מדת מלכות ה׳ שם של הויה בקרב הארץ ואותה
מדה נקראת ארץ כה הידיעה והכל א׳ כי ה׳ ושמו אחד משגיח ויכול וידע
בכל מכל כל: והוא א׳ מן העיקרים שהם י"ג אשר חייב כל אדם להאמין כי
הוא יודע משגיח ויכול ואין כל דבר נעלם ממנו ומהכן כך יעשה אדם
בכל הכתוב ושומע מן הכבו וזהו סוד נשגב ונעלם הפסוק אמר נשגב ה׳ לבדו
הוא המשגיח בכללים ובפרטים · והמינים אומרים עזב ה׳ לו ע"כ אמר אני
ה׳ בקרב הארץ נ׳ סוד ה"ל יושב בסתר עליון גלי עמיקתא ומסתרא כמ"ש
דניאל: י׳ הנה יד ה׳ הויה הי"א ה׳ אחרונה והוא השם אחרונה כשרבך האחרון נ"ל
ד׳ אותיות השם ו״היה הויה האחרון ב"ב בעמים וכן ה׳ מינים בקוסים
ובחרטומים וה׳ אמנם בשערי אורה ובדברי מלאכי ברגלים יהוד
הו"ד ומפורש הקטר דעתו כמובן והוא שם האחרון כלומר כשרבך הויו נ"ל
חני האחרון נגעים: וא"ו ושם ה׳ יעשה ה׳ כלומר הכתוב אמר וישם ה׳
מועד לאמר יעשה השם נבן פי׳ הכוונה הוא וכותרינו הי"א הנ"ע ושם
ה׳ מועד הוא המועד וכן אל משה אמר עלה אל: י"ב כי ובנגע נבבו
במדת כל הי"א העשרות: צ׳ ה׳ הצדיק ואני ועמי הרשעים הקוה כביאור
ובכתוב: ביחזקאל למען אח הרחובכם הרמז למדת שכינה עיין בעל כושת
ויגש כל נפש הבאה שבעים והכבדה חקר ה׳ ולו הן אין שמה אשכינה
מאורה ... חדר ואחת:

כה חצילות מן הרמטה נ׳ סה בחילוף מ״ס ביוד כ׳ כן באתב״ש ס״ה
סך דמטה סה נ׳ אדני והיא נקראת מלכות ; נטה ידך בחרבה בק
הרוקח כי הוא קאי על מלאך הדומה לחרבה דומאן דוכיאל מלך
שדומה לדוב ומקורבים בשר כדוב צוני ; ג׳ בחצות הלילה לפי
שהמזלות יהיה לל׳ ה׳ חמה ויהיה שמושם חנכ״ל שנים מאדים ה
שעה ז׳ ; ד׳ אכי׳ לרעת הבוכרים תבנ׳ שאין חוזים בכוכבים יכול
לתלות במאדים כ״א לאחר הבו״ר בו וגם בהיות בבית שבתאי שנ
בו בקהלת מאדים היינו בשבתאי ; ה׳ אני יוצא עד הנה ה׳ יוצא
ובא בלוק׳ יוצא ממדת רחמים ובא למד״הד ; ו׳ לא יחרץ כלב
לשונו נב׳ במשנה שניה כלבים צועקים ואז״ל מלאך המות ב
לעיר כלבים צועקים כלב יחידי היא כת המזיקים נאצל מן השמ
הכבוד פ״ק דברכות ׳ ז׳ צא אתה וכל העם יוצא מן הכתוב הזה שם
ידוע לאשה המקשה לילד והשם הזה ידוע ומפורסם בניקודו ואח״ר
עקיבה ז״ל קו״ף זה הקב״ה קוף זה השם לאו השמות וכתוב בטבעת
בסוף ושים בלשון האשה ותלד מיד בע״ה **פוק קפו קוף ופק**
וקף פקו כן מצאתי ; ח׳ על המשקוף ועל שתי המזוזות עד הקבלה
רמז למזכות השם המיוחד וזהו שהזכיר למעלה אצל הציווי שתי המז
על המשקוף כדרך רז״
ב׳ הרי

מז״ה שדומה בחצי
הלילה דהיינו שם
אלאדני נקרא לילה
ז״ל דן מאדני כן
קבלתי מהר״ר נתן
אך רבן קבלתיו
בן מרבו :

בפרק ה׳ של אבותם הנוספת על הד׳ שיטות אי׳ בצע רחק מקב
אב׳ שהיו יוד׳ של כהן וה׳ של אבותם פרק יה׳ והמזוזות הם כ׳ הה׳ן אבותם
נשה אב׳ הכל נזכר ונראה כאן: ופניו כתב ונהגו על המזוזות ועל
ה המשקוף קבלתי שהיו משתמשין במצרים כזה השם יוד׳ נגד יוד׳ ויוד
על׳ אן והוא של קדושה עכ׳ בא׳ עין כנגד עין ויוד על המשקוף ג׳ יודין
כנגד י׳ ספירות עשר מאמרות עשר דברות והם עשוים כנגד
והם עשוים נגד ג׳ הויות וכן סדרם: ומשה כשתקן לישראל אמר להכך
על המשקוף של כ׳ המזוזות ס׳ סימן שלא יכתבו בקדושה והחסיד ז״ל חושש
שלא נכתבם כא׳ שלשתן זו: אבל זה עכ״ל ונראה את הדם השם בתשלומו
כי שלם הוא הדם מ״ה עם האות במספר השם במילואו כד׳ אותיותיו
י׳ מעלות ד׳ כוסות: י׳ וידבר ה׳ משה לאמר הדבור פנימי יותר
מהאמירה הדיבור לשון זכר הוא הת״ת והאמירה לשון נקבה היא העט׳
ונקרא פורפין עטרת משל קרוה שבמת׳ ת״ת ושכעב׳ עטרת: י״א ושלכן
אחר כ׳ בחזק יד הוציא ה׳ אתכם ולא היד בלבד כן נ״ל לגרום עשית
סופר ולא היה כלבד: י״ב ועד׳ הקבלה אוכל חמץ בפסח ונכרתה כי
נראה כמקצץ בנטיעות להחזיק במדת הדין שהיא היד שעקה כל אלה
כא׳ בחסד ורחמים ו׳ י״ג בכח גדול וביד חזקה לומר ברחמים ובדין׳ י״ד
בעבור זה ע״ד הקבלה בעבור שמו וכבודו שמו הוא הת״ת וכבודו הוא
העטרה [illegible] המשקוף עד הויה

וה' ומדה זו נקראת כה אחר כחנות הלוה כי ככה חרון גדול : המנין
בשערי אורה בשער ראשון : יג' קדש לי כל בכור קדש היא הראשונה
שאו ידיכם קדש : בכר זו היא החכמה : ויא' חכמה קדש וראשונה
נקרא בכור על הסוד הבכור המעשר וקדש היא חכמה נאדר בקדש
והיה כי יביאך מדבר ביציאת מצרים כנגד בינה להתבונן ביציאת
מצרים ברשות שמע כנגד חסד שנא' ואהבת אהבת חסד כי אם שמוע
גבורה של' וגש' וחרה אף ה' ככם יהיה וגו' כל הספרים חסרים ביציאת
מצרים עד והיה אף והחרבע בהם עבי ראש ושין של ד' ראשים ד'
מדות חכמה בינה גדולה גבורה והנה היא התפלין שקראין פאר והמניח
הוא הקב"ה האדם המניח שנא' עליו הת' אדם והנצח וההוד כי כל
הראשין של ג' שלשה ראשין והאחרונה הוא קשר של תפלין כלומר שמן צ'
השין של שלשה ראשין מורה על נצח הוד יסוד והאחרונה היא מלכות
נקראת קשר של תפלין וכונת הספר על עם הפסוק לך ה' הגדולה והגבורה
היא כיון על ראש הבית עם פרזיות ושין של ד' ראשין והת' הוא המנורה
והנצח וההוד כי כל הם ג' מדות דיסוד נקרא כל ערמנים כג' ראשים ראשין
בשמים ובארץ לך ה' הממלכה המתנשא זו מלכות והמתנשא לכל הראש
קשר של ראש של תפלין וכל קשר וקשר אגודה אחת והמניח תפלין הוא
כנגד הק' יכוון בשומו התפלין על ראשו ה' הגדולה והגבורה כלומר אני
מכוון ליחד [illegible]

וב
ז
וה
:

והקב"ה ושכינה עמו שכל הקנט וכתפלין של ראש יש בו שני שינין משום
דכתיב שש אנכי על אמרתך וגו' גם מניחים שש יודים וא' של ד' ראשי
מימין הקורא ושלשה משמאל הקורא של ארבע רומז לד' ספירות שבראשו
של שרש נה"ה הו"ד יסו"ד: והקב"ה הוא המניח תפלין יקבל מארבע משפיע
ושלשה וגו' חז"ל קב"ה מניח תפלין ~~יקבל מארבע משפיע ושלשה~~ והוא
גג"ת אדם העליון עכ"ל ציוני: עוד זה לשון דוגמת מעשה מרכבה כי
סנדלפון קושר תפלין בראש צור ישראל ראמי כתיב ביה ומי כעמך ישראל
ומי גוי גדול כשהוא רוצה להשביע בתפלין נוטל תפלין בראשו ומשביע
גזרות מן הארץ: וכששולה בראש עולנו בני יעקב יאירו לבני
אדרירון ה' אלקי ישראל ונקרא סנדלפון כיון שישראל משוררים פנה עליהם
לקבל הדבור ולתקן העטרה הוד נחלק הכבוד · ולפי שמושך שירות
ישראל אין נקרא בכינוי נעדיאל ולפי שמכביק לו תפלות ישראל נקרא
תביכיאל וכשמבכיר סנדלפון עם הכתר אז הוא שלה בראש אכתריאל
ה' צבאות עכ"ל ציוני והרקנט האריך מאד: תשלום סדר בא

סדר בשלח

א' ושמ"ר זה הולך לפניהם הוא ובית דינו וביאורו הרחמים והשכינה הקודם
ועמוד ענן כי לעין נראה אהיה ה' ועמוד מלכות נקרא ענן וכן שני המדורות
האלה הם יומם ולילה גב"ה תפארת ועטרת: ב' [illegible] נכחו החנו כלומר נוכח
בעל צפון היא עב כח חיצונה לעזה"ר ואת הצבוע ויש ראיה ככתוב אחה
שראו על הים: תן הבא בידו קבלה שבעים אותות יש למטטרון וזה [illegible]
השבעים פסוקי כדאיתא באלפא ביתא דר' עקיבא והוא בא לעזור
לישראל עם הקב"ה שנא' נכחו תחנו על הים זה חנוך אבל ייטב לי
בשט

עיין ר"ל [illegible]
עכ"ל שבירת
לוחות נפילת השב[illegible]
שנאמר לך רד

פעט הר' יוזיפא קשטיל כי כנודע בעל צפון הוא סמאל ויש רמז בכתוב
מחה שראו על הים דהיינו עמ"ה ויסר אופן מרכבותיו אכן כי סמאל
וכן משרח לקחו אר מוה שראו על הים אה שמיר לגירסא ראשונה ;
נ מה הנעק של הצעקה והקבלה לשם המיוחד דבר אליהם ויסעו ממטה
למעלה ואז יקרע הים אבל התחנה למדה ול ה' אתחנן ; ד' מלאך אלקים
כידע הרמבן אינה סמוכה כא ביאור בלוה אין מלאך אלקים אלא זכור
הוא מטטרון ; ו' ויש כן עכ נחקרה חכמיה הרביעית כשאמר מונה
מלמעלה למטה שלשה עליונות חסד היא הרביעית מרת חיים וגם עכ
גשרים ; ז' ויסע ויבא וינט חסד גבורה תת אי וכפסוק א' ואחרון כמה
ולצד ימין כי כשהתחיל פסוק א' הוא ימין ונשתקיים בה הלילה אז אתה
עומד בראש ובבים למטה ואגהיה רקוק אמצעי שמאל ראשון כראשונה
ושמאל לאחרון ; ח' יש סוף מדת עשיה נקרא כן כי הוא סוף למעלות ; ט'
כיה שמו כראשית יודא אתה יודע הבאים שחור ושרמת מונה שפתיך
ואשרה כם וכיה רמז לעיר וקורא יה ה' נוספת למי כמוכה ה' אחרונה
שבשם ושבספירות וה' דהבאים ; י' אותיות שניות על כיה סמו הוא
אברהם ואשדה הבאים בראשית יהודה שמור מוצא ונשאר לשש
קצוות נבראו בגבות אברהם ; יא' יד הגדולה היא העט בגולה כדין
ורחמים מן הגדולה והיא גרוע ה' עורי עורי לבשי עוז זרוע ה' הלא
אתה היא המחצבת ולא תעלם מה שאמר לבשי עוז הוא מחה שכתוב
מידי אביר יעקב הם גרועת עולם והעשויות הם גדולה וגבורה ; יב'
יש במלב אחן סוד כולל בשם המיוחד וכנוי הקב וכבוד שהרי אחן כני עה
כי יהוה אדני ועוד סוד אחר ביותר אלף הוא אותיות פלא הוא הכתר
מס כתוחה היא הבינה ומן הבינה לנון פשוטה שהיא השכינה וכוללת
זכר ונקבה דין ורחם ורחמים והרמז באותיות נון כפופה ונון פשוטה
נב דין ורחמים ונון כפופה בכלל פשוטה נאמן כי הנה כפופה
שהתרשות הוכל לעשותה פשוטה כי האשה ברשות בעלה לכפוף אותה

אלא ביאור מלאך הוא אלקים: ה ויש רמז בזולת אשחוב כהרגיתו במערת צפורין

עין ביקענץ האריך ביותר

אלך הו המתוב בנפלא הוא כבר :

ומן כמוכה נוהרה לקבל כי יש לה בית קיבול לכן גדול השונה אמן
שהוא מזכיר עם תפארת וכבוד מקור החכמה: תוספת בה כל דברי
המצא דבור על אמן דף קי"ט: י"ג את השירה הזאת כלומר השירה
שאומרת מדה זאת שעוקר לה׳ ויאמרו לאמר בכל מלות ראש להג"ת
ושלה אשירה לה׳ מצאתי מקובל בפסוק זה מצורף שם של ע"ב וזהו
מכוון דע איש המעיין שם של התחלות הצרופים מן הפסוק איש איש
לשונו כאשר מקובל מפי אדון הנביאים מרע"ה מספרים אין חקר אך
המקוקים השוערים בפי בעלי עבודה התבנו לחכין ינעם ולידעים נקל:
אשירה לה׳ כי גאה גאה סוס ורכבו רמה בים: עזי וזמרת יה זכה
יה"ן קרע שטן נגד יכש בטר צתג חקב סנע יגל פזק שקוצית שם מ"ב יוצא
ממדה גבורה והם כח שבליות וכבודו על מקום מתאחד בהם ומתעלה
עד אין סוף לרוממותו והמדה הרעץ אויב אמרו שירה לה׳ כי גאה
גאה על הגאים ולו דומיה תהלה: י"ד אני והוא כחשבונו אנא ה׳ עשר
גימטריא הי"ה והוה ויהיה והם ב׳ שמות מעמות ע"ב ולקרב כמורים
אני לאהבה כי חולת אהבה אני והו ני טוב: ט"ו ויתנוהו תעלה אותו
ש כוה עליון רייכו הה אין סוף ואתחמהו בשם עולם וזהו קישור
עולם והוא קשור עולם מתטה למעלה: י"ו נערמו מים כלומר כשקם
המטה למעלה ולא השכינה לירדה שהיא עטרת נקרא ים וזה שהרגשו
כפשוטו יותר ר"ל ים העליון וזה היתה סבת קריעת ים סוף המדות כנ"ל:
י"ז מי כמוכה ה׳ מדה"ד רפה עטרת מקבלת דין מגבורה היא קשה ולכן כמוכה
השניה דגש שהיא מכה קשה מקבלת מן בינה נאדר בקדש: י"ח וכל
הנסים והנפלאות מכח נעלם הוא כתר ואלוף הוא נקרא כנון וחכמה
בזה מאלף ואאלפך בחכמה: י"ט מקדש דגש הק׳ לתוקף קדושה מקדש
ממקדש של מטה ומדה זו עטרת מקודש שעון לכך שתה כוננו ידיך דהיינו
עשר אצבעות יס: כ׳ שבע שביאות שרה חורים ולו׳ בנגד שבע ספירת
חסד כח"ד תפארת נצח הוד יסוד מלכות. כ"א עם עם לו רמז לפתאל עד
המדבר

המדבר שם לו ג' מסאל וכן כלעם באומרו אוי מי יחיה משומו אל: כב
ויאמר אם שמוע תשמע בקול ויאמר ~~אם שמוע~~ זה הבחירה לקול זו כ'
וביאור הכתוב יאמר הקב"ה אם שמוע בקול זהו השערה והשמור מצות ה'
וחוקו עלה"ת ~~כל המחלה~~ כל המחלה אשר אני שמת רופאך שמת נקר'
אני: כג ויבואו אלימה אותיות לקים מרה שמת נקרא אקים ושם יב
עינות מים יב מזלכים לכסא הכבוד וע' תמרים מלאכים ע' לע' אומ
והגיוני ויצעק אל ה' ויורהו עץ זה עץ החיים היה סביב המים ויבא השטן
ונעלו עד כי ראה משה ויצעק ויורהו אותו עץ כא והזהר ישראל
אם שמוע תשמע וגו' מלהד למלך שהיה לו בת נאה ואחרים מתאוים
לה ידע המלך כי לא יכול להתקוטט עם המנואפים כתב לה רעה
וגו' ואמר כיון שטן מלמד איש להבא מרה רעה ושמה רעה והו
נעבנו ואמר מרה צוה אחד ולא שלוחים הרבה מחייבים השעה עד
שיחטיאו אמר אני ה' רופאך אם שמוע תשמע בקולי: כד וזה תעלה
המן בבקר כשעת רחמים יורה מעלתו שלא רבו המזיקים ר"ל שאר
המשערים בשר או בידות זה הדבר אשר צוה ה' לקטו ממנו איש וגו' דע
כי הכתוב הזה כולל ג' ענינים גדולים נשו בן ואותיות הפרנסה וגו' נ"ל
חסד בסבר ואין כי בא להגיהו: כה שבת שבתון כנגד שבת עליון הוא
שמת או בינה: כו לסעודות לא נקרא והיא שמת מלשון אשר
שמורה לגו שני יסוד ונקרא זכר ג' היא לא"ס היום לא תמצאוהו כמו
אין: כז והנה הפרש בין המטה ובין הכידון בפרשה שבין נבואת משה
ליהושע שזה הניע להקב"ה וזה לשמת והמטה נ' אדני וכידון הוא נ' מלאך
על זה מעשה האיש בואהו מאותיות עליון כלבי התלמוד מלאך רק
ע' המטה והוא אדנות כי אות הבחירה כי לבנה שמת זה כותל וזה
מקבל: כח היש ה' בקרבנו אם אין כ"ע נקראת בן ג"כ נקרא ירחה
בנימית אם אין ירחה אין חכמה אין להפריד כלל: כט ויהי ידיו
אמונה כי כאן נ"ס כי אזכשת להמשיך לשמת נקראת ידיה אמונה

וישא

ונשא כפיו נגד השמים הוא הה"ג דינו וכאשר ירים ידו וגבר ישראל וכי
חשב יעשה שיגבר עמלק לא שאסור להם להיות כפיו פרושות לשמים
יותר מג' שעות והטעם ג' שעות יושב הקב"ה ודן את כל העולם מקרני
ראמים וכו' עמלק אסור לבטל כח המנהיגים רק להתפלל ברחמי' להוציא
רחמים בדינו ועי"ש ספר יצירה כלם פין לדבר ולכך מהרהר עכ"ל והארץ
הרקנטי וביאר יותר ועי"ש בכמה וזה טעם האיסור כשהיה ג' שעות פרושו'
השמים וזה מבואר ספר הזהר ובשיש בישקן משכילים יודעים סוד
נשם הנכבד ונושאים כפיהם מיד הם נעשים שנא' ואין לקראת
א' נשיה כלותי אין להתפלל לא' לבדה כ"א בצירוף הדבקות עמה דהיינו
מלשכה ב' חב ועם הג' הם הג' ספירות ליחד הכל יחד ורקנטי פי' מתחי'
ה"ל כאן ונקט ליחד הוא ה"א הרוכב על ג' אחר עקיבה בשעה שהמ'
את נבש הב"ה לבוש המאת שחקוק עלין כל את שכתורה וכשחטאו
קדשה שנא' בנע אחרנו ועי"ן להזהירו שנא' אז ימלא שחוק פינו קנרת
והרקנטי בפסוק את יעזר ומ"ש לעיל וכשיש ישקן משכילים ויודעים סוד השם
וכו' הפירוש הנכון הוא שפירש בו החכם ר' יעקב בר ששת ז"ל כי מה
שאמר כל העולה אין בכל כחו חוזר על השם ר"ל שיכוון את ה' מה שראוי
לו באותיותיו ובפירושו ובנקודו המקובל [illegible] שלו לשם ה' דרך וכו' זהו
בכל כחו באותיותיו ובנקודו עכ"ל והציוני כתב ברעת תרומה בסוף הס'
שם מפורש שבא חולם קמץ כי מי בטחך יעריך וזה מעשה מנורה
המנורה בל"ד וכ' נקודות לשית תכתוב בשה כר' האריט: ל' רעו והבן
כי כסא הכבוד הוא מעפיע ברכה וכח לע' מלאכים הסובבים וכסא
הכבוד הוא העגלה מרוונה על ע' שרים מלכי אומות וכחו של עשו מתקנו
בחד יצחק ועמלק מזרעו: ויחלש ר"ל הכסיק כחו מעולה במעשי עד
כי יבוא שילה יברת וימחה מתחת השמים והוא לבדו ימלוך כס יה
ימלא א' נכסא וה' לשם יה הוא שקינו ואין אחר עב' אנו אומרי'
בקול רם ראש השנה יום גאולה וישועה בך מלאהי: חפלה כרא בשלם

וער"ד ז"ל
משכנו' ז"ל

סדר יתרו

א׳ כי בחוזק יד הוציאנו ה׳ ממצרים בגמר השם הוציאו בחוזק יד
במדת עטרה נקרא יד ולא היד עצמה כדעת כא כי בחזק יד׳ עיין : ב׳
נגד ההר ישבו סבא הוא עטרה נקרא כן : ג׳ לפי הדבר נתנה בשבת
ע״פ מעשה הקנו ונתר ישמח משה במתנת חלקו אחרים במדרש [illegible]
במצרים אמר להם להיות יום א׳ בנוי ממלאכה כדרך כל בעלי אומ
רשאין לבטל ממלאכה ומשה בחר לו השבת ובשבאו למרה נתן להם
השבת ישמח משה : ד׳ כי לי כל הארץ היא עטרה ונקרא כל : ה׳ ראשו
ארבע חיות במרכבה הרשומים בתורה שנאמר רכב אלקים רבותים אלפי
שנאן: דה׳ שור [illegible] נפש אריה נשר : אז כדרך זו שור נשר אדם [illegible]
ואופנים א׳ רוכב במרכבה ד׳ מחנות אופנים א׳ רפאל גבריאל
מיכאל נוריאל: ז׳ עטרה בבאורו: ודע כי הכבוד [illegible] בראש ה
הוא עטרה מלבוש: ח׳ ומדת של שדי והיא נקראת [illegible] שער
השיג בה אברהם [illegible] של אברהם [illegible] כבוד השכינה של
השם: ט׳ ונפל ממנו רב אלף אמהם הרי הוא נגד מעשה בראשי
אלב נחקר הממק [illegible] רבוא מלאכים מחנה מעל מחנה: י׳ והכהנים [illegible]
[illegible] עד ואחי כי הקטר מסדר [illegible] כל הפרשה [illegible] שהוא מקים [illegible]
[illegible] ראשו האדם [illegible] כי [illegible]
ולא יהיה לך [illegible] הנבואה [illegible] היא העטרה נקראת אלקים [illegible] אלקים
ומזה הנבואה נקראת נ״כ אלקים [illegible] נקרא ב׳ הנבואה [illegible] כי ה׳ והוא [illegible]
של [illegible] בנבואה והכל [illegible] ישרא [illegible] למעשה [illegible]
הדבור בשם ה׳ : י״ב ודע כיה ה׳ צור עולמים השם מיוחד [illegible] צור

שולמים

זה שאין הקטנה [illegible]
[illegible] אלפי שנאן
שור נשר אריה כן
[illegible] ראשו [illegible]
וזה הסוד אין [illegible] :

וראשו כל

יקרא דה׳ [illegible]
דה׳ [illegible] עם
[illegible] :

השם צור עולמים
כיה כלומר [illegible]
כי עטרה גם נקרא
צור :

עולמים השם המיוחד. עוד עולמים השם ב"ה וזהו העטרה כדלעיל שז'
ומלכות יה ויראו לי למשמר ובו ידבר ואמר אנכי ה' אלקיך ורוח השם
בקרבו שנא' כי שמי בקרבו שלה לי קרן ובן אני בקרב הארץ יושב בסתר
עליון בצל שדי יתלונן ~~[illegible]~~ כלומר השם הנסתר ונעלם יתלונן
בעם שדי נביא העטרה: ומ"ש והוא בקרבו כי מדה זו נקראת אני
בקרבו על אנכי ויורה עליו הכ' בעיני בעיני יותר מאני כן כי... ספר
נשמ"ל גם אנכי ידעתי כי בקוס לבבך: י"ג מן השמים דבקתי עולם היא
הפאר השמים דבראשית: י"ד ואמר זו נקראת שם שם ה' צבאות יושב
הכרובים כלומר אדון עולם אלקים אשר נקרא שם ה' צבאות עליו והבית אשר
שכני לשכן בית לשמי הוא התפארת כי דוד הוא העטרה ובן שלמה חכמה
שלמה כי הגדול אלקי ישרא' ר"ל הת"ת הגדול אתכם לעובדו והוא הת"ת אלקי
ישרא' ובן קרוב ה' לכל קוראיו ואמתי כשהוא באמת היינו הת"ת: ט"ו והודיענו
בכל זה כתפלה לת"ת מדת הרחמים בדרך העטרה והתכללו אל ה' דרך העטרה
והבית הכל א' עטרת אל ה' אלקינו התפארת: י"ז ומה שאמר אח"כ ברוך אתה
יחזור לתשובה דהיינו בינה שהוא מלך [illegible] העולם ירצה לבדה ברוך אתה
לנוכח היא העטרה מן המקובלים אחרים ברוך אתה היא העטרה לנוכח והיא מלך
העולם הוא הת"ת נקרא עולם זה שמי לעולם אשר קדשנו הוא הנסתר לעולם
שם הנעלם שם הנעלם: אמנם רוב המקובלים קוראים לבינה תשובה והוא
לך לשון הקודש בשלה כוונה הרמבן ושאר חכמי הקבלה היא הדבור לנוכח
הוא לתשובה נקרא מלך העולם כי הוא המלך והעולם הוא הת"ת ע"ש שהוא
מתאחד הו' קצוות כרצון סיבת הסיבות המשפיע עליו ור"ל מלך על שלם
ובשאומר אשר קדשנו במצותיו וצונו כוונתו לעולם הנעבר בי... ניתנה
התורה ואין לומר [illegible] קדשתנו במצותיו וצונו כי היוד המשפיע לתשובה ואמנו אל
לת"ת אמנם הנראה לי מדעת רז"ל בספר הזוהר ומדברי הר"ר יהודה חסיד
והרוקח והסברא נותנת כי הדבור לנכח הוא לשכינה הנקראת אתה ולב"ה
יושב מדבר בנסתר כי השכינה צריכה ברכה שנא' ברוכה את בתי ע"כ אתה

יהיה

דל בקוס

אהיה הבאורה הא אחרונה: יז עוד ככוד ככוד אקי ישראל הכל
א כמעאה, כי הככור הזה כית ל שם נמצא השם המיוחד ושם ירכי
שר המקרא כית אל ירנאנו ושם ירכי עמנו כי גלוי שכינה
ככית אל דהיינו הת מעורכ: יח את פני האדון שהוא הכה ה אנכי
ישכן: יט והככור הזה הוא שאומרים כבהמ מן המקום שהוא
מקכל ממנו הוא אות גכוה יותר לפרש זוהי כינה נקראת כעל
גכורות כאשרי אירה מי כמוכה כעל גכורות גב נקרא מי והיא
כ אמשונה ראשונה משפיע הנכירה העליונה לסופה דרך צינורות
כולם: וזה שאנו אומרים כפעמים קדק כנגד ג עולמות כדאמרינן
כמקדיש כשתי ידורות ונו ך הככור הזה עטרה כלולה מו והיא ג מתכ
לו קצוות העולם: כא והמכאן הכין שכועה ונדר נקראת שכעה
כת שכע והנשכע נכנס כג וג ספירות למעלה מו וכן הנדר שהרי
הנדר למעלה מן השכועה והכינה נקראת נדר כענין נדרים כנכסי
מכים. ונל שחסר הספר או ד הכות למעלה מו וכן הנדר:
כב אנכי הא הורה על היחוד וקדמות ושאר אותיות מחלק
העשיריות שהוא מחלק א זה לאחרים וזה לעשירית כולם יקראו
אחרים כמו שהאלף א לאחרים כן היוד א לעשיריות: כג אנכי
תמיד על אחד אנכי ג כמ כמספר אחד מרוכע גב כמ כיצד א אחד
שמונה כעמים ח סד ד ד כעמים ד הרי יו סך הכל כמ: כד
עוד אנכי כולל כל הא כית אב נחלק לג חלקים ג אחות שנים
ושאר כפוטות הו זה טו לן סע עד יקראו כשוטות. כסכ צוני
אחרך כ כראשית: אלף מן אנכי מן חלק אחד ג אחות כין מו"ג
בשוטות כ אז כפולות ונחשוה העולה כיוד שהוא מן העולמות
אותיות אגוי שהם מן העולמות כי אין נקראים אלף מן היוד
אינה נקראת ה מן אהה אינה נקראת וכן ס ומן הוא וי אדני
אנכי נפלאות והיינו [illegible] נפלאות כה והזכיר שני שמות יחד
שנה חי שנה
על יב פשוטות והוא כלולה מיב חדשים נפש
מעידה על ז כפולות שיש כה ז חושים ג עינים ב אזנים ב נהירי
חי כל אחד כלולה מיג חי היא
כי נחולקת לז ימים ז גרונים יצ
רוב יסוד וה [illegible] חושים

ארוות וקראן
אמות מכלע
ראיכא תולדות
שהן [illegible] אים
[illegible] תולדותיהן
[illegible] כל מה שאחל
ע[illegible]ם בין זומח
בין [illegible] דומם בין
[illegible] מדבר בין
[illegible] ע[illegible] כפולות
כנגד [illegible] שנים
[illegible] פערבים ז רקיעים
שמטות ז יבולים
ז אלפים שנה וכן
השבועות רמז
[illegible] ימים יב
חשוכות כנגד יב
חדשים יב שבטים
יב גבול אלכסון
יב הויות ועליהם
אמרו בספר שלש אמות
ותולדותיהם [illegible] כוכבים
צבאותיהם ויב
גבול אלכסון וראיה
דבר עדים נאמנים
עולם שנה ונפש
עולם הוא מיוסד
יסודות ארבע
כי העולם ובנינה
מעידים על ג אמות
[illegible] שהם אמות
מעידה על ג
והנה וכן מה שכרא
יסודות ז כוכבים
כל כינו כהם
פרקים.

הרחמים ומדת הדין ה' אלקיך : כו' על פני על מה שאמר פנים
בפנים דבר ה' עמכם כלומר אתם בעצמכם : פנים בפנים פי' פנים
בתוך פנים מן החיצון ראו הפנימי עיין מעשים : כז' והסוד
במלת אחרים כלומר פנים בפנים אך כי יש פנים אחרי' לא יהיה
לך כי אם פני כי אחרים הם צריכים לאחרים ופני אין צריכים
לאחרים וזהו מלת על על שני אך כי יש אלקים כלומר מלאכי אשר
הקדמונים עובדים להם כמו מלאכי יון ופרס נקראו אלקים לא
יהיו על פני כי אין לדמותם לפני שני וכן אם תקח נשים על בנותי
אך כי יש נשים אחרים רק בנותי יהיו לך ולא נשים אחרים : כח'
כל המונה התמונה נקרא כל דהיינו עטרה וה' ברך את אברהם
בכל : כט' את שם אלקיך היא השכינה נקראת שם חלוק בין השם
המיוחד הוא הקב"ה בשמו המיוחד הוא העטרה : ל' יאמר כי
הנשבע בשמו המיוחד הוא העטרה מחלל אלקיו הקב"ה והבן : לא'
לא' השכינה היא מלך עמו הוא שדי עטרה מובלל כן ושלשה
עליונות הם נשמה לו השבע וזהו ונשמת שדי תבינם מלשון
בינה : לב' ושלשה המורים בפסוק משחית אף וחמה ולא ישחית
להשיב אפו ולא יעיר כל חמתו : לג' עד שהיא בני מטרונה
לשון שהיה מלבה מפסוק ומיום השמיני והלאה ירצה כדי שתגן
למטרונה : לד' זכור הוא יסוד מעם נחשבים מאתים וארבעים
ושמונה לה' זכור יה רמ"ח : ושמור לשון השמר כן ולא לא תעשה
שהם שס"ה אשר הנשים חייבים בהם זכור הוא יום ושמור הוא
לילה שבת קודש שבת הקב"ה עטרה : לה' צמאה נפשי לאלקים
היא הבינה לאל חי הוא יסוד כ"א במצא כן כי כל דבר צמא
ושרשו היא הנשמה הבאה מן הבינה · והנהר יוצא מעדן העליונה
להשקות הגן יסוד דרך הקו הישר : לו' מלאה קשה [illegible] היינו
כי יקוץ מתחולה בדלת באתבש : וש"ר השכל עשר הדברות נגד

יקנה פני לשון ה' תוספת שרידה להוסיף על פני :

ויום השביעי שבת אלוקיך ר"ל כל השבת יהיה בדיבור חול לא בדברים בטלים כמו ימי החול ד"א ימי האדם שהם שבעים שנה ששים שנה יתן לצרכי העולם שהם כנגד ששה ימים שהם במעלה

משה

עשרה שהם מוצא אחד ומנין אחד ויום השביעי
שבעים יהיו לה' שהם השיבה שיזכור יום השביעי הא ר"ל שמחוה ועד תוך שהם
לעשות המצות ד"א יום השביעי לה' שהם עשרה שנים של
הגדול לא ישארו בעולם אלא השני משראל [illegible] השביעי שהוא
חונר ושמחה לבתנין

עשרה בגלגלים וגו' הספר כיון זה כנגד זה ולא פירש טעמו : תלה
בלב מבין לא אוכל לעמוד לסוף הדעת · באשר סבר הציונו ישלו
צורת א' ושניהם לא אתכרש טעמן גם הרקנט סדר הדברות כסדר
א' בתחלת יתרו : לג' אות ט"ב נעדרה בלוחות פרק הכונס מט"ו לא
נאמר ט בלוחות ראשונות ובא ובאחרונות נאמר כהן א"ר אמי ברב
חנינא הואיל וסופן להשתבר ומה הו' א"ר אשי ח"ו פסקה טובה מישראל ולבירא
לבן נעדרה לפי שהיא ראשונה לאדה מלשון ושלשונה במשמעי העשר
ויש שקורין לטית טיט כמה שקורין אלפא ביתא וזל בוטא סימן הרינה
לאורות ושם זה איסור חמץ שלא לאכול בפסח על כן יד לאדה כ"ה ה'
הוציא את ישראל בכח התורה נתנה בשם המיוחד ורמז להרחיק עוף שהוא
מדה לא כי כבודו בהר סיני דהיינו עשרה והדבור מן השמים דהיינו התורה
והשנה כל העם בכבוד ומשה עלה : לט' לא תעשון אתי כמו על כן בלומר
עניין תוספת וכאלו אמר כתב בצירי בלשון ומראה ה' בלומי את העשרה
ולא ה' ממש שא אתה כמו אות היא וזה שטעה בו מאשר בדבריו ש ישעיה
מאתם יתן [redacted] וגו' מזבח אדמה תעשה לי עש זוכח תודה יכבדנני
כי כשאדם מעיים על לבו שהוא אדמה אותיות האדם יתודה על חטאתו
ויתעורר נפשו כשאותו לדמותו ש האדם העליון ברוך הוא אשר יצר
את האדם בחכמה : חסלת סדר יתרו :

סדר משפטים

א' דין עניין · ' ודין לא העין לו כבד

אחר בראשית הכל שלשות והעמרן ואחר דין העין לו וגו' ב' ונקרא עם
הכל מרגע נו ה' שירה להוסיף על ה' של מגרים : נ' וישלך להכין עוד
כי יש כתולה דלת סוד והיא דלת גדולה שבאחד והיא עשרה גם מעורה
מספר הכנוי אדני ובכל אחד כי הדלת והמעורר שנכב רומזים לאלוה
היא המערה ויען כי החליף העבד אדונו צריך [illegible] להיות עבד עד שלו
לו

כל שביעי חביב
בגלגלים ערכות
באחרות הבל
בדורות חנוך
בבנים דוד
במלכים אסא
בארצות שנה
חמשי בשנים
שמטה בימים
שבת בחדשים
תשרי עיין פר'
מקץ סי' ד

עד שלא לה׳ הארץ וגו׳ ר׳ ולא יהעולם מתוך שנין כבלהחיתה רבקב חוה
יחוה שהרי עשרה הרוני מלוכה מהו כבר פנים א׳ במיתת השבטים גלגול
ה׳ בענין השבועה הגביר השם של ארבע קו אמצעי הפארת עקר שבעה
ז׳ אבה לאלקים יחרם הם שרי מעלה והם מלכים כא לה׳ נדרו כלומר
לגולים ולההעקס משלחן גבוה כמו שב שהביאן משל מהמלך רוצה
רוצה שכל עבדין יהנו מסעודתו וזהו סוד הקרבנות וסוד עשר המשבלח
ג׳ ואנשי קדש הבין לי כי נקראת קודש מושכת קדש מן החכמה נקרא
קדש וזהו פרוש לי של שם היא חכמה : ח׳ בשר בשדה טריפה לא
תאכלו כמו שלעשו איש שדה והוא סמאל וכחו של קין הכל א׳ גם הכלבים
מצד סמאל קבלתו כדשבל כפסוק לא יחרץ ט׳ פני הארון הוא העטרה
יוד סוד כשר כתוב הוא יחחיים ודין אין להשוות קדושה קלה לחמורה עד
כי ישלך יצה׳ לעבד יהיה ה׳ א׳ ושחוא הה ושנה [illegible] והיו לאחרים כיך :
יא כי ילך מלאכי לפניך דהיינו מיכאל יב׳ ועד׳ הקבלה הוא מן הנשיאות
ר״ל עמק ולא מן השכלים הנפרדים דהיינו סקס מלאכים והוא מטטרון
שר הפנים : יג׳ וזהו שנקרא מלאך שהוא מנהיג העולם מלאך ג׳ הק יתא
בסוד משכן עין כב בראשית : יד׳ כי שמי בקרבו שמי השם עשרים
ושבע כן יה הוא השפה ברנלגן כ״ו יוד הא וגש כי שמי בקרבו כיר
היום התבא בבוה מקומות במקום הוא וקרינן היא רמז תה ועטרת
איש ואשה והיו לבשר א׳ וכן התנא בפסוק זה השמר מפניו מהחיל
בו להורות הן והיא הכל א׳ : מטטרון ט״ט ג׳ חי׳ ורזן לשון מרות ושרה
כלומר חי העולמים : יו לכן היו מקריבין הקרבן כרם מהולדות השור
כח המדבר : יז את אלקי ישראל כלומר השכינה נקראת את : יח שעמשו
מטטרונין כי מרכבה שלן : יט עד׳ הקבלה הטהרה והמלוה ידריכו ש׳
ומים המעלה הנכנס אל השכר שהוא הבינה ויא׳ זהו הבה ואחר ככוד
נה עשה הקחני אחה זהו הבה ויא׳ אותה גו כינה להורות לשון אלהה
הורתי וגזו עשרה :

סדר תרומ

א ויקחו לי תרומה ויקחו אלף כנסת ישראל שעיה לאחר מלמעלה למטה
וממטה למעלה ויקחו אותו לאחר קב״ה לעטרה״ למעלה למטה: ב ויקחו
לקדש תרומה היא עשירית דהיינו עטרה ומאי ניהו קדש ראשית כל בכור
כל כלות יש במשמע הזה דתרומה עטרה וקדש ראשית דהיינו כ״ע וחכמ
ג בכל אשר אני זו עטרה כשא יהי״ה חדה שנא׳ אני יעלה בקו״ ת״ג רפ
ונקראה לאה וכן תרומה: ד כבסוק בראשית סתו הברוך ב״ל טו׳ עקודי
זולת העבאים הם נקראים עברים וגו׳ כיה״ דור עולמים: ה ועשו ארון
עד״ קבלה מכנו שבקה הכבוד מיוחד תג׳ דהיינו אויר חוס אש רקר
דין ורחמים למכך נעלם אות גיחל ובצלאל עשה ג׳ ארונות עין נכסוק במשנ
לבנת הספיר: ו וטעם הוספת הכך לפי שאות כך מורה של הבאם
אחרי שם הכסא נה״יסר על אות כ׳ן ועל כבוד: וז״ל ספר מקובל
אות הכך הוא כסא כבוד מרוס מראשון בית מקדשנו כסא כבוד
בינה וי״ת חכמה עליונה וז״ל כסא בינה כבוד חכמה מרום בהר מראשון
תמ״ מקום מקדשינו עטרה וי״ת כסא קב״ה בכוד בינה מרום חכמה
מראשון בהר מקום יסוד מקדשינו מלכות עכ״ל: ז וכלל השני כרוב
הם זכר ונקבה קב״ה ועטרה קול ואש שראו בסיני ח זר זהב סביבי
כתר מלכות כמ״ש בית דוד בן זהב: ט השולחן בכ כנדין רמז למוי״ה
של מעלה היינו גבורה ומדה״ של מטה דהיינו עטרה: לחם הפנים
היא שוטה נקרא פנים בפנים: י קנים שש קצות המשתלשלות מקו
אמצעי הב״ת ו״ה כיון כי רמז לראשית ואחרית כך לב״ע ויוד עטרה
ארך היריעה עשרים ושמונה עד יהרון לבנה ופחיתותה יום וחצי
דהיינו ט׳ ועשרים ימים שנים עשר שעה היא נבנסת מעין לשון...
כמו לו לא נבר בחודות׳ חסלת סדר תרומה:

ובירוש לי הררי
כופין הטעם
נהר נקרא שבא
עבד לבי שכל
נקודה ונקודה
בבני שמחה יכולן
לשעות תיבה שלם
חוץ משכם בגורל
שה אל חר אומ
דן

סדר תצוה

שכל הנרות מטות כנגדו והוא היה פונה לשכינה שהיא חדה משיחך
הו נשון תמיד אוהיות מדת י׳ היא העטרה ; ב׳ לכבוד ולתפארת
יינו עטרה הה׳ ; ור״ש כתב כי הקדש מלך הוא עטרה וכיה מתלבש
ין הת לכהנו וס רמז להת ול׳ הוא כבוד עטרה ; ג׳ יורא הרומן לקו
עקו שהוא קו ירוק קו תהו יר׳ ... בינה הכעס אורה מקום הירא
רשת ויצא מ׳ שו׳ ; ד׳ נכונן מדה׳ הוא הת׳ עין כרשת ויצא מ׳ כב׳ :
ירוק כברת עטרה הכלה ; ו׳ יסק מדה׳ הת׳ ויתכנס שהם אותיות
עם ; ז׳ כמנחת הבוקר וכנסכו תעשה לה׳ רמז להא אחרונה שכשם
יין העטרה · המתפללה היא העולה ; ח׳ וזהו שנתפסר למשה שהקטורת
מורה ומגפה כי הקטרת מדה׳ ד׳ל העטרה שמה קטורה עטרה המגבה
ישראל ישים רצונו: ○ חסלת סדר תצוה:

סדר תשא

א אחר הקב״ה למשה כמה הרוס קרום של ישראל בצדקה שנא׳ צדקה
לאומים גוי ואין גוי של ישראל שנא׳ ומי כעמך ישראל גוי אחד חסר הם
ין ; ב׳ בשקל הקדש מחצית לפי מה שהזהירו במחשבה להם קיצון
ין הארץ והקול בין הה׳ לעשרה ; ג׳ ולפי שבקעו היחוד לכך נקרא
בסך זה בקע ולפי שעשו ראש מן הסוף דהיינו עטרה ראש עליון מן
התחתון כלומר בקע שהב קבע כלומר קבעו שהב היא הסוף והתחתבה

שין כ״ף דצבא כתיב
דך יל עמוד ;
מישום שאשו
ואוהו האש שזהו
עליון

והתאחדות לספירות לבן קמש כבשו לאדם ולהושיב בקרקע וכאשר
נשקלו משקל השם הגדול שהוא שקלי הקודש השלם נמצאו חסרים
ובענין שכתוב הקל הקלהא משקל השם הגדול הייני הרוב מהשם
של ארבע דהוא יה חשבונו קכ״ה במספר מרובע י׳ פעמים י׳ ק׳ ה״ה
ה׳ כ״ה ערוך ויהיה קכ״ה והם שקלו לשגל מסכה נ׳ קכ״ה נמצאו חסר
ומדה עשירית נקראת יה: ה׳ כי השמן המושחין כמין כך היא עליונ
למעלה בתרומה המנחה והשמן הוא עלין למשכן והקטרת היא עטרת
ובאה השמן המדה מן ה׳ מינים לה׳ עליונות כחב חכ״ ויאמר לנשים
בלשון רך ה׳ והדבור לה״ה: ו׳ השרד ה׳ הידיעה היא אחרונה שנ
היא אדנות כמא לשם הנעלם על ידה זה שמי לעלם זה משאי נבה
אני נקרא: ז׳ את שכתוב׳ עד הקבלה זכור ושמור הוא תה״ וערת
ח׳ ועד הקבלה כי הלוחות שוים כעצם נוכם ה׳ הראשונה גדולה במ
שהזכיר בכל פסוק השם ובלוח שניה לא המצא כ״א ס״ו היבות מה
מולא תרנה לכיכן היא נקראת מדה״ מקבלת ממדר״ העשרה חה״: ט׳
וכבר נתבאר אצלן כי שם המשכן הזה היו חתימות הלוחות כחותמ
בהיות בהם עשר הדברות מורים על י׳ שבטים ה׳ בזה זה ו׳ טפחים
היינו שם של הויה: י׳ אם תשכיל עוד באורך ברוחב בעובי המנא
ר״ן טפחים כאשר ב׳ לוחות היו מרובעים יחד ו׳ אורך רוחב ועובי
שהם ו׳ פעמים ל״ו ללוח א׳ הוי קה״ל ב׳ לוחות ר״ן: י״א וסימן ויעבו
תולדות עברין ש״ן בבית ויבן וירד: י״ב אנא כולל ב׳ שמות של כ״ו ב׳
נ׳ אותי״ב והמלך שאנו מזכירין בר״ה דהיינו הבינה נקרא מלך עולם
ומושל בכל השש ספירות ובינה עם כ״ח כולם אחד ואין שם יוד נתבש
בהם: י״ג ירושלמי א״ר יצחק ולא עוד אלא שטעו בכבין שנה בתר
ב׳ את אותו החמרים מוטעים כו עד דחפקה עד דו טרח מחמות׳ קריב
כלומר טוס הא שמחה וטרס שערת רחמות׳ קריבין: ט״ו ויעבור ה׳ על
פניו מי הוא ה׳ כל טובי על כנך והבין בב׳ ההין רמז להתבוננות ולהכשרו

נכתב ביה
ונקרא באד

כדרך קכ״ב ע״ב
וכחשבון נ״ל שבכל
לוח שלה נשנו׳
וששה לבו
מהארבע ששה
הם סד וגם לכל יד
מהאחרים ה׳ הם
י״ב נמצאו
ו׳ וב׳ לוחות ע״ב
בחשבון שם ק״ד:
עיין לקמן בסוף
ב׳ לוחות השדות
על שתי ידי:

ג׳ היא המלכות אספקלריא שאינה מאירה וב׳ הדין והנין שלהן הס—
ד׳ כלומ׳ כד׳ מחנות שכינה המושגים כי הם מן הכתרים עליונים וב׳ ההן
הם י׳ גלגלים תחתיהם מקבלים שפע עליונים ; יו״ד ויעבר הקורא ויעבור
ויקרא ; י״ג ויאמר משה הו׳ להאמין דברי בה״ר אברהם שפירש כדי
שלא יצריך עוד לומ׳ כני רבעים ובני חמשה וצריך לומר כשכ—
הסב׳ הו׳ להאמין דברי הה״ר אברהם האומרו מפני אחרים כי אדרבה
הוא עצמו הרחיק כמו כו שיין כו : י״ח כי ארך אפים ראה הוא
כח המשך מן הגבורה שהיא אפים והוא שם תפארת מכריע בין גדולה
גבורה גם הכתוב ארך אפים ורב חסד ~~ארך ולבין מוכן מלמעלה~~
~~למטה ארך אפים~~ דין ורחמים ואמת מכריע ; י״ט ור׳ את חנינה—
מתחיל מעשה למעלה ואמת ורב חסד ארך ורבנן מונין מלמעלה
למטה ארך אפים ורב חסד ואמת הוא המכריע והעולה מנה כי הכן
אמת ומוכרו אמת ; ך׳ חמן ומזה וכשר כתוב הם מדות דין ורחמי ;
כ״א וראו כל ישרן פני משה כשמו נ״ב השערות ורצון למשה שעשה
ושמות הוא דבור מבין ב׳ הכרובים ר״ה משה חסלת סדר תשא ;

סדר ויקהל

א׳ תנא אותם חכמה לב כמו חכמת שלמה נקראו לב נחשבת מעשה
נקרא חכמה לקים לב׳ נתיבות ; ב׳ והמלאכה היתה דים כא לרמוז מקדש
של מטה מכוון לשל מעלה מכון לשבתך פעלת יהוה מקדש אדני כוננו
ידיך וכבר ידעת כי שם אדנות הוא כנגד המקדש של מעלה והם מושגה
לכתוב יוד״ה א״ה ואז הא׳ כי צריך להיות אדנות ולכן הזכיר המקדש
לשון היכל ה׳ כי היכל בג׳ אדנ׳ ; ג׳ ויעש בצלאל הארון השולחן מנורה
מזבח קטרת. ארון עשרה שולחן ונר עומדת כנגד בי העשרה מקבלת

שבע מהחמשית שהיא השמש המקבלת מן הה׳ ראשונה שהיא הבינה
כי צינור יוצא מהבינה ל גבורה ועד שמאל מעורה ו קנים היא ו מן
מזבח הזהב הה׳ אחרונה מלכות בית דוד ג׳ זהב תחת הנחשת
אביא זהב ; תסלה סדר ויקהל ;

סדר פקודי

א׳ נעשה כב׳ אותיות בצלאל מודא נגד ה׳ אתם בו ודן מדת הדין
הכסא היא העטרת ; ב׳ וזהו סוד הכתוב ומזבולן מושכים בשבט
סופר יש מושכין למטר מזבולן והמושך הוא זבולן כל הספי המחתט
מושכים מזבולן הה״ת והוא המושך ויש עוד לברר ומזבולן מושכין
בשבט סופר והסופר הוא המושך וגם ה׳ עליונות מושך התת אחרון
עד הסופר הוא הבינה כדלעיל כר׳ בראשית ואמנם בשאר מקובלים
סופר ספר וספור הם ג׳ עליונות הסופר כותב הספר החכמה והספור
המבין ; ג׳ והכוונה על הראשונה יש נברא כע״ע וזא בינה היא נקראת
ראשונה נעולם ; ד׳ ועשרת אלפים משקול משקול לבטל בעשרה של
זכות העשרה שעשנו בקוך אש והקול היינו משקול ; ה׳ ואם השכיל
המעז שישקן חטאו בה׳ ו׳ דהיינו עטרה הכהו״ה דהיינו האש הוא
הקול אש מאוב אלך צריך האדנים היינו ו״ה ואת האלף חברוהו עם
ה״ה היינו ה״א ה״א בני׳ ג׳ וכן אמר דוד הללו הו׳ במרומים הו ; ז׳
מלמד שמשכן אחר הוקם עמו והוא משכן הנער מטטרון ששמו
כשם רבו שדי מקריב נפשותיהם של ישרא׳ לכפר על ישרא׳
בגלותם ובמקום אחר אומר מיכאל כהן גדול מקריב
נפשותיהם של צדיקים ואולי בזמן שבית המקדש קיים ; ח׳ הקוות ג׳ הם חמ

נר״ם כה״ר

הה' מנורת הטע' והכבוד השוכן בעטרה : ט' יומם מה' יום הה' וכבו'
המיוחד כי כן מחים מלה כבולה : חסלת פקודי :

ספר ויקרא

א' ויקרא ויקרא חוזר אל הכבוד הנזכר והכבוד הוא הקודש
והוא עטרה אלף קטנה כנגד אלף גדולה : ב' חדוש העולם מה' הה'
המכסים אלהים כמאן דאמר ג' עקרים הם ולא כמאן דאמר י"ג עקרים
חדוש העולם בבראשית מה' כללה שמות החיות המקים כוי קרא
כלומר בחדוש ובמתן עמו מקוראי וקורא אבל בתחיה נאמר וקרא
אל השמים כמו ויקרא דהכא : ג' ועד"ר הקבלה עולה לבינה וזהו סדר
ג' שמות שבכ"ב מדות העולה למעלה מן המדות הם ג' עליונים שלמים
חטאת עליונים שלמים למכריע הוא הה' חטאת לעטרה כי' וגם
דעת המובן פרשת כי תשא אבל י"ג מדות : ד' עולה שלמים
חטאת אשם הה' עטרה עולה זכר למעלה זכר פועל אינו מקבל
ושלמים זכר ונקבה כולם פועלים ומקבלים וחטאת היא נקבה מקבלת
מכולם ואשם זכר הוא שחוטא יהיה זכר וחוזר בתשובה שלימה
ויאשים נפשו בחרטה שלמה להיות מודה והתשובה אל מקום בינה
כי מתנה לוקחה ויש חילוק בין צדיק לבעל תשובה הצדיק הוא יסוד
עולם הוא דירתו בעולם כלומר כו ספירות נקראים יסוד עולם ובעל

תשובה

התשובה השוכתו הרחוקה היא הבינה כי עם כיתו גם כן נקראת תשובה
ה׳ ועדה׳ צפונה היא חוה צפונה היא גבוה להשיגו איו וזהו שעמנו
שלה להכשירו של עולם וכנה לסובב הוא כ״ע הסובב כל ובא לו לקרן
דרומית מזרחית כיון במחשבה להשפיע מן הסובב ג׳ עליונות ש׳
ל׳ הדרוש הוא חסד ומדרומית מזרחית היא ת״ת ומזרחית צפונית
להשלים אלו הנביא ואחר״כ מגבונית מערבית היא השורש דרך
הנצחיים אל יסוד בית המלכות · צוני כסון מנחות א״ר שמעון בא
וראה שלא נאמר בכל הקרבנות לא אל ולא קי״ס ולא שדי ולא
צבאות לא שם של ד׳ שלא ליתן פתחון פה למינים כלל: לה׳ נגדו
קול אומר הרו : ו׳ ואין ברגלים חוצא ר״ת אחאב צדקיה ובן רישו
גל אם כל מדה ישען מה להלן בארבע אף כאן בארבע מה להלן
בג אף כאן בג גל כי טעות הוא יש לגרוס מה להלן בג אף כאן בג
כי שה אינה פחות מעשרה ושפטו העדה והצילו העדה הוי עשרים
ואין בה״ד שקול מוסיפין שלשה : ז׳ או הודע הוספת ה׳ העשה מן
הו׳ והו׳ מן הא׳ שהם עשית ת״ת כ״ע לכן הוסיף או ה׳ וזהו שיכוון
שבי שחיה דקכה עד והוא כא׳ כלומר יכוין לחבר ה׳ לו׳ וו׳ לא׳ והכל
נותן הנסתר נאמר עליו הוא כנסתר וכן כפסוק והוא עד לקמן:

עיין במזרחי׳ פרשת ויקרא תמצא דברי הרב ז״ל נכוחי׳ ונכון:

סדר צו

א׳ היא השלה השעה המתעלה ש׳ המקום מתחבר · כ׳ זה קרבן אהרן
בשמר אשר יקריבו שמות הנקראות זה אלי והיא הע׳ יקריבו לה׳ כל
אוחדו בעשירית האיפה ; ג׳ ויהו עליו את הכהונה מבנס׳ נגד
רקוע ראשון שהיא לבנה בהונה נגד כבב וגו׳ עם שם חנבר

ד׳ ויש עוד רמז לג׳ הידועים הם חכ״ב עיים כהנת כד׳ לבן הוא חסד כלו הפך לבן לבן טהור אבנט חונר וגבורה מתניו מסוק כחיוב ואונו בשרידי בטנו ממעל הכלב כלל הת״ה המכוד הוא נצח שהי׳ כו הדרר חשן המשבץ שוק השמן הוא ומצנפת לחתן יסוד והשביעי צין היא כלה עליו הכתוב קדש לה׳ נשם ת״ת : ה׳ שבעת ימים המלואים את יום שה׳ יחי המלואים שבעה כנגד ז׳ הידועים דוגמתו של כ״נ איש חסד איש חסדך אות חסד ימין העי״ן כר׳ תמור ומשה היה לשעה זו כ״נ כי חנוך כהנת אהרן ע״י משה : יעלה לרצון על מזבחי היא העטרת ובית תפארתי כלומ׳ כשיעלה אדם לרצון על מזבחי אז בבית תפארתי אפאר היחיל משה כאחד : חסלת סדר צו

סדר שמיני

א׳ ור׳ מקום שבלולב ולוב אחרון וב׳ בדי ערבה ושלשה הדסים הם ז׳ חוקרים לז׳ עפ׳ המשנה נוטלים כל ז׳ · ב׳ ואחר השבעה שמונה הנה הוא במעלה הא׳ כמשלתך שביעית ישאר א׳ והיא מעלה אחת את׳ השמורה אחר השבעה במעלה א׳ כלומ׳ כאים מאחרים ולא כמו שרין לי׳ כי מספר מא׳ עד י׳ יקראו מעלות אחרים מי׳ עד ק׳ יקראו אחרים לעשריית מק׳ והלא׳ אחרים למאות : ג׳ ענין נמנעו כתב הר׳ יוזיבת קשטיל כי הוא לשון זהר וכן תמצא כס׳ עקר במאמר ג׳ פרק ו׳ עכ״ל : ד׳ שראה אנירס להמ״ן היא עשת כוטל שוחר לעקבה כמו אם שונות תשחור יה כירוע היא שוחרת ושניהם נסתר ולא תשחור צווי לנוכח והוא בכור ה׳ היא העטרת : ה׳ ענין קטורת התקשרת הרוח עם זו להכין שבע הרשעבד מועלה עליונה למדה ומדה יבוא שבע על המקטיר והמקטיר

אין משיבין אבה היא. אבל גל שהגל א׳ הוא ד׳ מינים שבלולב רומזים לה דהיינו כמפרש הם גל לולב אחרון ב׳ בדי ערבה הדסים והשאר שבירש היא גל רומזים לג׳ עולפי המשנה וני גל יהר היא ובנציל דמיה :

לנוס

נשים לכו ל השם המיוחד שישפע דרך מדה עליו ולא כדרך טב
והביהוא שיהו לכם למדה לזרה וקצנו ולא היה ריח ניחוח • שהנורח
הרצון לעליון : ו אומר מלא רמז לשנה אישות מו רמז לשוב דשוב
כחלקו ז״ל כמה חטאו כמה יותר כיך הוציאו לו · שין פרשת מצורע
כמוק והזכ את זוכו בכסוך אתה וכניך המונא טעות ככל מלה ע עוד
וצריך לגיות כן כני אהרן כלכד הכהנים שהם ראויים וגו׳ עד שיכנים
בכלל הזה כל המשכנות נוב וגבעון שלה וירושלים : ג ואת החזיר
עמד להחזיר העטרה ליושנה כיאור הענין של הכה שלו דהיינו עשו
יקנט כירש כן והיא החיה הרביעית בפרקי דר׳ אליעזר קיבת הארנב
טוב להרצון אך אם תכץ הקח קיבת הארנבת שלא תגע בארץ וירקון
מצואתו יפה יפה ויקח תרא תרעה שחוברים בה שלא נשער בה
מלאכה ויניחנה על גחלי אש עד שתתלבן ויניח הקיבה על הברזל
המלובן עד שתשרף כגחלת ויכתש אותה במכתשת דק ויאכל האדם
או יזות מנוקים מן אבק האיש והאשה בשעת תשמיש בלילה ומיד
ישמש [illegible] לילות עד שתתעבר · אבל הקיבה אין לאוכלה
בא בטריפה כי כל הנטרפין אסור מותר ויבקש רחמים להקב״ה
ליתן שכר טוב ויולד כרש תזריע: ע״כ חלק ספר שמיני:

שרא לו מרא ז״ל לא יכולתי להבין כוונתו כמרומזי שלא מצאתי שום טעות במקום הזה אכן רוח אקס היה בקרבו:

ונשאה שתתעבר

סדר תזריע

שלשים ושלש ימים עד״ה כנגד הכלה הכלולה מל״ב נתיבות חכמה
והיא הוי שלשים ושלשה והלבה היא העטרה לבית שלמה כלולה מתכנ
שהיא לב ולה ל״ב נתיבות : ב׳ ויתכן לפרש קרבן יולדת על
חטאת חוה אם כל חי היא חוה ולפי שחטא ההוא תחלה במחשבה
ואח״כ במעשה להבדיל אלוף וכן עשתה; ע״כ חלק סדר תזריע:

סדר מצורע

א' טעם טומאת מצורע בא מהנחש כמו שמאל מקבל שוחד כיום
הכפורים: בא שלש אמות אויר מים אש הם נקראות אמות לכל
הנמצאות: חסלת סדר מצורע:

סדר אחרי

א' ומכלל רמז התורה ובת כהן כי תהיה אלמנה וגרושה וזרע אין לה
ושבה אל בית אביה קרא הנפש היינו הנשמה בת כהן כי היא חוצבת
מן הבינה [מקום] היא מושבה אם כלתה דרך החסד נקראת רודה כהן קרא
לה אלמנה שאבדה מן הגוף וזרע אין לה ושבה אל בית אביה היא הבינה
אחר שילוחו יתי' אלמנותה או גרושיה: ב' בזאת יבוא אהרן מקבלין
מעשרה לבא ועלות מעלו לעלו עד מקום [illegible] כמה מקור הברכה ובית
חכמה שקם: ג' וכבר ידעת כי הכרובים לפנים נרמזים בהו' היא [illegible]
ועשה והה' בכלל ה' במספר כן העשרה הה' ולשון כדו במספר ג' ד'
שכן שנתה קראו מלך הרמך ג' מאדים מולך בכל בעלי חיים חי וכחו
סמאל אוי מי יחיה משמאל: ה' הבגדות אחת למעלה הב' שנונים נקראו:
את אחת כסוד לך ה' הגדולה והגבורה ג' יורין [illegible] אחת ואחת
כנגד א' בעליונה וא' התחלת הבנין היא הגדולה [illegible] כולם ז' ו' והכוונה
היתה כוונת החכמים בטעם מנין ההזאות כנגד [illegible] חטא
נמטה: ז' מה דם שעלה אחרו לי הלשון [illegible] היטב

והטעם

והשם שהיה כ"ג מזכיר הוא מ"ב תמצא בסדר בראשית בפסוק ראשון
ויוצא מבראשית עד תהו וכ' ולכן אומרים אנו בקבלתינו לפני ה' תטהרו:

יש לפרשו יען כי הוא שם של מ"ב
לכך ראשון להזכירו בקבלתינו ואם
היה שם המפורש אין אנו ראשין ·
ז"ל לכן אנו אומרים יען כי שם
זה נחלק לשבעה והששה כלו דחוי
והשביעית דין לכן צריך כ"ג להתפלל
על הדין מן הדין והוא המלך היושב
על כסא דין לפניו יעברו כבני מרון
אדון כל הארץ אדנות והתיבה ג'
היא שקוצית הגולה שין שבירתו
את שין שיק : ומשפט תיבה זו
ירדה בשורק כאשר כתבתי
למעלה קבלת ניקוד ונחתם בו שם
שם מ"ב כולו וכן המלאכה ראויה
כמראות כרשה זו שין של שבת
שבכן היא קוף ולכן צרדי הקדש
ו' וכפר את מקדש והתיבה בשה
באשר צוה את משה דהיינו שקו
צית בן הגל ז' חש"ש והוא נחקר
מן הגבורה היינו פחד יצחק
באשר תמצא בקבלתו של רבי
נחוניא בן הקנה ז"ל נאמר בגבורה שהיא הספי' החמישית בספק
מ"ב אלקים בעדי מ"ל יחורן השלכנו סקהן ולו הוא היה מזכירו
הנשון ופירשו איך נוכל לומר בעדותינו שהיה אומר
לפני ה' שהיא בויה ואין אנו רשאי' להזכירו והדעת הראשונה היא

ואנו הבא אחרי הקונדרים יונה בכה"ר
בנימין אוסיף על מה שקיצר הרב הנז'
בספרו ולא פירשו כ"כ כי כבחי' אומר
שם זה ז' תיבות וכל תיבה ותיבה בת ו'
אותיות והוא אבג יתץ קרע שטן נגד
יכש בטר צתג חקב טנע יגל פזק שקו
צית הם מ"ב אותיות ויש גב בסדר
בראשית עד בית וב' מ"ב כנגד שם
בן מ"ב ויהוה שלו מ"ב יוד הא וו
ויצא גב' מפסוקים של יום הנז'. שיש
בה ז' תיבות וכל תיבה בת ו' אותיות
ועולים מ"ב כי הו' תיבות נרמזי' לו
יתן אחד והבה ז' לשבת שין שוקה
את דומה שהיא אחד כנגד [illegible]
ג' אמות שהם אמש אויר מים אש.
ושין היא אש ומים היא מים ויוצא
שקוצית מן פסוקים דאריתמוב שין
שבת שכבין קוף מכנדי קדש ואח
וכפר את מקדש צו"ב צוה ה' את משה
ולהק לשקוץ שיוסם עכ"ל:

הצעיר [illegible]

הוא העיקר שם של מ"ב היה מזכיר וכהנב לבנינו ומזה אנו אומרים
לפרוש
כ"ל ומה שאנו אומרים בלשון קושיא ומחב' חסרה תיבה א' כשמ"ו
ויש נגרים אינו את מהיך המחשבה ורוק ולזה כיון הפייט ב"ה"ב הכורת
לנו שערי חכמה שהאותיות מתחלפות בשם של מ"ב: ע' אליהו הנביא
ישעיהו הנביא שם של ד' חרום בהם: י' חכמה הנקראת נגר מוסיף
בלשון אשכנז שווארציקונשט נגר מוסיף מלה מורכבת נגר דבר
הנגר כמים מוסיף שם הרקמה בן כתב בכיוני אנא ה' אלקיכם אנא
הוא העט' המלך ב"צ"א בעני א' ואנו נאה בריבי אני והו אנא יונה:

הוא מלשון הגוים נגר
מוסיף ופירוש נגר
בלשונם שחור וכן
בלעם ומוסיף שם
האומנות:

סדר קדושים

א' קדושים הנז' מושכין מן הקדש היא כ"ע: איש אמו ואביו תיראו ואת
הבינה והחכמה ואת שבתותי תשמורו ר"ל זכור ושמור הב"ה ע"ש אנו יסוד
ועט"ה, אנא ה' אלקיכם הכל מיוחד בלי פרוד: ב' כל אלקי העמים אלילים
מי הם מלאכים כלומר קבלו כח ומיד מי וה' שמים עשה ודבר
יפרנס כחו עליהם ואלקי מסכה ונו הם כמות הכוכבים מקבלים
מן המלאכים: ג' כמו בזבחים השוק י"ב ביום וי"ב בלילה כמנין
הרגעים שהסימן כהם אכשעה כה ואמר דהיינו הגרן משנה שברי
בגלגול אות ראשון למרחשבן כמנין הרגעים קבלתי מן פי זקן
הדר נתן כ"ל שקבל ושמע מפי ברוך בחור מקשטיין שקבל מהגאון
מורר כולו וכיבשו את ראשון ר"ל אלף ראשון מתב בחומש
אלף למ"ד כ"א עולה רב"ו והגלגול בכב"ד אותיות יז"ל שם שלא בו
נעלם דהיינו שם של הויה בכ"ב י' יו"ד ו"ו [illegible] עולה השם [illegible]
אלף עולם קטן ו' ו"ו יוד ו"ו עולה ס"ה [illegible] קיימו שלם [illegible] כחות
ולא יותר: עוד שמעתי מפי ה"ר נתן זקן הכי פירושו בגלגול אות

ר"ל שהו"ו עשוה
ע"ל וו כן עולה:

ראשון ר״ל דעולם הגלגל במספר מרובע בעמים ל׳ הוי הק״ן והשם מרובע אותיות במרובע יעלה קפ הוי הק״ן נו יותר והוא שחר לעולם לחולתו כי הוא נעלם כשש קצות עכ״ל וחונם קשר לו נכי ראשון לחה עולגל הגור ש הגוס ג׳ ואם אחי גלגל אות ראשון ומרובע אותיות לטעמי יעלה ע״ב נסבר סמוך לחשבון הקן חשוב כינן בוהו גם ממנה יתר הקן לסוד זה אחר דוד רבשע בידך עתיך כל עב אני בידך הן לעשות הן לרנעים ממנום: ד׳ הזכחגו הוי רמז לדין ורחמים עטרת הבחירה ראוי לשנים להטיב שבם בן דין ורחמים אבל תורה הורה לה׳ מחרק הו לברק: ה׳ עדה לא תשבעו בשמי לשקר בשמי המיוחד והנשבע בו לשקר יכריד אלוף ומחלל הרמבן אחר כשמו הוא הקב״ה וחללה את עם אקיך הוא העטרת: ו׳ וזהו סוד הכתוב שאמר אשת חיל והיא תורת התכלת דהיינו עטרה דרשה נבעל ובשתים כלות כתרה הזאת דורשת וכוקה דהיינו עטרה המחברים שעשנו להעטש והעש חכן כביה אבל מדות עליות לבן רחמים והבלת דין: ז׳ שבתותי תשמורו הב״ה עטרה זכור ושמור ומקדש גם הוא עטרה ואין בנינה דוחה שבת שהוא הקב״ה צוני כי המשך ברשות כעלה והוא ירושל כה: ח׳ ואני אתן את כני וכני א מדת רחמים ולפעמים היא מקבלת דין כמש״ו ואנא הנני מביא מבול וכן כשא תורה זו נקרא אני ומשכנים לבי אשר היא מקבלת פעמים דין כשמים לרחמים ששר א׳ ובשער ד׳ אני אמית ואני אחיה: חסלת סדר קדושים:

כי שם בן ד׳ אותיות עולה קוך הצרון יוד עשר פעמים עשרה וה׳ חמשת פעמים ה׳ ו׳ שש פעמים ו׳ והא הב חמש עולים קפו וישב עם ד׳ אותיות קפו דעשרה שבל שעה ורגעי אינם נחלקים אלא כשם של ד׳ ולכי נאמר בידך עתותי כי השעות ורגעים בידו אבשעה בה ושעה רע אלף וב שעה בידך הם הם ח אותיות כי העין במלואו נחשבה: ושור כלל אחר אומה בסב ישרה וכל בה היום יום הכין חלקים עם כקד יכלל לו חלקים בל ... אלקים מעם חושב סים אלו שלשים ושש פעמים יה עולים שם וה עם עד שער רז ולגול הא עם הו ס דדב ולגול מה עם ב רזו חשוב מנס ריק שעה ורגב הוא עולים יתרו עלו:

סדר אמור

א׳ בידוע מי הוא דומתו ככר פיתקי בהשק זו והוא תורת חסר

ראשון

מלשון איש חסידך ומוכן בכהן כלו הכהן היה דוגמת ה״ת מדומה
נ״ו והסגן כימינו היינו חסד וכית אב לשמאלו היינו דין והוא
באמצע דוגמת הכהנים כן היתה עבודתו כי עבודתו לשם הגדול
הנעלם היא בהויה אבל הוא היה איש חסד מדת חסד ולוי מדה״ד
ולש״ה מעשה ה׳ הגדול והנורא חסד ה״ה ולכך כ״ג פורם מלמע׳
כלומ׳ מה שהוא מלמטה בכהן הדיוט הוא כריעה והיינו מדתו מב
כחד אבל דוגמת כ״ג חסד למעלה עולה עד א״ס ואין פורם ואין
בודל ועל דבר זה אמרו רוח טובה מרובה וגו׳ : לעיל פרש׳ צו היה
מעשה כהן מדת חסד משפיע לאהרן שהוא ת״ת כלומר ההמשכה
יצא מן הכח אל הפועל ולש כאן סגן מימינו היינו חסד וראש
בית אב לשמאלו היינו כחד דוגמת הכהנים ג׳ עליונות ואח״כ
מתחיל הכח היוצא מן הפועל תחלה כנגד ו׳ ימים : כ׳ אם הא
חטא כא׳ מגדולי מלכות הפריד אלוף בין עטרת לתפארת וכן עשו
בני העגל : ג׳ אשה ריח ניחוח לה׳ איך הזכיר כאן בשבועות אשה
ושעיר לחטאת לפי שהקרבן לשכינה דהיינו לעטרת ובסדר פנחס
תמצא מנחה חדשה לה׳ לא תמצא לא אשה ולא חטאת כי הקרבן
לשם הגדול היינו ת״ת כמ״ש ראינו כבודו וגודלו שם מדת ה״ת
ועטרה : וכן במשכן כבוד ה׳ מלא המשכן שתי פעמים לעטרת
ולת״ת וכן במקדש אבל שמיני עצרת דוקא לעטרה לבדה : ד׳
פרי עץ הדר זה אתרוג דומה ללב רמז לכבוד עטרת הכלה
בלולה מל״ב נתיבות חכמה אלקים : כפות תמרים הוא יסוד
[illegible] בין נצח והוד ולולב שדרה קו ה״ת וקו אמצעי נ״ב מדרגות
[illegible] ענף עץ עבות ג׳ בדים נצח [illegible] וערבי נחל נצח
[illegible] זה הוא שביעית נחל ה׳ עטרת : ולפי זה [illegible]
[illegible] עומד בין ההדסים נצח והוד א״ל צדיק הוא יסוד
[illegible]ין נצח והוד : וידוע שהא׳ כלול מכל דהיינו הת״ת

כלומר הכהן כלול
בדין וברחמים
עיין בבהעלותך
בפסוק ויעש משה
ואהרן ׳

נצח הוד יסוד

גדולה גבורה ת״ת

מנדול

מגדולה וגבורה נס השנים הם גדולה עבודה הם רחמים ודין שני
הדפים מקבלים מן הבינה א״כ אין לחוש לקיצוץ אבל בזולה צריך יסוד
ענים היא קו תה המכריע פועל משניהם רחמים ודין יש לחוש לקיצוץ
משא״כ בהדקים שהם כל א׳ פועל בעולה א׳ אין בזה קיצוץ : כן כתב
הר׳ יוסף קשטל׳ · אבל לכי על עמי כאומרו אבל זולב שהוא
צריך יסוד דהיינו התשיעי וידועים בו שהשפע שלו מקבלו
ומא הגה וכה   מיד מיד מיוחד דהיינו הת״ת והמיוחד מן השנים והענים מן
הבינה לפי זה למה יש ~~ו~~הרת לצעית בו מן הדקים · אבל נראה
כן ראוי לגרום אבל לזולב הוא צריך יסוד דהיינו זכור מקבל
כחו מן הב״ב ות״ת קו אמצעי הולך עד הכתר לכך ראוי לומר בו
אם נקטם ראשו כסול שמא יאמר האדם אינו צריך לכח מן
הבינה ולמעלה דהיינו ג׳ כתרים עליונים ; וכן ראוי להיות אבל
זולב שהוא צריך יסוד ~~דהיינו זכור מקבל כחו מן הת״ת~~
וידעין בו שהשפע שלו מקבלו מיד מיוחד ומיוחד מן העליון גם
מן השנים והענים מן הבינה כלומר אחרי כי הזולב הוא הגדול
שבכולם והכל תלוי בן ראוי להיות שלם בראשו ; ה׳ נגלה ונסתר בו
כי הוד לבשותר הגמון במספרה בקריאתה בן הה׳ ובן וו׳ ובן הה׳
אותיות השם הגדול ידוו שהוא א׳ בגלה ונסתר כאשר ידוה אחד
במלה כוזו והוא חלוף השם הגדול ג׳ על כמו ה׳ אחד : ו׳ שנים
עשר חות עשרים וד׳ עשרונים רמז לשנים עשר למטה וכנגדם
למעלה דהיינו כ״ד : ג׳ מחרלו יצאו ולאש כלות [illegible]
שהוא אש בשר ודם ע״ב :

סדר ברוך

א׳

א׳ חסידה ברושים ביתה היינו השכינה נקנה בארזים ביתה כלומר
בתחתונים: ב׳ ושבתה הארץ שבת לה׳ כנגד וחד חריב הנה דבי אליהו
שית אלפי הוי עלמא וחד חריב: ג׳ והיו לך ימי כל העולם ג׳ לך והיינו
מלכותך מלכות כל נ׳ חמשים: ד׳ יובל מלשון ועל יובל ישלח שרשיו
סוכה ראשונה היא הבינה בראשית ברא אלקים היא הבינה נקראה
אלקים הבין דרכה: ה׳ שבת ומקדש זכור ושמור שמע ולא השמע-
ים ונעלה הה׳ או יסוד ומלכות הכל א׳: ע״כ

סדר בחקתי

א׳ ונתתי שלום בארץ יב׳ עולה שיתן יסוד בארץ חיבור שלהם
אחד יסוד נעשה זה נקרא שלום ולו נקראת ארץ בפסוק
בראשית וכן כתב הזוהר בשם הרמב״ן ונתתי שלום בארץ
הוא כדי מחובר בארץ עליונה וזהו שלום בית שהמלכות
חכ״ל בנר של שבת על״ו והוא כענין שנאמר גם את העולם נתן
בלבם העולם היא הבינה אור עולם בלבם היא שחך עולה
נקראת לב ונ״ח והוד יקראו נמודי א׳ מרבים שלום במרום של
ה״ה מרבים שלום בעולם והוא הצדיק יסוד עולם: ב׳ ולא תגעל
נפשי היא הבינה נקרא נפש שם המיוחד רוח שם אהו״ה נשמה
בשא׳ במספרים יבנה נפשי פ״ק דחגיגה גמרא ותו אי כא בכיה
קמיה והאמר רב פפא אין עצבון לפני הקב״ה שנ׳ עוז וחדוה
במקומו לא קשיא הא בבתי גואי הא בבתי בראי אותר הכבוד יא׳
בבתי גואי חמשה עליונות בבתי בראי התחתונות על״ז ד׳ נשבע
אדני ידוד בנפשו כי הארון אשר בו רחמים נשבע בנפשו הוא
נפש המדות היינו בינה בענין שאמר רהט״ה באמונתך עלנו היא

היא
כי היובל ן׳ שנה והיובל
היא עולם א׳ וזהו דבר
צוה לאלף דור וכל דור
כ״ב פ׳ שנה צוה אלף
דור דל אלף העמים
נ׳ יזהם ג׳ אלף שעד
אותו זמן העולם
קיים שאחר אלף דור
החזור לתהו ובוהו
שנא׳ דור הולך ודור
בא והארץ לעולם
עומדת שבשמעה
שהיא מתשלם בו
והעולם קיים נא׳
קצרך ספירך
וביובל נאם ספירה
בזיריג שהספחיך
העולם שהם
כרשותך אבל
ספירה שהם כחו
הנ׳ כי יובל היה
תספה הראשונה
והבל שב לספה
הא׳ דן תחזור
העולם לקדמותה
נחרב לתהו ובוהו:

שגם היא הבינה עד אחת ואחת; ה׳ וכן מצינו כשכינה כאש אוכלת בראש
ההר דהיינו מדה״ד ומראה כבוד ה׳ מדה״ר בתורה וזהו סוד כל כבודה בת מלך
פנימה: ו׳ אף אני אעשה זאת לכם אני וזאת שניהם כנוי לשכינה ולאשר
מדבר בזה מפני שהיא מדה״ד: ז׳ את בריתי יעקב נכלל שהוא ב׳ עמודי
השמים וקו אמצעי היא הוי״ו דהיינו ב׳ עמודים הם יכין ובועז שערי אמת
עמודים הם נצח והוד ובריתי הוא היסוד אברהם יצחק הם חסד וגבורה
הוי שש׳ ואת הארץ היא השכינה הוי כרש המדות ז׳: ח׳ ועוד הקדים
יעקב כדי שיהיה הבכור דהיינו שעת מסתכל בדמות יעקב החקוקה
במרכבה ומרחם על ישראל: ט׳ יעקב מלא ירחוז

אל בשעת היא היסוד מן תחלת הבנין שהוא חסד:
וקשה לי כי הספר אומר והוא וי״ו של השם הגדול וכן
מקום רחוב הוי״ן ליעקב ה״ה וו קצות ונ״ל שזה שלשה
שלשות חסד בחד הה שש׳ את: שביר יעקב מלא
התעוררות לחיה אשר היא מרכבה פנים קבועים
כי יעקב יעקב אותו ויקבע ומכאן תבין רביעית החן

י״א כי יעקב מ הו
מקורות הוא מלא
ואליהו חסר בו מקומו
מהו כי נטלו יעקב
אצלו ומאליהו שנ׳
כערבון עד שלך
ויבשר ליעקב עם
הגאולה הנה:

לכבוש כבש הוא עקב שנל והכשבים הפריד יעקב והחיה רביעית קבוע
ביעקב ולא באברהם ויצחק ע״כ הזכיר והארץ להשלים מרכבה אברהם
יצחק יעקב דוד וזהו שהזכיר אסף הכב תשמים ופקוד גפן זאת כמו
שאמרה השיתא מי הוא השמים שהם נקראים ה״ה הכב ופקוד גפן זו עי׳ן פ׳ בחק
והיא שיר והכבל משגה מזורות לשעבו׳ י״א ג׳ נכנסים זה לבני מנה
משה אל הערפל היא השכ׳ צדק ומשפט מכון כסאך ה״ה נבשורין
של צדיקים בידו בצרור החיים בינה: י״ב יצא הקדש שאין צריך שק;
אבל ברכה צריך והיא השכה צריך ברכה ושבע מלמעלה ברוכה
את בני: י״ג המעשר יהיה קדש הוא הראשונה על שם הבכור
והמעשר שגין סוכו בתחלתו: ע״כ שאלם ספר ויקרא בעזרת המקום לדוקב׳
שגרה בזמן כענלא ובקריב:

ספר במדבר

א׳ ובנסוע המשכן יורידו המשכן ובחנות המשכן יקימו אותו הלוים והזר
הקרב יומת השם ב׳ פעמים נגד ע׳ ומספר בה׳ דהלוים רמז למה [illegible] שכן
לוים: והנה בכאן בענין עבודת הלוים הזכיר תחלה בכתוב הזה שם העולם
ואחרי כן המפורש ב׳ פעמים למפרע: ושאלני הגאון מהר״ר [illegible] מהו אחר
שם העולם בכתוב הזה ואחר כן בנסוע הארון ג׳ קמו ע״ה כך עולה חשבון
המרובע שם של ד׳ יפ׳ י׳ הפה וכו׳ הפה א״ל כנסע בני יעקב וזהו שם העולם
וכן תמצא לקמן בסדר בהעלותך פסוק ויהי בנסוע הארן [illegible] אמר
לי שם של אהיה רשום בכתוב הזה [illegible] נקרא העולם המשכן יורידו אותו
הלויים בסדר הזה אותיות אהיה ולאשר אותו שם כולו רחמים נקודים
והיפוך השם מורה לדין על היפוך נ״ב השם השלם כלומר הוא אך קשר
נכי זה אהיה נ״ב שתי פעמים כמו השם ב׳ פעמים המשכן יקימו אותו
הלויים: ב׳ והוא ג׳ אחרונה שבשם הוא עשר: ג׳ ראשונה ישנו היא
כנגד חכמה בראשית ת״י בחכמתא: ד׳ שנה ישנו היא הבינה: ה׳ [illegible]
לך המשכן בה׳ חי״ת שם המיוחד כ״ו ובפסוק ויהי בשלשים שנה ברביעי
בחמישי לחדש עולה לנו שם המיוחד הוא כונה נקדה אחד כי הוא של
ידוד א״ג לנו [illegible] גם קבלה בכמוס זה

[illegible] [illegible] וסימנו אשר

שבעים ושתים אותיות נגד שבעים ושתים
ודגלו של [illegible] ודגלו ג׳ [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] ג׳ אחדי
ר״ל

~~ואשר על [illegible]~~ ר"ל הכל ניתנו
מי' גו' א' והיינו מה שכתוב דודי
צח ואדום דגול מרבבה צח חט"ז
פנים טחון ומט' פנים טהור דגול
מט' מיודגלו: ג' אלה בני אהרן
קאי אנדב ואביהוא הכהנים
המשוחים אינה משוחים קדשי
נדב ואביהוא אשר מלא את ידם
נרמז פנחס לבן הנזכיר מיתתן [illegible]
ונמשחו לתי ראוי זה לפנחס ולכן כתב

נכר באיתין ואולם גוני כתב כי מיכאל
השר הגדול מדר החסד ומרכבה עליונה
חסד וכרוים ראובן ועליו ועליו מחנה
אוריאל ה' במרכבה עליונה ובמערב אפרים
ועליו גבריאל ומדה הדין הקשה גבורה במרכבה
ובצפון דן ועליו רפאל ובמרכבה עליונה
עליונה האחרונה ואמנם הגוני כתב יזל
ומאשר אלו הד' דברים הבעת האבות
זה המרכבה נחלקו בו המקובלים
איש איש לשונו:

פנחס בן אלעזר בן אהרן כנזכר בן אלעזר היה אבל ירש הכהונה [illegible]
נדב ואביהוא בני אהרן: ח' ולא יבלעו כשהכבוד מתבלע ל' הקדש ומעלה
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ופניאוקין בעבור היה הכבוד בשעה
[illegible] [illegible] הכלים שדורין כהנכהן היתה שכינה ביניהם
[illegible] [illegible] בן הדרסו לראות יתכוונו אם של מעלה דהיינו הבינה
אבי אם יכיינו כהנכהן אין זה דרך כבוד לפניהם רעה כאשר
[illegible] לגרית [illegible] ואמנם אחרי שהורידו והפרוכת נתעלה הכבוד
בחבין [illegible] בקדש הקדשים ל' מקום אשר היה שם אהלו בהחנה
כי כל כלי וכלי של תבונו יהיה הכבוד נבלע בשם הגדול
ויש מהמקובלים וכרשים קדש קדשים בינה ושם היה
נצפונה עד ירידו שבע עדות נחמנה קדמה
יוצא תימנה ובאו ציון ברנה אנא ה' ~~[illegible]~~
הושיעה נא ורקנט כתב בשם הרוקח
כי אין כבוד לראות המלך עד"ו
עכ: נשלם סדר במדבר
בסייעתא דשמיא
אמן

הנני יצחק [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]
אלום על [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]

סדר נשא

א כי יוד היא העטרה מדת הדין וכן קוראת האש מדה שין שורק ר״ל משמע
קול והכי מוכח בס יצירה אמש אויר מים ש אש שין שורק מים דומ[illegible] ..
ב׳ ארבע וחמשים היכלות כוכבים לסוטה והיא כנוי המלכות היינו סוד
של ארנות דין כאמצע מי המרים כתב ר׳ אברהם מי כמוך חולת הזרעים
ואמר כי מים שבים באים מן המרים וחולת תרים היא מדת יום שקרא מור
דרור [illegible] ה״ה ועטרה היא נקראת ים כל הנחלים הולכים אלהים והנה הם
[illegible] ומשפיעים לכל ד׳ והמרים כבה מרת יום ומדת לילה המרים
במרשה מלשון מנחת זכרון מלשון ה׳ זכרנו מנחת קנאות מדה׳ שהיא
לילה : ה כי יפליא עד הקבלה מתחן של כהן הפר ונזיר היא כנה ותעלה
מחנו מוכקר כל עליונות כחוב נזיר לאין כהר יפליא פלאות חכמה לנדור
נדר בינה : ו׳ כה תברכו היא העטרה וה אחרונה לכן קוראה כה כל וכן
דוד אחר שאמי הלויה אחר הללוהו במרומים יהיה עם של ד׳ שנאמר
בהללהו חצי השם ובהללו [illegible] ורמז שנשאר מן המספר היינו
הלב היא העטרה ונקראת לב בנולה הלב [illegible] יזכתה אקים : ח וישמרך
זו מדת שמור עטרה ה׳ אחרונה יאר [illegible] מלשון ה׳ ויאר אוריאל [illegible]
כדברי [illegible] ועל כדגל ראובן ישא הוא בינה

כמו מדת הכחד אז וישם לך שלום והרמכן
אמר מלמעלה למטה יברכך ה׳ [illegible]
הברכה ישפיע דרך קו וישמרך היא העטרה
יאר קו האמצעי כנים [illegible] הקטע וכן

סוד יברכך יאר ישא ושמ[illegible]
שמון עד ואני אברכם כל
[illegible] כנגד אהיה [illegible]
כתר וכנגד אדני [illegible]
[illegible] שבהם שמן כל ושלום
[illegible] [illegible]

[illegible] ר׳ נתן הגדול היה מאור [illegible] ויחנך שהוא חן וחסד לבינו
[illegible] שאחרו [illegible] הנוסי [illegible] חן וחסד לפני כל שעה עכ״ל

ויעם

ויש לך שלום דרך היסוד שלום ביה מכריע בין הרחמים והדין
והרקנט מפרש דברי הרמב"ן וכי יברכך ה' הוא מלמעלה כלומר מהשם
המיוחד וישמרך לנפשך ישען פסוק ב' יאר כנגד המאירים ואחר
היחוד ונשיאות מן ישא ה' פניו אליך כלומר התנשא להשגיח ויהיה בכל
שלום: ט' וג' שמות יברכך ה' יאר ה' ישא ה' נקראים שם המפורש של
שנים עשר ודעת הבהיר כן נקודים יַפְעַל יִפְעֵל יְפֻעַל מֶלֶךְ
מָלַךְ יִמְלֹךְ : ואם תשכיל לנקוד שלשה יודין יברכך יאר ישא שבא
קמץ חירק וזה הכל יראה ה' ודעת קדושים המצא והוא ש"ד מלך מלך
ימלוך כי השבא בכלל הפתח דהיינו מלך יוד דיאר קמץ היינו מלך יוד
דישא חירק היינו ימלוך: ויש אחרים קבלו אשכנזי מן הניקוד שלשה
שמות ההרה הרודף ירדוף וכן הוא ברקנט יפעל יפועל יפעל כנ"ל
השומרו והזכירו בטהרה מקבלה הרלב"י אהוב למעלה ונחמד למטה
ונשמה עכ"ל: י"ב יהי ידיו אמונת הכהן בנשיאות כפיו היה רושם אותיות
הוי"ה אי נקודי הנזכר היא יוד קמוצה בפיפה והנזכר בתיבה ה' ראשונה
שבשם אחרת נקוד הוא מובע בפיפה והנזכר יו"ד בתיבה הוי"ה: ספר
הבהיר זה השם בן י"ב אותיות מלמד שמורין של הקב"ה ג' חיילות ולכן
מתפתין כ"ד אותיות של השם כ"ד פעמים וזהו חי ל' א' עד זה ד' אותיות
נתהפכין לכ"ד פעמים כדרך חמשה חמהש חהמיש חהשם
חשמה חשהם משחה משהח מחשה מחהש מהשח
שמחה שהמח שהחם שמהח שחהם החמש החשם
המשח המחש השחם השמח כלל דבר כדאמרינן בס' יצירה
שתים בונות שתים כמו של"א ג' בונות ששה כמו אשם אמש
מאש משא שמא ארבע בונות עשרים וארבע חמש בונות
ק"ך ו' בונות ז' מאות ועשרים. ז' בונות ה' אלפים וארבעים מכאן ועד
אין בפה יכול לדבר השלמתי והיינו חי ל' א' וכן כ' וכן ג' סך הכל ע"ב
על חי ל' ומן מיכאל על חי שמו גבריאל ובאמצע הוא האמת ומן אמת

[illegible] ראיתי
ועוד בכה"ז יספר
אלו כד בתים
בכתב ב' על יספר
ב' בתים וכיון
ע"ד [illegible] וזה
לבד בתים
שאמר
ושנא' שתבו
ע"ש שחהמש
שחמה

שלם

ויעקב : אומר הכבוד שם של י״ב הם שמות קדושים ידועים למקובלים
ואם ראית לא זכיתי בהיותו פרק׳ יוחסין : י״ב וצריך אתה לדעת כי
יש בפסוק ראשון י״ו אותיות ולא המנה לא ט״ו ובמקרא ומני כי וישמרך כו׳
כתוב מלא ביו״ד : שם של כ״ב יוצא מיברכך עד יאר ה׳ בחילוף אותיות
והוא מתוקנת בפסוקים דיוקנים ט״ו והם ו׳ אותיות [illegible] עליהם שעי׳
עבורים ועם זה יצא ממנו יון בהה רפף כנן כיי יון האא ולד
היי וכך יון שיי מחש ינם כבל [illegible] ייד א
אשש ראל ייד ההם י״ה יברכך לפניך יאר לאחריך
ישא לפניך הנס כי ראיתי שורש בהיותו אין אחי : י״ו והיו בין העולה
והבקר חי במספר שיש עולות י״ב בקר הוי י״ח : י״ג ו מדרש רות אתה
לא הגיע והוא דבר שביעי חייך וגו׳ [illegible] סדר נשוא:

סדר בהעלותך

ז׳ חמש אורות וכן לנגד חמשה אותות פ״ק ונרבות חמשה ברכי נפשי
כנגד הב״ב ונשמה וגו׳ : ב׳ [illegible] לשון מקשה דה׳ מנורה קרבן שקלי החדש:
ג׳ זאת אשר ללוים מדתו שעורה עד״ז זאת אות הברית ונאמר על פי ה׳
בקר אותם הוא העשה תורה : וכן לקח על פי ה׳ יסעו למלחמה בעשה ועל
פי ה׳ יחנו בק״ה אל כיסוד הוא כי ה׳ בעמוד אש ועמוד ענן דין ורחמים:
ד׳ ול המנורה כהיות שהיא על כמו׳ כלומר שתי חצוצרות הם רומזים לבנים
אחר כי הם רומזים לרחמים ודין כיון שהיו מקשה את לעשות אותם של כסף כלומר
[illegible] כמס מראה בתוך מראה דהיינו מקשה ה׳ [illegible] אלא בכסף וכן כתב
הציוני שתי חצוצרות הם [illegible] רומזים לדו פרצופין ע״כ היו מקשה אחת
[illegible] רמזו ז״ל חצוצרת חסר כתיב כלו היו אחת [illegible] לרחמים
ע״כ היו של כסף ואז״ל כי כתוב [illegible] הקשו בחצוצרות בענין עמוד מכסף
דז״ב על כסף רחמים עכ״ל : ובענין הכרובים הרומזים ג״כ לדו פרצופין

עיין בפסוק אם כבר את עשר׳ ג׳

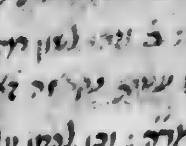

ומקשה זהב כי הרחמים הוא הק׳ כעל הרחמים ודין מקבל מחסד וגבורה

ב׳ כרובים הק׳ וששה וכן כראן המערכה היא העשרה מדה הרפה וכגון

מן הרחמים הק׳ ויהושע בשופר ודוד בכנור יש כמה תכלית הנגון

יש בינוי שונה ואדנות: ה׳ ויהי בנסוע הארון בפרשה זו המוגן ו׳ פעמים

אלף האחרון ויאמר אויביך משנאיך אלפי ישראל כן המוגן ו׳ אלפין כפקו

בראשית ברא ומות אך השני רמוזה במלת אלפי ד״ל שהם אלפי והשביעית

נחחמה במלת ישראל דהיינו יסר ל׳ כנוחר העדר הכחות כאלף השביעי — ומן והארון היה דהו אך השביעי עין לעיל פרש בראשית׳

כחחרם ג״ל וחד חריב: ו׳ והכתוב אחר עוד כל ימי הארץ כל ני חמשים

יובלות כל ספירות אלף יובלות וכן מיובל לובל עד יח אלף ועבל כי

וזהו כנגד עשר ספירות למעלה ועשר למטה׳ כי יח אלפין [illegible] כו אלפים

יובלים מחכמה עד יסוד אומכינה עד מלכות דהיינו מלמעלה: עד — חכינה

למטה וכן כו אלפים ממלכות עד הבינה או יסוד עד החכמה דהיינו יח

אלפים עד אם ונ״ט יח סביב לה כנוחר כו מלמעלה למטה וכן כו מלמטה

למעלה כדי שיהיו כולם משוכבים: ועוד יש קבלה בידי א׳ ויהי בנסוע

הארן ובפוק ובנוחה ונ׳ אית בהון כה אתוון והוא ספר בבני שימו

אמור יהיה בעיין רחמין לאורחא ולא הנגד ואו השמות יוצאים מתחיל

[illegible]

יוד יל

ובה	ורק	יוד	ינש	כין	אוה	באי
ינא	זמו	היא	כסנ	מכח	מבו	ברש
הסר	אשם	ופי	ווא	פוה	רהה	ופר
יען	מהה	הצב	ימי	ככי	שיר	תיצ

כוין אחב יוד
אחב בא אחר
אחב יוד ויהו
ויהי ואחב כאו
כן אות שער
תחלת בנסע
וכן כלו כיעת:

האחונים כנמיותיו לא ידעתי אך אם עירת המונה: ג׳ דקנתו בנסע גי

יעקב וזון הפוכה כאדם הבורע על ברכיו כנגד המלך ומבקש צרכיו

וכן צורת יעקב אבינו חקוקה בכסא הכבוד עכ״ל: ח׳ שמו השם ולך

ולקטו וטחנו בריחים עד לשד השמן התנא מטטרון ובן זקנה ומנכי
מא חטאתי לך ויחה עשר אותי רעה להחם כי ישפוט ה׳ השופט היום
ונו׳ ערבי עמון : אך הסבר איננו מונה כון דאנוכי כא׳ כון דעמון
ושמו מלשון משוטט הוא מטטרון משוטט וכוכב וכוכבים ונו׳ כדאמרינן
בחגיגה שמו כ׳ מטטרון חסר א׳: השם הגדול ומספרו כו׳ ובמלואו יוד
הא ואו הא הה שלה שניהם עא׳ ובן אדני שאחד על חותם אך כי עא׳:
ו׳ אמר ישבעו עזי ה׳ ישבעו חיים מימיהם מ׳ ישבעו מטעין מושבם
מן המים והוא עומד והמים מן החיים ת״ל והחיים מן המקור מחיים
והוא הבינה ג׳ עליונות כולהון חד : י״א משה עבו מאד מה יהושע
על פני האדמה להבין מכל האדם לא כאדם העליון כא׳ בתחתונים והוא
עד׳ וינחם ה׳ על הארץ בארץ הזה בוללת אך בארץ העליון בארץ עליונה
אבל באדמה דוקא בתחתונים ולא בעליונים כי הוא ברע וארץ כלל:
ולמה שכתוב להודיע לבני האדם גבורותיו כלומר גבי מחייב האדם
אחר באדמה אבל הדר כבוד מלכותו אחר בארץ שם כלל כנוי
גבורותו הוא ינו פחד ומחייב את וכנוי גבורות אלף י״ב ועד הקבלה
בכל ביתי נאמן ביתה כה אל מים שכינה במערב וכה פ׳ מעה אדם
הראשון ולא היה נאמן [illegible] נאמן ולא אבו זה אדם ולא בית על
בראשית והוא הבינה ויקרא ביתי בית תבלה : י״ג ולמוץ אבן האזל
או להה [illegible] לעבית [illegible] : חסלת סדר בהעלותך:

סדר שלח

א׳ שלו כתוב זה י״א שם בן י״ב [illegible] להם בעשם זה שתי נעלם כאומר
הכבוד כה׳ יוחסין כתב י״א כי הוא ג׳ שמות ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ על יברכך יאר ישא [illegible] יש אצל המקובלים ג׳
שמות

שם בן י״ב הוא שם
בן ד׳ אותיות יוד
הא ואו הא בכל
אות ואות בונה
ג׳

שמות עליונות ואני ראיתי את צורתם ולא זכיתי בפירושיו עכ"ל : אבל
לפי סברת הספר פרדס שלשתן בשלשה בדרך מצורף לקבלת בתפלת הדרך
ויה"ל בפסוקים לשומרך והוא נ"ב שמות על הדרך כאשר המצא כם הו"ל
פ' ויחי שהם בפסוקים יברכך יש בו ג' שמות שוכים על הדרך ה' בפסוק
המלאך הגואל פי' לפי' של תחדש אותי וה' הצליח דרכי סת"ה לוה : ב' ותשא
כנסת ישראל היא העטרה : ג' כיצד צלם מעליהם ע"ד ונסו הצללים
בשעת הדין שיפוח האדם ויצא הריח מפיו אז יסתלק צלו
ויתקרב עליו לצל השם הרשום כ"ד תיבות שכתוב בו צלך על יד
פי' הר"ר יוסף קשטי"ל ר' גי' כוכביהם עד שיפוח היום ונסו הצללים
שם של ארבע מתחיל מן דיפוח ויהיה כי יסתלק צלו ר"ל מלאכו
ויתקרב אל השם ולא ישגיח על האדם עוד וקרוב לענין זה שיוני אך
בארבע תיבות הוא אומר ישמחו השמים ותגל הארץ ר"ת שם בן ד' וס"ת
של ישמחו לחברת הוא צלמו אם השם עליו צלמו קיים ואם סר מעליו
צלמו בעיר תבנה וכן אחר שמות וה סר מעליך והבן שהרג וכן בכל—ין
סר צלם מעליהם עכ"ל : ד' ואולם חי אני כתב הר"ד הרמב"ן ע"ד אמת
וגו' : ביאור דבריו חי אני כנסת ישראל העטרה ידבר . כי חי העולמים הוא
יסוד ית' אלקים חיים אחר שימלא בכורו דהיינו העטרת בארץ התחתונה
בזרעם ולא בהם וצריך שתשכיל בכל מקום שתמצא חי אני בפרק
אלקים חיים אל חי הכל בשם וחי כבירי כחו וישבע בחי העולם
הוא הבה וכשאמר חי נפשך היא בינה מקום הנשמות נפש
אדוני צרורה וגו' ה' למה זה אתם עוברים את פי ה' והיא לא תצלח
והיא תגר לפי ה' היא העטרה כי התפ' והיסוד כחו והיא מתלבשת
בין החיות ו' העולם יש לו ו' קצוות נברא בשש חותמות של השם ג' אותיות
בווות ו' ובל הזה ויום חותם א' ושבת קדש וגב השוה לחול כשאר
תקן השש כנגד תקן שש כי יצא תקן אמרנו וכפר בשביעית ז'
סוד עליה לב נתיבות חכמה : ח' תזכרו צריך להבין הז"ן לשבור
ולאחד

••

ד' בגנים כי סיגרך
י"ב רם בני אויון
של הדרך יחד ישן
כנגד סגול שהוא
שלוש נקודות
ורומזים אל כח"ב
ול"ב נתיבות חכמה
מהם יוצאים וכוכבי
וה' שעם ב' בעתי'
והש קורים ויה'
נופם מפני שישב
בסוד עליון עד
כפוף וה' נלם יש
בו קלר תיבות
ובשהרבול עתר
ח ויהי שנועש
עם כל התוספ
רמח שהאומרו
ובכל מקומין מוה
אחרין ולא ישלוט
בו כלי ז"ין

וניחד הה׳ חומשי תורה נחלקו לג׳ תורות ול׳ג ספירות תבונה ועד יסוד שבת הגדול בתוך תורת הכל דהיינו עטרת:

חסלת סדר שלח לך

סדר קרח

א׳ וידוע לכל משכיל כי התחתונה למדה׳ היינו העט׳ ונקרא׳ יד שמאל ושדי והתחתונה אדנות לב״ה הכל א׳ לבי ישראל נב׳ מדת הדין מדת לויים: ג׳ ברית עולם חלב הוא שכאשר הוא כלול בדין ורמוזים סוד מי זהב רחמים ודין׳ מדת כהן הגדול הוא שכלול מדת לוי עשר תורה שבע״פ נקרא גב׳ [illegible] ג׳ הכהן מחזה לישכב הה׳ הוקרא הרועה מתני היא השורה ידוד מדתו עטרת ואומר ה׳ רועי בת״ה: חסלת סדר קרח:

סדר חקת

א׳ וצריך אתה לדעת כין חק לחקה חק הוא המבריע השני נקרא זכור נצח מימין והוד משמאל יסוד מכריע והוא מילה בתכלית ד״ה חק לישראל וחקה הוא מדה שמור שבת זאת חקת שבת יקראת זאת: ב׳ שר״ה פרה אדומה תורה שבע״פ מדה׳ הקשה היא תגבורה׳ א׳ שעת מעשרה׳ ולמעלה הוא כחד יצחק׳ ג׳ א׳ עלה עלה של שעבוד כי מן הקה׳ תתחיל השעבוד שהרי בית המקדש כתיב ויבן לשבי שזו והמאירתו היינו ה״ת ועטרת: וכן ב׳ כרובים עטרה והב״ה: ד׳ בתי נוגע׳ מן גבורה ולמעלה ה׳ של עלימות והתחתונה למטה כתי כרמי׳ ה׳ נקרא רוח המושל וההר הגדול הוא כחד יצחק יהיה למישור לעתיד: ועדה החטא היה כחלק בעד״ס וכוונתם לשובה

לטובה להמשיך הבה לנשיכה ונקהלו ע״ש כי אמרו העם הו׳ תשש
רח של עשיה והנה שלא הכה בחורב על הצור מעלו כי אמר
הגני כמו הנה אני הבה עומד על הצור עשיה ובהכאה א׳ סגי
אבל בקדש שהדין בבעש כיונו להתייחד שניהם בא׳ כמשו׳ להבא
ונראו למעלה מעלה כי ה׳ היא העשיה בכל מקום אבל כי פירו
מריבה הם שניהם הבה ועשיה: אדרבה ומרמור סוף בראשית
ובן הקלה: מי ש׳ בשמים ובארץ היינו הבה ועשיה: ויסר מעלנו
הנחש הוא סמאל שר המדבר וגו׳ לשון מעלנו מדבר בלשון יעמד
למעלה מעלינו ולא מתנו דהיינו נחש עצינו והדרים הר״י
חשך הם סמאל: וספר מורה וזה לשון אמנם נחש ונחשב קלל הוא
בו השוכבות ר״ל הנחש וסמאל: א׳ השירה הזאת מעלה ומעה הבה
ועשיה עלי באר ענו לה מטה למעלה באחד שורש להבה ישען עלי
ר״ל העלי למעלה דהיינו אבה במחקק יסוד בראשונות נ״ד
והתחתנה נחלא בלא׳ והחכמה ט׳ ג׳ נחלא מהבינה עד יסוד והחכמה
בלומר בונים ומשכו מתקור העליון והוא הסגול אחר הנקוד ונקוד
היא החלבות מקבלת מ׳ שבע מן הג׳ ובונים מן הסגול דהיינו ב׳
עליונים יוד עם קוצה רוחב לבע וחכמה וה׳ היא בינה היינו ישין
לסגולתו הוא סגול על הכתב להכך מסגול התחת הכתב אשר
היא שבים ואחת תקהת וסגול ראשון מורה ב׳ עליונות חד על שניה:
וסגול התחון מורה לחכריע ראשון דהיינו גג״ה גדולה
ימין גבורה שמאל הבה באמצע מכריע ובן מכריע שני הוא יסוד
נצח ימין הוד שמאל יסוד מכריע: חסלת סדר חקת

קומי רוני בלילה שהוא בלילה קומי ובכוון בתפלה לכוון מדת לילה ליום שהוא לאחד אשמורה תקנ׳

סדר בלק

א׳ וירא

חר

א ואם תשכל בברכת האמן המוצא דבור האמן והנחש לא מדעת
עצמו כי אין בו נפש מדברת כ"א בכח הקשר בכן הוא סמאל
שין בפסוק ואכלה אותיה : ב את שבעת המזבחות בוועדו להמשי
אך המחשבה הטהורה אל כל השבעה דהיינו את עליונות אל הג':
ג והחכם במלאכתו אחר והוא שלם של שלם כלומר כשאדם מכוון
בשלימותו אצילות הספירות או חוזר חלילה והתחדש רוח בינה
להשפיע כלומר במחשבה פועלת משלה של שלם דהיינו בלא קיצוץ
ופירוד הספירה של ספירה את התחדש רוח בינה ובאל שנו רוח ב' מי
חכם ויבן בינה העליון והיה אלוה כאשר יקן חלק לשבעה וישמו
דרך קבולם יתחדש רוח בינה ולא ישאר לו ספק הטעם כי הוא יודע
המדרגה שלהם בתורה שעה ... עמל ואין נחשב לעשות
קרבנות כל המשרתים כי את שלא התחדש לו מתוק רוח ובינה
שלא היה יודע קודם לכן וזה הטעם כי בהיות שלם לשלם כלומר קרבן
שלם ומצב שלם והתחדש לו בינה כי לא יחטא מעתה עכ"ב : ד
גם אמר לי יעקב צריך להזכיר את שיקול וצריך לקול במראי
וכתוב לילה בהסברות הה' ועשרה והלשון יורה דקאמר את מקובל
קבה אל דהיינו לשון ... יום והם ג' ספירות והוא שהלך
יאכר היום והלילה אחר הוא נבר בינתו לחלק ולהב בירה : ה
ב' לקו עמו כלומר הה' ועשרה גוהי כלה שבשיר השירים כלולה ובן
נקראת טובו אהלין כלומר המשכב אחור פנים ... מפני שהדבר
נסתר הקץ עמון כלב לכן נקראת שם הנסתר לב שו"ע עוד ולבי
וחלקי אלקים לעולם אבל קשה לי כי שם מדרגות נקרא לב כמו האחרון
יקרא לב מקרא ונראה כי נקרא לב על שם המדרגה : ז ואם תשכל
המוצא כי המקטרת רמז בפסוק משוחו של הוא מסמאל ונפש בלגר
אחדים ומקטרת בארץ הוא בלעם ושה של המדבר כנו הוא סמאל
שר המדבר : ח רמז הכנען רמז לשמים עשר בכיו וזה מבואר

כמו שיש לבחינות י״ב כן למרכבה חיצונית י״ב י״ב נשיאים ורוח והר
שאמר הפעמין השני וין לא המלא כי אם א׳ בין תנ״ם לאלף אך כד
חשבנו לחשוב הנקודה כאו נכתב משמוע וכן גבי יברכך ה׳
וישמרך הספר מונה י״ו אותיות ולא המלא אלא ט״ו והוא מונה כאו
נכתב מלא וישמריך לפי הנקודה וכן גבי משה ענו מאוד עיין לעיל

סדר פנחס

א׳ את בריתי שלום הכוונה במתנת היה שנקראת ברית יהוה
כי בזמן שיסוד ומלכות בקו א׳ כי היסוד היא הברית מיל
כדאמרינן בספר יצירה מלה המעור ומלכות נקרא שלום בזמן שה
בשלמות כלי הפרד ומקבלת מן השכינה ושמה ברית על שם
יסוד והמדה זו תהיה לו במתנה על שם אברהם בת היתה לו
לאברהם והיא עטרה ומכאן רמוז לו שיחיה לעולם וכן כתוב
חיים והשלום אבו״ה חיים מן הרחמים והשלום מן הדע״ת ועטרת עי׳
יסוד ולכך נקרא זהו על שם דין ורחמים ומוזכרת כי לארבעה
ומעלה חרון שאבות נר״ב ועט׳ שנאמר לכבוד ולתפארת ומל״ו
לא נתכן פנחס עד שהרג לזמרי כי בעון זמרי היתה האש נרדת
וכאשר בא פנחס וקנא נעשה החיבור שלום לכך זכה לחיים
נצחיים מדה כנגד מדה כי על החבור היתה השפעת חיים וברכה
בא לשלום והפך החטא החטא שנקנק עליו מיתה [illegible] נאם
בא הפריד אלוף עכ״ל והרקנטי כתב פינחס מלא רמוז לברית כי היא
נקראת יו״ד בספר הזוהר יו״ד דא איהו הברית וגו׳ ועוד רמז עמו
במזמור כי עמם אינו יודע לבוין כי אם זיהו בכל כו במזמור עשור
ויש לגרוש ברמז ג׳ ובעם שהנוך שביעי לאדם כאשר הרוצה בכבוד

שבטה לד

ויתהלך חנוך כך כנגד שביעי ליעקב והוא יום שבת כולו אחת
הה' ושמרת: ד' נראה בשמו כבש חסר נוטריקון כבש חסר או נראה
פנחס מלא הוא כבש חס: ה' מ"ס דומיה שין שורקת ר"ל מג' אותיות
חמש ו' שבה בעתים לה כנגדן ששה שירות במזמור שיר למעלות
חמשה שיר לההרים: ו' ורביעית ההין ונספה בגא נרמז כי הרביעית
מכח הה"א והיא ה"א אחרונה נקרא כבוד ה': ח' כבש עשה בחמשה
נביאינו מהגה כבש חמשה כבש לבנה כבוד ה': ט' את קרבני לחמי לאשי
אמרה כי מלבות עשרת ריח ניחח להיות המשכה יורד מלמעלה
למטה: להקריב לי אני בעצמו ואת עשות לי לה' ואהן מתפרנסין
ומזה ולכוה עשרה הכרה שרן וגן: י' ויש בעניין סוד וזכרתי בראשי
שיך למה הקריבו לשאר הכות עיין פרשת בחוקותי: יא לחטאת לה'
כאמר לאדם אשר חטא לה' והבך: שדרשו ז"ל הביאו כפרה עלי וגו'
יב אמר הכבוד לבני השכינה ורצה לקבל שבע דינור הבא משכינה ולא
דרך הה"ה: יג ביום השמיני עצרת ר"ל לשון מלכות היא השמינית והוא
יגל בבני שמו נקרא תל רביעי דהע"ב והוא האחרון והוא יום
גילה כלומר בו השמש כבוד תגיה ובו ביום שמענו באיזו
יובל שביעי של פסח נקרא גם עצרת כשם נקראים השבועות
כל א' שבת ומנוחה כך הוא הנקרא עצרת כלומר כנסיה
מלחמה והיא נקראת שבת שביעית ולזה קראה דהע"ה למנצח על השמינית
נקרא היא סוכה קטנה אלף: זעירי הא זעיר נשר הייתי זעיר שם
זעיר שם כולם עולים בקנה אחד: חסלת סדר פנחס:

סדר מטות

א' איש כי ידור נדר מלשון דירה דירתו של אקים שבבראשית והיא

הבינה בית דבראשית יש לה הג אומרים לה חי׳ בראך מראה בתנה
א׳ ובראשית היא החכמה אקים זה בינה מקום עולם הנשמות ונדר
משמע לשון בנין וסתירה ונשבע מלשון נבנה בשבעה ע״ן כדאג
וירא כסוף ויאמר אנכי אשבע נדר לתגביר יעקב היא הבינה: ב׳
שרי האלהים והאבות הם קל״ב ולמדנו פרחון הדור קלוי כבן קל״ב
הת׳ קולר למחות כיום: ג׳ עשרה היא מלכות
ודיבון הוא הנהר בלומר השבע מלשון ז״ב
הרגוס ז״ב דב נהר יוצא מעדן בלומר
חוה יצא ודיבון ג׳ ע״ב ויעזר היא נהרך
נצח חשבון ביה שם בו ומעלה יחק פחד
חדה ה׳ מרעלה לימה ובן ישחק ט׳ אנו ושמה
אביהם ונבו כינר ובשון זה החכמה ודיבון
ירך נכרת לשון הספר כי הוא יסוד לכך
קראוהו נהר יוצא מעדן היא הה״ת להשקות
היא השעורה ולכן זה סדר המעלות מלמטה
למעלה עולה ואל יקשה בעיניך מה לו והזכיר
יחוד ע״ב: ד׳ יא׳ כפוקים בידוע כי שם המפורש יוצא מהם מיא כפוקים
ג׳ אותיות וזה״א שם המעשל לבחר לא קבלתי דבר אך שם של פחד הוא
טבטבה יוצא מפסוק הנה אנכי שולח מלאך לפניך לשמרך בדרך
ולהביאך אל המקום פת׳ ג׳ טבטבה וכשהיא על הדרך יאמר טבטבי׳
עוה בהר על הגשים ועל צבא תהיה לצבא על חגן תהיה לו לחנן
טבטביה עוה פחד יעל חגן על צבא כל א׳ עולה ג׳ ז״ג ויחשב כלבו
שם המחשבה קבלה מהגר״ס בסכנה פחד להזכיר נעוריתן ושם
זה ושל כפכופית הם ג׳ אותיות וזה״א יתון שלא אבשל ושאגבה למצות
הסור: אחד עשר כפוקים נעלם מהם ס׳ סכן פ׳ אף אנף שכף קצף
נגף זעף טוב לומר בדרך ובשהולך לישן ובכל סכנה טוב לקראה בכוון
כך

אחר המפיה יונה לבי קודר
הבינה ואמ׳ הרב כי שרי
האלפים והאבות הם קל״ב
וביצד בגירתב הקל״ב בי
בשהבריש דיוגה לשון
הפרישם [illegible]
יב שבטיה [illegible]
יב אלקיה [illegible]
א׳ הם יב ודקח [illegible] אחד
[illegible] ושבט [illegible]
עשרה [illegible] בשנים עשר
הם [illegible]
השים [illegible]
הם משבון בולם קל״ב
ללמדך כי קולר קלוי
כאמר השרים והאבות:
יחד של קל״ב קולר למחות
בידם כי ישבידם למחות
שבל:

כך מצאתי בספר ישן זה יהודה חסיד ז"ל פירש כך : נגע צרעת קה
כי תהיה באדם וכברתה והובא אל הכהן : הזריע ר"ת נחנו נעבור חלוצים
לפני ה' ארץ כנען ואתנו אחזת נחלתנו מעבר לירדן : מצורע ר"ת נביא
מקרבך מאחיך כמוני יקים לך ה' אלהיך אליו תשמעון : שופטים ר"ת
[illegible] בחר בלוי ישמחו עיר אלקים קדוש משכני עליון : תהלים מ"ו נגד
[illegible] אבותם עשה פלא בארץ מצרים שדה צוען : נחית כצאן עמך
ביד משה ואהרן : תהלים ע"ז נפתי משכבי מר אהלים וקנמון : משלי ז'
מר שמן חרב חופש כל חדרי בטן : משלי כ' נופת תטופנה
שפתותיך כלה [illegible] ריח שלמתיך כריח לבנון : שיר ד'
נודו [illegible] [illegible] והיו כעתודים לפני צאן : ירמיה נ'
[illegible] קשת [illegible] [illegible] באבנים בחצים ובקשת אחרת.
[illegible] [illegible] הסוד מתוק :

ספר מסעי

[illegible] בספר [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] מבחין בין יום [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] וסוד [illegible] [illegible] [illegible] הסוד [illegible]

ספר דברים

א ודי ז״ב [illegible] כששה ימים דלה כארבע רוחות יו״ד עשרת דברות :
ב׳ מזוזה מש כנס דודי ע״ח ולגדוס כ״ד ג׳ דדי : יש לדרוש ע״ח מש כנס
כאחד ומש טו״ה ג׳ ע״ח ובמעותונים החכשנה כלומ׳ מש כנס : ג׳ כ
אקים וזוכש הוא זה ישפיל וזה ירים העשרת נקרא אקים מקבלת מחו״ד
ע״כ נקרא אקים מקבלת מחדת הדין ע״כ נקרא אקים : ד׳ באחת איש
ה״א במלת מלך רמז על יסוד הראשון תכני קן ובחסרון מלך היא
מלאך וכן מצאתי בטושי׳ מזוזה מזוה לאחד ע״כ באחת איש באמה
מלאך תבין מה הי׳ עון שכא מן עוא ועזאל בנ׳ שמחזאי שהשליכו
מן השמים עכ״ל :

חסלת סדר דברים :

סדר ואתחנן

א׳ הקו האחרון שמעלה היינו ה״ת והיא הנקודה כקוץ העינו״ן
כיון שחתנתי נקודה גו בשכל זכי בק בנקודה ויקרים אחרות דהיינו
בית המקדש בירושלים וירושלים נקודה בארץ ישראל ולא נקודה בעולם
השפל : ב׳ כן עלה במחשבה כ״ע קורא מחשבה וזה בשין מחשבה
בלומ׳ מ״ח שכה והוא מ״ה שבראש : ג׳ יחד בבונה היתה ומזרחה
שכינה במערב והתחיל באותו היא השכינה ולמי הימנה להזכיר
עם שלו״ד כ״כ בשלמותו לכל רוח מן השם ולו הי׳ אומר ועבד לא
הי׳ בו עם י״ה : ד׳ כי מי גוי גדול אשר לו אקים קרובים אין דהיינו
המדות נמשכים מה בכל קוראינו אין כעת שאנו מקבלין לבח עליון
ה׳ אשר עין ה׳ אקיך כבוד ה׳ האש האוכלת היא העטרה ראש ההר
הסלע והכור הכל א׳ : ו׳ כי ה׳ אקיך היא מדה״ד האיל ויש כפסוק
הזה יש בו סגולה אמור יהיה על אוכלוס׳ י״ה ויוקש כחם כשם

הה״ד ואותנהל לפני שני הבלות ה״א ש״ס הק״ה ~~[illegible]~~ והשניה
למדה עטרה: ו׳ הן לה בסוד כדש החבות מאלות מראכות שהם
נכרים חכה והוא החושק מעשר והבחירה: ג׳ כי כל בשמים כל לבעו׳
הו׳ יסוד חבר״ע ולשמים הוא הגלה נקראת יסוד כל: ח׳ שוקין עמודי
שש נצח והוד ושוקים ומ׳ רים לנוש שעליהם מיוסדים על אדני פז
יסוד וארץ: זה הוא הה׳ אך ישין מטה והוא שקן שם רהת ובשאר
אותר שם הבינה נקרו הבינך: ימיו החקה והזרוע הנטויה נראה
שם ד׳ יה דורש אורה הרויד אותיות יוהה יוד וגו׳ לשון תרגום:
י״ב נשולג זאמר הו׳ ארץ כלומר לאחם ונעם מטר ונעם מטרות עוז
מתוק כב׳ הוא כאיוב ומן הנשמות תחזור למטר המיוחס לשמים
וכן אז״ל הפך כשרו לאש הוא חנוך נהפך למטר דהיינו מטטרון
דהיינו אשו הגדולה עטרה: י״ג כימי השמים על הארץ אחד
דהיינו מלך הק׳ מגוכה בשמים עד הארץ וכן החנה בעולם מן עדי
עי׳ הק׳ שין דלת יוד: י״ד לא יתיצב איש וגו׳ עב׳ אותיות יוצא מממנו
גם ידוע נדרש למוכקשיו [illegible] וידע כחו לפחד הדין ומציאת שם
הנה רמזנו ללה אכא ייר תנץ יפא צלש בער אמת
יכד שיר בהכ פלו נאב יהה כיכ מהא פיש חנר דתד
כיב ממר וכל מאכ ורם עב׳ תקרא רת׳ לפניך ואחריך ולפניך:
טו׳ יכעין שכהוב כי מתחכין יצוה לך סק׳ יוהך רומז לחרב של הקב״ה
י״ו וכנם אומר הן יד׳ והכיתי עליכם חרב היא עטרה החיה אשר
ראיתי וגו׳ חסלת סדר עקב:

סדר זאה

א׳ יסוד ג׳ חקירות וז׳ קצוות דל׳ נגעי: אז היכל הק׳ ב׳ [illegible]

יבן

יתן נגה רחמים הוא העטרה ומה בתשמע בקול ה׳ אז הוא יתן
נגה רחמים הוא ~~העטרה~~ הת״ת [illegible] ברך יברכך ה׳ [illegible] באת
זה עטרה: ד׳ וכבר ידעת כי הצדיק נמשכת לצדק ושם צריך
השפע צדק יסוד וצדיק עטרה: ה׳ וכן יום השביעי שהוא
יסוד וכן שמיני עצרת והיא העטרה נקרא לבינה שמינית ג׳
רגלים הם אברהם יצחק יעקב: ו׳ [illegible] כנגד חג״ת וזהו ה׳
כם קיני בקדש דהיינו חכמה והיא דומה כבית של בראשית
ונקרא בית וסוכה ויעקב נסע סכותה ויבן לו בית בחכמה
וכנה לו בית אינו נוי לכוון כי החכמה איננה מג׳ ספירות
וגם אינה נקרא חג״ה והחכמה מקפת הכל כסוכה זו ג׳ דפנות כזה:

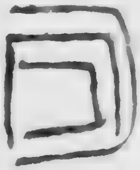

והשלישית אפי׳ טפח בעוקץ של בית איני יכול לכוון
ולדעתי אנכי כי ג׳ [illegible] רגלים הם פסח יש לו כב
מדות אברהם ויצחק במכת בכורים נעשה דין
במצרים וחסד לישראל ושבועת ה״ת וסוכה היא
מדה בינה ובינה נקראת מד״ה לגבי חכמה ויעקב נטע לו סוכתה
ויבן לו בית מנשון בינה חכמה נקראת סכה ויעקב המשיך אין
מבינה לחכמה עלה וזהו ויאמרו ושלישית אפי׳ טפח דהיינו כ״ע
כלומר הסוכה בונה רחמים בג׳ דכנות דהיינו ג׳ עליונות והעליונות
אפי׳ טפח אומרים לכ׳ חי ברוך תרמה בעוקץ א׳ בעטרת אכן
הציוני כתב סוכה הוא יעקב דהיינו ה״ת והרמב״ם ז״ל סוכה רמז
לחכמה אחרונה ולכן היא דירת עראי ומצוה קלה יש לי וסוכה
שמה ויאמרו לחכמה עליונה וצריך עיון ברקנטי ז״ל כיעה כנחם:

סדר שופטים

א׳ לא תזבח לה׳ אלקיך שור או שה ר״ל לא תזבח שור זה העשו׳ לומר עשיר הוא מאי׳ אכפת ליה וכן שה לומר עשיר זה ולא אכייש וגו׳ עד עשיר בשורו ועני בשין כל דבר רע אפי׳ דבור רע : ב׳ צדק צדק התחתון עטרה צדק העליון היא הת״ת : מפחד הצדיק שמא לא יזכו בה כאור הגנוז בהרקיע וז״ל נ״ל מדברין כי צדק צדק רומז לדו פרצופין ת״ת ועטרה וכראשון ירש ארץ וכשני יחיה ופי׳ שמפחד הצדיקים שאמר הרמב״ן : כפי׳ בצדק השני פי׳ שמפחיה שמא לא זכיתי הוא אור הגנוז להם עכל : וי״מ צדק ראשון לעטרה וכו׳ לתשובה : והציוני מפרש צדק ראשון עטרה וצדק שני יסוד והוי צדק כובע ישועה בראשו וראש הוא אמה ושלום והיא ת״ת והרקנטי צדק ב׳ ת״ת כובע ישועה בראשו זו בינה נקראת כ״ב אמה ושלום הנ׳ עליונות : ג׳ שום תשים עליך מלך הוא רגל ד׳ דהיינו עטרה ואמ״כ שהמלך למעלה מן המלכות דהיינו הת״ת נקרא מלך וכן מרוממך לך המלך שאמר על המלכות שצריכה להרוממס כלומר תרוממך אל גוון דהיינו ת״ת : ד׳ בשם ה׳ אזכיר את שמי בכל מקום נאמר שמי ר״ל העטרה : ה׳ ומכאן סמך שהיה כ״ג מזכיר שם הב׳ ביום הכפורים מדכתב לעמוד ולשרת והוא כה״ג כי הין ... רחמים בדין וכן השם הזה רחמים בדין והבן זה כי השכינ׳ מן השם היינו שקתית מורה על הדין כר׳ אחרי ובפרשה זו מן וזה יהיה משפט הכהנים הוב׳ אותיות עד כל הימי׳ כנגד כרבת מען יש בה הו״ב תיבות ומתחלה כב׳ ומקיים במ׳ :
ו׳ כד׳ משמרות כנגד כ״ד חיילות שהזכרנו פר׳ נשוא כנ׳ שמות יברכך יאר ישא : ז׳ כי עלוי השמחה מן הגן עטרה לעדן ת״ת ומשם לבינה שמקום שימחה משם תעלה הרמזה דהיינו בינה : ח׳ אין הבין מלת לאחיו הוא צדיק לעטרה : ט׳ הבית הבית והאשה אשר בנה בית כלומר תתכלל ולא ו׳ חנכו לא סדר הבנין ילך רשופן יפגענו

אכל בשערי א׳ כתב וז״ל צדק צ׳ היינו עטרה בינה כלומר רדוף צ׳ להשיג להכנס בתוכו לעה״ב שהוא סוד צדק עליון ומשם תחיה ולזאת שהם עד הארץ היא שהיא התחתון א׳ עכל בשער ח׳ :

כי היום רחמים בדין עכ׳ אותר בשם ה׳ בשם אותיות הב׳ ש״מ שין נ׳ מצב״ן שהין היינו ברחמי׳ בדין שנאמר מלבו׳ :

מד״ה

מד״ה וכן הוא העגלה אשר הכריז אנוך ילך וישוב ואיש אחר יתעסק בעולמו כלומר זה ימות ויגלגל נשמתו לאיש אחר ג׳שבדו שנויים כמו כבית שלא יחד ונעשו סוכו בתחלתו או שהשוה זה נגד או שהכריז כמו זה שנשא אשה ולא לקחה: ׳ לכן עגלה ערופה דורשי רשומות אמרו לכך הצריכה תורה וגו׳ עד ולא הרצח נראה מן הנחל הלשון מגונים ואיני יכול לכוין: י״א ושמעתי כי כנבלה פגוף הנשמה נעשית הנעלה כדרך שהולך והורג הרוצח וגו׳ לשון הרקנ״ט וגו׳ לשון הרקנ״ט ואתה תבער דם הנקי סה״ר ריקנה׳ ׳ חסלק

סדר תצא

ת״ר קללת אלקים תלוי והחכם ר׳ אברהם ז״ל כתב וז״ל עד משמע כי אלקים פועל והקללה תבוא למקום של מקום קרוב מהתלוי ויש בו סוד מודבק בנפש עכ״ל: י״א ומפרש הזיוני ר״ל אלקים פועל קללתו של אלקים והקללה תבוא על מקום קרוב מהתלוי ויכסיר האויר הקרוב על התלוי והאויר נדבק בנפש ורוח ברוח כאשר אמרו והוליד בנאי במקום הכך ריח ניחוח לה׳ בנשמותיו כי התלוי כשנשמתו חוץ לגלגל השיעור ויצא לרשות הרבים ויפגע בו חד״ה בעת אחרת כי הנבלה הוא דין ויתמלא מין את מינו ונעור׳ ואשר קוראו גזונו של מלך הדבר ידוע יעקב נקרא מלך עשו ויעקב האחות כולדו ודומות זה לזה אף שזה היה פנימי וזה היה חיצוני הרודים עשו יסברו שהוא יעקב: וחכמי הקבלה אומר׳ כי הם דו פרצופי אשר היו תאומים קודם קטרוג הלבנה וקללת אלקים היא העטרה ע״ש הדין אשר משם יורד המות ומחל השר שרו של עשו והחנן מגלגל המלך כי מלך במשפט יעמיד ודומין ז״ל

ארץ

ארץ ולא בדין: עוד כתב בעל הסוד מזלגולו של מלך ר"ל האדם
העליון במרכבה כי בצלם אלקים עשה אדם התחתון דמות אדם
התחתון וזהו סוד: ויברא אלקים את האדם בצלמו בצלם אלקים ברא
אותו כי ב' צלמים יש כי הקב"ה ברא למעלה דמיונות שלו דין ורחמים
בדמות צדיקים גמורים ודוגמת תואמים כשיוכאב לזה וכאשר
נסתלק אור של מעלה יחזור האדם התחתון תהיה משונה ו[illegible]ין
חרוצים יחיו יכאב לעצמו · כלל זה זוה לקברו שלא יראה בצלם
התחתון מושחת לעין עם לשון הצדוני: והרב אלמעוטי כי ע"ד
[illegible] כי אלקים בועל כנמר הוא המקלל כי קללת תבוא
אחת האלקים למקום קרוב מן התלוי והוא העיפוש
שמקבל האויר במקום: ויש לו סוד מודבק בנפש כי ימע
מחמת העיפוש נזק והפסד לבני אדם לנפש החיוני
מקבלת וניזונית מאותו אויר עכ"ל: וכן כוונת הספר
בדברים בעל הסוד כי המלך הוא הכבוד הנקרא צלם
אלקים עבר אלקים כנמר העטרה אם לא יקבר ביומו וישהה עד הלילה
אז בועל כי [illegible] ורקנו כי בהלינו נכנסים בו רוחות טומאה
היקרובים להתלבש בצלם של מעלה עכ"ל: ב' ועשית מעקה לגגך
אחר שהזכיר בשלוח הקן הבינה שהיא האם לשבעה בנים היינו גג"ת
נה"ים הוצרך והזכיר הורא"ה והחכמה דהיינו כ"ע והחכמה מעקה
הוא דבר [struck] הסובב כל דהיינו כ"ע וכ"ט עשר ולא תשע: ג' ולישע
בן אבויה קצץ [illegible] כי לא קצץ במקום הזה כ"א בין ה' לעטרה מה
נקרא קצוץ: ד' מוצא שפתיך השחור מלשון שחור היא העטרה
[illegible] הבינה שהיא למעלה מן המדה שהרי כתיב אשר נדרת
לה' אלקיך לא דוקא נדבה שהיא מן העטרה היא בלשון הז' כנדבה [illegible]
ובינה לשון נדר הרי עלי והנדבה היא נדיב לב סוף כנין נקראת תרומה
והיא משתעבד: [illegible] הדברות מפיו זהו אשר [illegible] אתה בפיך והוא

קול

שו"ע של פערך

אם זה הרב
אשר כתוב
כאן [struck]
חכם אלמעוטי
שבגוה[illegible]
עליו הקייט
שלא לעשות
כסברתו ולא
ולא למצות
אחריו:

ואם הבת אחרו
הקודרים יצחק
מגל נקרא [illegible]
כ"ע לפי שהיא

קול רוח ודיבור: לא תבאר ת"ת ליהוד הם שמות האמורים והס
ת"ת ועטרה אבל קשה בעיני כי לא מצאתי עט נקראת הוד כי הוד
הספירה כבני עזרה:

חסלת סדר תצא:

סדר תבא

א׳ ולקח הכהן הטנא ג׳ ס"ה אדני רמז רמז לה׳ אחרונה וראשית
הוא ג׳ אותיות ראשונות מהשם וס׳ בראשית מתלבות יהויקים כי
בהם הקים השלם: ב׳ התרומה נקרא
ראשית ברמוז לחכמה נקרא ראשית עט
כע שהיא ראשית לכל ראשית ובגלל חמשי
שערי בינה ובשאנו מפרישין התרומה
היא א׳ מחמשים שערים וה"ב מעשרות
עשיריות מתטה למעלה כ"ע י׳ ומלמעלה
למטה עטרת ו׳ ומעשר עני הוא היסוד מבריע: ג׳ ולא שכחתי
מלברך שם ומלכות היינו ייחוד ת"ת ועטרה: אך שמעתי בקול
אלקי התפלה הזאת לשם הנכבד ת"ת בעטרת: ד׳ השקיפה ממעון
קדשך מן השמים כמו השקיפה התהפך מדה לרחמים ממעון קדשך
היינו העטרה מדה הרפה והריק מה שקבלה משמים היינו ת"ת כמו
ואתה תשמע השמים היינו הת"ת: ה׳ ואת האדמה אשר נתת לנו
כנגד הארץ שלמעלה שהיא זבת חלב ודבש כלולה ברחמים ודין
ו׳ וראו כי שם ה׳ נקרא עליך ר׳ אליעזר אומר אלו התפלין
שבראש ונרשם שין ובאתב"ש השם מצפ"ץ שין ושין רבתי של שיר׳
השין רמז לשכינה ולנשמות שה"ל שכינה ור"ל נשמה ושין של ד׳
ראשין משמשת לד׳ חיות המרכבה וד׳ חיות רוחות העולם: ז׳ והשיגך

לשון הקנה: ולקח הכהן בטנא
היתה מדות הבאתו אל הכהן
כי הוא איש החסד וראשי
הבנין והבכורים הם ראשית
פרי האדמה הטנא בני
אדני כי לשמו היה מכוין
וידעת כי השם באד׳
רומז למד׳ עה"ב.

מלא

מנה וכן רשום בפסוק פי' הר' יוסף קאשטיל הל' ה' וה' שיצין חוזר
לאחריו והלשון מעומעם באחרית התיבות דקאמר הספר נ"ל מספר
מיירי במ"ש על עמו אנכי בצרה אחלצהו וזהו באחרית התיבות: א'
נספה בתוספת ה' שבע על חטאתיכם כלות ה"א אחרונה היא נקראת
שבע בת שבע: כי חרס ע"ש שמאירה על ישראל נקרא חרס האור.
עוד יש רמז שמש חמה חרס ש"ס ס"ה שס"ב היקף גדול הד' היקף
יום השמשי היקף ימים היקף חדש היקף שנה שהוא שס"ה ימים אין
היקף חמה הוא רביע בגלגל בהקיפו שס"ה ימים לשנה: ועל שמות
ב' אלו מנהיגיו הם רביע בחלקים וחריה ואריה בעגלות הם מנהיגי
החמה והר' יוסף קשטיל פי' כי הרק' שתח"ש נ' מזבח ואריה;
ובן שלמה מלכו ברב חמה אריה ורפאל ואין זה מקום להאריך בלומ
ומ"ש ובחרס אינו ר"ל ובגזירת השמש את כקול קול האויר ורסודו:
וכן נשמות ללבנה סהר ירח לבנה עולם כנ' גבריאל סרטן והא של
לבנה אינה עיקר רק פי' הר' יוסף קאשטיל עולה יקסה: מלך הכבוד
הוא הק' בבית ראשון וכב' כבוד עטרת חוכן לעתיד ישוב הקב"ה והכבוד
המגולה הבית שלישית:.

תשלום סדר תבוא

סדר נצבים

א' וישליכם לנו רבינו רומז למעלה הגדולה היינו הקב"ה ובמקום אחר
מצאנו להיכל שאמר תהלות דוד כמגדל הפורח באויר והוא הלומד
כ' אין דורשין מגדל הפורח הוא הק' ישראל אותו מגדל עז פורח באויר
בעונותינו עתה בגלותינו והתוונו באוצר הכבוד ד"ו ר"ל דו פרצופים
הק' ובעונותינו נתקיימה וישליכם אל ארץ אחרת ולא בארץ עליונה
באוצר הכבוד וזהו השליך משמים ארץ תפארת ישראל ונגלה עקב

[illegible]

חטאתינו : ב׳ הנסתרות לה׳ אלקינו שם מומחה לשאלת חלום בזירון אותיות
נג״ג והם כי ראש לג׳ כבוד כשם ידוע הוא מטטרון ׳ ואני קבלתי שרש
בו שם הגורל לשאול בו כל חפץ ולמעלה ביארתי לך והאמונה למען
לא ישתמשו בו קלי הדעת לא כתבתי איך וכמה : ברוך ה׳ לבני
מסרתין והשם יזכנו לדעת בו בטהרה ונקי כפים ׳ ג׳ כי ישוב ה׳
לשוש עליך ראש תיבת המלך עם הכלה הה״ה עם העטרה שהיא
הכלה הכלולה ועד שוכה ל׳ ומשוכה איכם ראש בה׳ אחרונה איכם
בשבילכם : ד׳ לא בשמים היא התורה אבל החכמה יש עליה בשמים :
לא מעבר לים היא אבל חכמה יש מקבת לים לא נפלאת היא הבינה
אבל יש חכמה עליונה ונפלאה : ה׳ מי יעלה לנו השמימה ר״ת
מילה והשם נרשם כס״ת : ו׳ השמים והארץ בפסוק הראשון ר״ת
הם באחת ועטרה : חסלת סדר נצבים

סדר וילך

א׳ כי יושב בכתי חמה כלומר נבואתו מקום ופני יהושע לבנה
עשיה : ב׳ אך נכר הארץ ג׳ נו״ם נרמז כאן המעון שאמר שמו
ושרוה : ג׳ ויטלו והשרפ מלב בקרבי ג׳ שדי והוא המלאך הגואל
עשיה : ד׳ ו׳ של ומשרה ראש לו של שם ו׳ קצוות חסלת סדר וילך

סדר האזינו

א׳ הלה׳ תגמלו זאת ה׳ הגדולה רבתי ה׳ ראשונה של השם בהבראם
ה׳ קטנה ה׳ אחרונה וכן שיעורן הל׳ תגמלו לשון וגמל אותם חסדים
להגמל .

[illegible]ודת מכסוי ג״ה
ג׳ שמות משולשי׳
שמן יהוד אלינו
יוצאים כבזרון
האותיות ג׳ שמות
יהו האל הוא שמו
כגי מה שבוא שם
ארני ונשארה ושל
אלקינו שאין לה
דבר אם במלוכה
אחד בגה ואין ווּד
רמז לו קצוות עם
שמים וארץ וד׳
רוחות שבנה :

ג״ל [illegible] ראש [illegible]

רמזים לגמטריא ח״ו להכביר הלא הוא אביך קנך ה׳ ראשונה הוא שאין
היא העטרה בלשון הוא עשאנו ולא אנחנו היא העטרה; ב׳ יצב גבולת
עמים יש שפירשו גבולות אלכסונית העולם הם י״ב ממונים עליהם
י״ב מזלות י״ב שבטי ישרון· י״ב איתא בבהיר מזרח עומק רום
עומק תחת ופני מזרח דהיינו ג׳ פנים וכן למערב לדרום ולצפון
הם י״ב ויש עוד לכתוב העיגול יש לו י״ב גבולים כזה:

עוד יש לומ׳ ו׳ קצוות ו׳ ספירות ולכל א׳ יש לה פנים ואחור
הרי י״ב יא״ח שמות נגזרים כה׳ · ועוד יש כידי י״ב הויות כולם
בנמצא ו׳ נסתר ו׳ נגלה ואלו הן י״ב פעמים השם מתחלף עם נקודו
כמו שנמצא בכתובים ה׳ה יקרא נגלה וס״ת יקרא נסתר לי מה
שמו מה היא הנקודה: ישמחו השמים ותגל הארץ אבל ניקוד
והכן נסתר: לי מה שמו מה: נגלה יהללו המהללו השכל וידוע
:נסתר ארצה וישלכהו ארצה ויהי: נגלה יתדותיו ולבלע המשכן השער
: נסתר עירה ולשורקה בני אתונו: נגלה הסכת ושמע ישראל היום:
נסתר ויראו אותה שרי פרעה· נגלה ודבש היום הזה ידוה :
נסתר לירא את ונרוממה שמו: נגלה וירא יושב הארץ
הכנעני: נסתר וצדקה תהיה לנו כי: נגלה המר ימירנו והיה הוא:
ג׳ ירחו כולם עטרת שהיא ירח היא ה׳ עטרה נקראת י׳ קטנה: ד׳ כי
אשא אל שמים ואמר כעת רצון יקרב ידו היא העטרה אל השמים היא
הת״ת ואז יהיה השם שלם והכסא שלם ומתי הוא כשאחוז במשפט
ידי ואשיב נקם לצרי עין כלזוני: ה׳ חרבי והאחז במשפט ידי כמו
חרב ה׳ האחוז וכן חרב פיפיות כמו י״ו פיות: ו׳ שאשר לא קדשתם
אותי ר״ל אות של עין כ״ פיקה: ז׳ כי מנגד תראה את הארץ דוקא
ארץ ישראל בארץ כנען אבל ארץ עליונה עטרה נגה בה והוא
נקראת ארץ החיים זכרנו לחיים וכתבינו בספר חיים חסלה סדר ויל׳:

א״ה עם של יהכך ראית
בחייט ז״ל כי נקוד של
יהכן כי נסתר מנקוד
ו״ל יבוין בנקודו כמו
יהכך שבא קמץ תקוני
:ד:
הלל רמוז כהב
שם כן ע״ב המעשר
כשם הויה א״ה כי כה
שעון הוא יוד והקמץ
הוא רקיע וניצוץ אש
הוא י״ו וכשתחשוב כו
עולים ע״ב אך כי יהכן
נסתר הוא בנקודה
וכהלה נגלה שנא׳
כא׳ בנגלה ויהוה
ג״ב שלה ע״ב בנק׳
יו״ד ה״י וי״ו ה״י והכן
בהטב עיין שער
השם דף ד׳

סדר ברכה

א תנו לה מפרי ידיה היא אשת חיל היא העטרה כבוד השכינה
נקרא וזאת הברכה היא הברכה היא התרומה היא הברית
איש אלקים מלשון אישים ואלקים ג"כ הם שם כינוי השבע וכן תמצא
בבינה שגם ידיה שם של הויה אלקים כינוי נתחדש השבע אדני
היכל קריאתו אדון השבע שדי מעיד כי יש לו די : צבאות קיים
כל הצבאות ע"כ ואישים מלאכים חדוש השבע לשון לבנים—
הקודמים במעלה ציוני וכן שאר נביאים נקראו אלקים אלקנה ושמואל דוד
ושמעיה עדו אליהו אלישע מיכה אמוץ : אם שמרעה ג"כ נקרא איש
אלקים וכתיב ומשה איש האלקים בניו יקראו על שבט הלוי ונוסף כי
הוא נקרא עבד ה' לעילוי השם המיוחד יקראנו עבד ואיש האלקים
כי נבואתו מפי הגבורה ע"כ מימוני השמים [illegible] ומוכלום
מן הה"ה נקרא ימין אש דת דברין מתוך האש [illegible] שמאל
מולך לימין משה זרוע תפארתו הכו לרגליך כי [illegible] היא אחרונה
שבאב וכן היא העטרה אחרונה בבנין הספירות וכן ישא מדברתיך
היא העטרה כלי הנושא כל הדברות כי ממנו שמעו הקול
מתוך האש : מורשה יעקב אל תקרי מורשה אלא מאורסה והיא
העטרה מאורסה ליעקב היינו ה"ה בסוד זכור ושמור רחל אשת
יעקב ובהספק כלומ' שהוא מורשה לשון מוריש ומעשיר הו ככת'
[illegible] רחל מבכה וגו' : ויהי בישורון מלך זהו מלכות ועטרה
ורע כי מלת ויהי תוק כי המלך הזה הוא ר"ל העטרה ועוד שיש
במלת ויהי בצרופה השם המיוחד לא נ"ר צירופים כברי החג
כזה ידוה ידו יד ה והוא נמצלה מהשם — ויהי במלה כי
לה:

222